

İBN HALDUN ÜNİVERSİTESİ İLK ÖĞRENCİLERİYLE BULUŞTU

2017-2018 eğitim öğretim döneminde ilk öğrencilerine kavuşan ve öğrencilerine ilk kez "Merhaba!" diyen İbn Haldun Üniversitesi'nde oryantasyon dersini Üniversite Rektörü Prof. Dr. Recep Şentürk verdi.

Fikrî Bağımsızlık

YIL: 1 SAYI:1 EKİM-2017

İbn Haldun Üniversitesi'nin Aylık Gazetesi

ACIK MEDENİYET

acikmedeniyet.com

Başlıyoruz

"Medeniyetle bağı koparan fikrî kuraklığa maruz kalır"

İbn Haldun Üniversitesi'nin resmî açılış programı İstanbul Kongre Merkezi'nde, 4. Uluslararası İbn Haldun Sempozyumu ile birlikte gerçekleştirildi. Törene Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan da katıldı. Erdoğan, "Geçmişini yok sayarak geleceğe yürünemez." dedi.

İbn Haldun Üniversitesi'nin resmî açılışında konuşan Cumhurbaşkanı Erdoğan, "Nasıl kökleriyle bağı kopan bir çınar kurursa, medeniyet birikimiyle irtibatını koparan bir ülke de fikrî kuraklığa maruz kalır. Yüzyıllara sarıh ilim deryasından istifade etmeden özgün eserler verilemez. Geçmişini yok sayarak geleceğe yürünemez. Bu millete en büyük zulmü, bağından çıktığı toplumun değerlerine düşman, yasakçı, baskıcı jakobenler yapmıştır." ifadelerini kullandı. Cumhurbaşkanı Erdoğan, İbn Haldun Üniversitesi'nin ülkemizde eksikliği giderek daha fazla hissedilen araştırma üniversitesi hedefini layıkıyla yerine getireceğini inandığını söyleyerek, "İbn Haldun Üniversitesi'nin sosyal bilimlerde mukayeseli eğitim sistemi ile önemli bir boşluğu dolduracağına inanıyorum." dedi. [S4](#)

**Suraiya Faroqhi:
15-16 yaşından
beri tarihçi
olmak istiyordum**

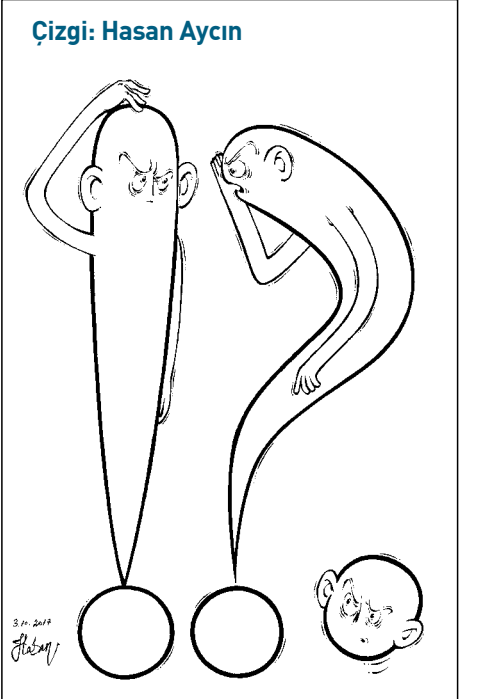
İbn Haldun Üniversitesi'nin Tarih Bölümü kadrosuna katılan dünyaca saygın Tarih Profesörü Suraiya Faroqhi'ye Açık Medeniyet Gazetesi olarak hem hoş geldiniz dedik hem de kendisiyle bu keyifli röportajı gerçekleştirdik. [S18](#)

**1 GAZETE
3 EK**

"Açık Kitap" eki, "Giriş Dersleri Kitapçığı ve Hasan Aycın'ın çizgi posterini gazetemizle birlikte almayı unutmayın!"

Hasan Aycın, yeni çizgileriyle Açık Medeniyet Gazetesi'nde.

QATAR YOUTH AND SPORTS MINISTER PAYS A VISIT TO IBN HALDUN UNIVERSITY [32](#)

OXFORD, HARVARD STUDENTS AT ISTANBUL'S IBN HALDUN UNIVERSITY FOR OTTOMAN STUDIES [S11](#)

"ASTANA SÜRECİ TÜRKİYE, RUSYA VE İRAN'I BİRBİRİNE YAKINLAŞTIRMIŞTIR." [S13](#)

BERKTAY GAVE THE INAUGURAL LECTURE THAT EMPHASIZED THE SIGNIFICANCE OF SELF-CULTIVATION TO AN ENTHUSIASTIC [S16](#)

HAKKI ÖCAL
Uygurlukların kavşağında bir üniversite [3](#)

HABİP TÜRKER
Sağduyu [11](#)

VEHBİ BAYSAN
Suriye-İrak-İran üçgeninde Türkiye jeopolitiği [27](#)

ÜZEYİR OK
Need for cognitive certainty [5](#)

NAGİHAN HALİLOĞLU
Multiculturalism and revolutions in the caucasus: Ali and Nino [24](#)

AHMET MURAT ÖZEL
Avarelik görgüsü [35](#)

Türkiye ve Dünyada Gerçek Bir Araştırma Üniversitesi

İHÜ'de öğrencilerin %75'i yüksek lisans ve doktora öğrencisi

YÜKSEK LİSANS VE DOKTORA PROGRAMLARI

Tezli Yüksek Lisans Programları

- Din Bilimleri (Türkçe)
- Felsefe (İngilizce)
- Finansal Ekonomi (İngilizce)
- İktisat (İngilizce)
- İşletme (İngilizce)
- Klinik Psikoloji (Türkçe)
- Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler (İngilizce)
- Sosyoloji (İngilizce)
- Temel İslam Bilimleri (%30 İngilizce)
- Uluslararası ve Mukayeseli Hukuk (Türkçe)
- Türkiye Çalışmaları (İngilizce)
- Hava Taşımacılığı Yönetimi (İngilizce)
- Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık (İngilizce)
- Medeniyet Araştırmaları

Tezsiz Yüksek Lisans Programları

- Finansal Ekonomi (İngilizce)
- İktisat (İngilizce)
- İşletme (İngilizce)
- Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler (İngilizce)
- Uluslararası ve Mukayeseli Hukuk (Türkçe)
- Türkiye Çalışmaları (İngilizce)
- Hava Taşımacılığı Yönetimi (İngilizce)

Doktora Programı

- Medeniyet Araştırmaları

FAKÜLTE VE BÖLÜMLER

Hukuk Fakültesi

Hukuk (Türkçe)

İletişim Fakültesi

Medya ve İletişim (İngilizce)

İslami İlimler Fakültesi

İslami İlimler (%30 İngilizce)

Eğitim Bilimleri Fakültesi

Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik (İngilizce)

İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi

Psikoloji (İngilizce)

Sosyoloji (İngilizce)

Felsefe (İngilizce)

İktisat (İngilizce)

İşletme (İngilizce)

Tarih (İngilizce)

Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler (İngilizce)

ENSTİTÜLER

Sosyal Bilimler Enstitüsü

ssi.ibnhaldun.edu.tr

Eğitim Bilimleri Enstitüsü

esi.ibnhaldun.edu.tr

Medeniyetler İttifakı Enstitüsü

medit.ibnhaldun.edu.tr

Fikrî Bağımsızlık

ONUR PROGRAMI

Üstün başarı gösteren lisans ve lisansüstü öğrencilere, fakülte müfredatlarının ötesinde bir akademik derinlik ve zenginlik sunan özel programların yaygın adıdır.

Uluslararası Bir Üniversite

Öğrencilerin %35'i yabancılardan oluşmaktadır.

DİLLER OKULU

İHÜ'de zorunlu olan Türkçe, Arapça ve İngilizce dışında Japonca, Çince, Farsça, Malayca, Almanca, Fransızca ve İspanyolca eğitimi de verilmektedir.

Başarılı öğrenciler derslerinin bir kısmını İngiltere, Amerika, Malezya, Ürdün, Katar ya da Dubai'de alabilmektedir.

1 İNSAN 3 LİSAN

İHÜ'de tüm bölümler için Türkçe, Arapça ve İngilizce zorunludur.

ACIK MEDENİYET GAZETESİ
YIL:1 SAYI:1 EKİM 2017

İBN HALDUN ÜNİVERSİTESİ ADINA
İMTİYAZ SAHİBİ

Prof. Dr. Recep Şentürk

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Hakkı Öcal

YAYIN KOORDİNATÖRÜ
Muhammed Akaydın

EDİTÖRLER

Barbara Pearce
Enes Yalman
Mahmut Çelik

YAYIN KURULU

Recep Şentürk
Fahrettin Altun
Hakkı Öcal
Halil Berktaş
H. Hümeysra Şahin
İsmail Erkam Tüzgen
Muhammed Akaydın

KREATİF DİREKTÖR

Ali Vefa

REKLAM

0212 692 02 12

TASARIM

abe.

www.abemedia.com

BASIM

Bilnet Matbaacılık ve Yayıncılık A.Ş.
Dudullu Organize San. Bölgesi
1. Cad. No: 16 Ümraniye/İSTANBUL
Tel: 444 44 03
www.bilnet.net.tr

İLETİŞİM

Ulubatlı Hasan Cad. No: 2 34494
Başakşehir / İstanbul
İbn Haldun Üniversitesi Basın Danışmanlığı

0212 692 02 12
acikmedeniyet@ihu.edu.tr

Açık Medeniyet Gazetesi, İbn Haldun
Üniversitesi'nin aylık yayınıdır.

www.acikmedeniyet.com
facebook.com/acikmedeniyet
twitter.com/acikmedeniyet
instagram.com/acikmedeniyet

Yayımlanan tüm yazı, haber ve fotoğrafların her türlü telif hakkı İbn Haldun Üniversitesi'ne aittir. İzin alınıp kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Uygarlıkların kavşağında bir üniversite

Genel Yayın Yönetmeni / Hakkı Öcal

Bu gazete, İbn Haldun bünyesinde bir araya gelen bilim insanlarının, kendi dünyalarındaki gerçekleri bir araya getirmeye ve burada birtakım genellemeler yapmalarına ortam sağlayacaktır.

» İki yolun birleştiği yere ne isim verilmelidir? Bir bakış açısına göre, bu nokta yolların kavuştuğu yerdir; kavşaktır. Bir başka bakış açısına göre bu noktada yollar birbirinden ayrılır; dolayısıyla buraya "yol ayrımı" denir.

Söze, "Bizim sizden ayrıldığımız nokta..." diye başlarsanız, karşınızdaki kişiyle aranızdaki farkları sıralarsınız. Oysa aynı cümleyi, "Birleştiğimiz noktaları sıralayacak olursak..." diye kurarsanız, ortak noktaları listelersiniz. İlk başlayış, sizi, cümlenin doğası gereği daha fazla fark bulmaya itecektir; ikincisi ise ortaklıkları uzatmaya.

Ne yapay ortaklıklar icat etmek için benzemezleri benzetmeye uğraşmalı ne de olmayan kimlikler ve kişilikler peşinde koşarak farklılıkları abartmaya gerek var. Birincisinin düşeceği tehlike, öykünmektir; ikincisinde husumet tasavvur etmeye kadar gider kişi.

İbn Haldun, bir siyaset uygulamacısı olarak bize birtakım dersler vermiştir. Mukaddime çalışmalarına gösterilen hassasiyet, mutlaka onun "zamanının çocuğu" olarak yaptığı belirgin işlere, mesela önce Mağrip, sonra Mısır'daki siyasal danışmanlıklarına ve özellikle Moğol İmparatoru Aksak Timur nezdindeki arabuluculuk hizmetine de gösterilmelidir. Bu hizmet, Mukaddime'de

ve diğer yazılı eserlerde yer alanlar gibi derslerle doludur ve bir bakıma İbn Haldun'un adını taşıyan bir eğitim kurumu mensuplarına teorik staj niteliğindedir.

Bu gazete, İbn Haldun bünyesinde bir araya gelen bilim insanlarının, kendi dünyalarındaki gerçekleri bir araya getirmeye ve burada birtakım genellemeler yapmalarına ortam sağlayacaktır.

Bunu yaparken, içeriğimizi adımıza uygun bir medeniyet tasavvuru ile seçeceğiz. Karşılaştırmalarımız, sunumlarımız, ne yapay benzerliklere yol açan bir nesnelciğe ne de pireleri deve yapan öznelciğe kayacak.

Eski ve yeni medyayı hızlıca yazılmış tarih veya bilim insanları için ham malzeme olarak tanımlayan iletişim kuramcılarının sayısı az değildir. Biz, burada bu tanıma bir

kanıt daha sunacağız. Hatasız kul olmadığı gibi hatasız gazete de olmaz. Görüş ve eleştirilerinize, katkılarınıza açığız.

Çağrı

Bu gazete sizin gazeteniz; içeriği İHÜ öğrencileri, öğretim ve araştırma görevlileri ve idare mensupları sağlıyor. Gazetenizde yer almasını istediğiniz haber, fotoğraf, makale ve duyurularınızı acikmedeniyet@ihu.edu.tr adresine elektronik posta ile yollayabilirsiniz. Katkılarınızı bekliyoruz.

Call for content

This is your newspaper; its content comes from the IHU students, teachers and assistants and administrative personnel. Please email us your news stories, photographs, articles and notices at acikmedeniyet@ihu.edu.tr We are expecting your content contributions.

دعوة للمشاركة

تدعو جامعة ابن خلدون طلابها للمشاركة في بناء محتوى صحيفتهم، صحيفة الحضارة المنفتحة. علما ان محتوى هذه الصحيفة يأتي من الطلبة والمدرسين والباحثين والطاقم الاداري. نرجوا منكم إرسال مقالاتكم وكتاباتكم وصوركم وملحوظاتكم الى البريد الالكتروني التالي
acikmedeniyet@ihu.edu.tr
نحن في انتظار مشاركاتكم

TÜRGEV: İBN HALDUN ÜNİVERSİTESİ'NİN KURUCU VAKFI

» TÜRGEV; 1996 yılında, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı olduğu dönemde, bugünkü T.C. Cumhurbaşkanı Sn. Recep Tayyip Erdoğan öncülüğünde kurulmuştur. O tarihte, İstanbul Gençlik ve Eğitime Hizmet Vakfı (İSEGEV) adıyla sadece İstanbul'da hizmet veren TÜRGEV, 2012 yılının Ağustos ayında hizmet alanını Türkiye çapına yaymayı hedeflemiş ve ismini Türkiye Gençlik ve Eğitime Hizmet Vakfı (TÜRGEV) olarak değiştirmiştir. 1996 yılında İstanbul'daki bir

yurduyla hizmet vermeye başlayan TÜRGEV; tarihini, kendini ve hedefini iyi bilen, araştıran, sorgulayan, öğrenen, üreten, girişimci gençler yetiştirmeyi kendine düstur edinmiştir. Kurulduğu 1996 yılından bu yana TÜRGEV, özellikle kız öğrencilere güvenle barınabilecekleri yurtlar sunmanın ötesinde öğrencilerin manevî dinamiklerini zenginleştirmek, ilmî, fikrî ve ahlakî yönden gelişmelerine katkıda bulunmak için çalışmaktadır. TÜRGEV, 10 binden fazla öğrencisi

ve 21 yılda verdiği 2184 mezunu ile Türkiye çapında varlığını sürdürmeye devam etmektedir. Yükseköğretim yurtları kurarak yola çıkan TÜRGEV, 2011 yılında hizmet alanını Palet Okulları ile genişletmiştir. İlköğretim ve anaokulu seviyesinde eğitim veren Palet Okulları İstanbul'da Başakşehir ve Ümraniye'de faaliyet göstermektedir. TÜRGEV, eğitim alanındaki tecrübesinden yola çıkarak 2015 yılında İbn Haldun Üniversitesi'nin kuruluşunu gerçekleştirmiştir.

“Medeniyetiyle bağıını koparan fikrî kuraklığa maruz kalır”

İbn Haldun Üniversitesi'nin resmî açılış programı İstanbul Kongre Merkezinde, 4. Uluslararası İbn Haldun Sempozyumu ile birlikte gerçekleştirildi. Törene Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan da katıldı. Erdoğan, “Geçmişini yok sayarak geleceğe yürünemez.” dedi.

» İbn Haldun Üniversitesi'nin resmî açılışında konuşan Cumhurbaşkanı Erdoğan, “Nasıl kökleriyle bağı kopan bir çınar kurursa, medeniyet birikimiyle irtibatını koparan bir ülke de fikrî kuraklığa maruz kalır. Yüzyıllara sarıh ilim deryasından istifade etmeden özgün eserler verilemez. Geçmişini yok sayarak geleceğe yürünemez. Bu millete en büyük zulmü, bağından çıktığı toplumun değerlerine düşman, yasakçı, baskıcı jakobenler yapmıştır.” ifadelerini kullandı. Cumhurbaşkanı Erdoğan, İbn Haldun Üniversitesi'nin ülkemizde eksikliği giderek daha fazla hissedilen araştırma üniversitesi hedefini layıkıyla yerine getireceğini inandığını söyleyerek, “İbn Haldun Üniversitesi'nin sosyal bilimlerde mukayeseli eğitim sistemiyle önemli bir boşluğu dolduracağına inanıyorum. İbn Haldun, metodoloji ve muhteviyat itibarıyla seleflerinden çok farklıdır. O, İlm-i Umran'ı kurmayı başarmış çok yönlü, özgün, dâhiyane bir şahsiyettir. Kimi şarkiyatçıların şimdiye kadar hiçbir ülkede, hiçbir insan zekâsı 'Mukaddime' diye bir eser yazamamıştır dediği İbn Haldun ve eserleri uzun süre ikinci plana atılmıştır. Sadece Batı Dünyasında değil ülkemizde de sosyal bilimlere katkısı bilinçli bir şekilde perdelenmiştir. En basitinden Batılı bilim adamların sosyolojiye katkıları önemsirken, İbn Haldun adeta yok sayılmıştır. Yüzünü Batı'ya dönmüş, bilginin yegâne kaynağı olarak Batı'yı kabul eden Türk aydınları hikmet-i tarihin kâşifi İbn Haldun'u adeta ademe mahkûm etmeye çalışmıştır.” dedi. Batı'ya karşı alabildiğince ezik,

kendi müktesebatına karşı aşırı küstah tavrın izlerini hâlâ gördüklerini söyleyen Cumhurbaşkanı Erdoğan, “Nasıl kökleriyle bağı kopan bir çınar kurursa, medeniyet birikimiyle irtibatını kopanlar fikrî kuraklığa maruz kalır. Geçmişini yok sayarak geleceğe yürünemez. Bu ülke ne çektiyse aşağılık kompleksinden çekti. Bu millete en büyük zulmü bağından çıktığı toplumun değerlerine düşman, yasakçı, baskıcı jakobenler yapmıştır. Toplumun can damarını kesmeye çalışan bu duruma Ahmet Hamdi Tanpınar 'kültürel inkâr' demiştir. Ben buna kültürel inkâr yerine kültürel bir intihardır diyorum. Batı'da ne bulursa alıp hiçbir elekten geçirmeyerek ülkemize boca eden ilim ve akademi müfredatımızı felç etmiştir. Kolaycı ve kopyacı yaklaşım nedeniyle özgün, yerli ve çığır açan eserler ortaya konamamıştır. Üniversitelerde uzun seneler boyunca kraldan çok kralcı, Batı'dan çok Batıcı öğretim görevlilerinin vesayeti altında kalmıştır. Üniversitelerimizdeki ikna odalarını unutmadık. Sadece öğrenciler değil kitaplar da zulümden nasibini almıştır. Bazı üniversitelerde Moğol istilasına benzer bir şekilde kitap katliamı yaşanmıştır.” dedi.

TÜRGEV Yönetim Kurulu Başkanı
Av. Arzu Akalın

İbn Haldun Üniversitesi
Mütevelli Heyeti Başkanı
Prof. Dr. İrfan Gündüz

İbn Haldun Üniversitesi
Rektörü Prof. Dr. Recep Şentürk

Tunus Nahda Hareketi Lideri
Raşid Gannuşî

İbn Haldun Üniversitesi'nde “Onur Programı” başladı

Dünyanın önde gelen üniversitelerinde ve Türkiye’de çok az sayıda üniversitede mevcut olan Onur Programı, İbn Haldun Üniversitesi’nde başladı.

» İbn Haldun Üniversitesi, “Onur Programı” adı altında üstün başarı gösteren lisans öğrencileri ile lisansüstü araştırmacılarının kendilerini akademik ve sosyal yönden geliştirmelerine hizmet edecek bir program başlattı. Program çerçevesinde öğrencilerin daha donanımlı hâle gelmeleri için fakülte müfredatları haricinde uzun süreli programlar ile dönemsel projeler planlanacak ve yürütülecek.

Onur Programı bünyesinde faaliyete geçen atölyelerde öğrencilere sabit fikirler dayatılmadan, araştırarak ve sorgulayarak kendilerini geliştirmelerine fırsat verilmesi amaçla-

nıyor. Bu kapsamda “Güncel Problemler Farklı Yaklaşımlar Atölyesi”, “Özgün Yazarlık Atölyesi” ve “Osmanlı Türkçesi Atölyesi” ile öğrencilere yeni ufuklar ve perspektifler kazandırılıyor. “Gezi-İlim” etkinlikleri ile de öğrenciler tarih, şehir, medeniyet, mimari ve güncel yaşama dair yerinde, yeni ve derinlikli keşiflere çağırılıyor. Onur Programı bünyesinde öğrencilerin talep ve ihtiyaçları da dikkate alınarak farklı dillerde tematik ve multidisipliner atölyeler açılmaya devam edecek. 2017-2018 Güz döneminde açılan atölyelerin ürünleri dönem sonunda sempozyum, panel, yayın vb. yollarla üniversite ve kamuoyuyla paylaşılacak.

Prof. Dr. Recep Şentürk’s inaugural lecture: What’s Civilization?

» President of Ibn Haldun University Prof. Dr. Recep Şentürk gave the inaugural lecture of Alliance of Civilizations Institute, debating on the question “What’s Civilization” before a small but elite group of graduate students.

The Alliance of Civilizations Institute, an affiliated institution of Ibn Haldun University, welcomed its new academic year with an extensive lecture on definition of civilization, presented by Prof. Dr. Şentürk with a comparative style of teaching.

Touching upon several definitions made by different scholars, Professor also dealt with Eurocentric approach on civilization concept, criticizing the view that there is only one civilization in the world and the rest should submissively follow its footsteps.

You can read the full text of the lecture in our supplement, *Inauguration Lectures*.

Üzeyir Ok

Need for cognitive certainty

» There are a number of “needs” for human cognition in social psychology. These include need for cognition, need for closure and need for certainty. Need for cognition refers to one’s interests for long rhetorical discussions with people around. For instance, a young theologian would be willing to discuss in an argumentative way on the matter of pre-destiny (qadar) for hours. Need for closure represents one’s inclination to put a clear cognitive boundary between what are familiar, known, committed and believed and what are not. Such inclination does not allow any leak from “outside” into “inside”. For instance, a young committed believer sees unfamiliar comments, faiths, or thoughts as threat and does not like to take them into account in philosophizing regarding life and existential matters. My favourite term is the last one, i.e. cognitive certainty. If we examine our “selves” closely we will find that we are seeking after cognitive certainty and battling with uncertainties in our life. When

we face with uncertainty for our future, say, for tomorrow or next month or year, our limbic system senses it as a threat and takes an alarm position to get rid of it. For instance, if we do not know the time of the exam tomorrow; or if it is uncertain for us how to find a source of funding for our debt to be paid tomorrow we may not sleep well that night. Similarly, if we drive on a motorway with no line or with lines but the lines were terribly blurred with overuse, this may create deep stress particularly in rainy nights when, additionally, struggling to see the number of a house in a narrow street. Religion, mathematics, physics all disciplines have all commonalty in that they all try to remove uncertainty from our life. Religion removes uncertainty both for this world and afterlife by putting guidelines on how to live this life meaningfully on an agreed “platform.” Mathematics help us work on our material world systematically in a calculated way. Even music helps us express the complex and inexpressible

inner voices as expressible. It should be because of this reason that the Quran suggests to keep the records of our dealings in trade in order to avoid from the harms of deteriorated memory. It gives answers to questions forwarded by believers in order to make their cognitions cleaned from obsessions (“waswas”), gossips and whispers (“najwa”). It is utterly important to note that the most distinguishing feature between developed and developing countries, to my view, is the degree of solving the problem of uncertainty in private life (psychological), public domain (sociological, ideological) and in the material world (urbanization). As these domains are interdependent, the more we solve the problems of uncertainty the more happiness we, the Turkish people, will feel. I believe that we need a nationwide campaign regarding this. Therefore, the motto is “Remove uncertainty and be happy!”

Yusuf Varlı

İbn Haldun'da yeni araştırma merkezi: Gayrimenkul ve Altyapı Uygulama ve Araştırma Merkezi (GARM)

» Gayrimenkul ve Altyapı Uygulama ve Araştırma Merkezi Yönetmeliğinin Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmesi ile İbn Haldun Üniversitesi yeni bir araştırma merkezine kavuşmuş oldu. Üniversitenin üçüncü araştırma merkezi olan GARM, ülkemiz başta olmak üzere bölgesel ve küresel ölçekte gayrimenkul ve altyapı projelerinin nitelik ve nicelik yönünden geliştirilmesi ve bu projelere ekonomi ve finans alanlarında destek vermek amacıyla kuruldu. Araştırma merkezinin odak noktası olan gayrimenkul ve altyapı sektörlerinin özellikle son yıllarda ülkemiz adına ön plana çıktığı görülüyor. TÜİK tarafından açıklanan verilere göre inşaat faaliyetlerinin GSYH içerisindeki payı son 15 yılda yaklaşık iki katına yükselirken, yukarı yönlü bu eğilim hâlen devam etmektedir. Bu artışta hiç şüphesiz ülkemizin son yıllarda gerçekleştirmiş olduğu büyük gayrimenkul ve altyapı projelerinin önemli bir rolü bulunmaktadır. Ancak, kimi zaman medyada da yer bulan detaylara bakıldığında ülkemizin büyük projelerinin özellikle finansmanı noktasında bazı eksiklikler göze çarpmaktadır. Benzer sorunlar gayrimenkul sektörü için de geçerlidir. İbn Haldun Üniversitesi bünyesinde kurulan bu merkezin, ilgili sektörlerdeki önemli projelerin gerek maliyetlerinin düşürülmesi gerekse daha etkin yönetilmesi adına gerçekleştireceği araştırma ve geliştirme faaliyetleri ile hem kamu otoritelerine hem de özel

sektör paydaşlarına destek vermesi amaçlanmaktadır. GARM'ın ayrıca; sanayi-üniversite, kamu-üniversite gibi ülkemizde yeterli gelişme alanı bulamamış birlikteliklere ve ortaklıklara da imza atması düşünülmektedir. Üniversitelerin ekonominin ana sektörleri ile zayıf iş birlikleri içerisinde olmasının en büyük nedeni olarak yeterli sayıda ve kalitede araştırma merkezlerinin bulunmaması gösterilebilir. İbn Haldun Üniversitesi'nin araştırma vizyonu doğrultusunda kurulan bu merkezin, gayrimenkul ve altyapı alanlarında çeşitli iş birliklerine giderek ülkemizin ekonomik büyümesine çeşitli katkılar yapacağı düşünülmektedir. Geleceği yakalamak adına da GARM'ın üzerine önemli görevler düşmektedir. Gayrimenkul ve altyapı harcamalarının ülkemizde olduğu kadar dünyada da öneminin giderek arttığı bir dönemden geçilmektedir. Sadece gelişen ülkelerin yıllık 1 trilyon dolar altyapı yatırımı gereksinimi olduğu göz önünde bulundurulduğunda bu alanlar üzerine araştırma yapmanın ne derece önemli olduğu ortaya çıkmaktadır. Ülkemizin bölgesel kalkınma üzerinde üstlendiği rol ve son yıllarda geliştirilen bölgesel iş birlikleri dikkate alındığında, ülkemizin bölge ülkeleri içerisinde mukayeseli üstünlüğe sahip olduğu inşaat ve müteahhitlik alanlarında gelişmesine vesile olabilecek bir merkezin ülkemiz adına önemli bir ihtiyaç olduğu daha da anlaşılır olmaktadır. Dünyadaki en iyi örneklerle benzer fakat özgün bir yapıda faaliyete geçecek olan GARM, gayri-menkul ve altyapı başta olmak üzere ilgili sektörleri de kapsayacak şekilde her türlü araştırma faaliyetinde bulunmanın yanı sıra danışmanlık, ürün geliştirme ve eğitim gibi alanlarda sektörlerle destek olmayı amaçlamaktadır. Bu hâliyle Türkiye'de bir ilk olacak bu merkezin, sektörlerle yapılacak katkılar neticesinde Türkiye ekonomisinin büyümesini arttıracak adımlara öncülük etmesi hedeflenmektedir. Merkez; ayrıca, yurt içi faaliyetlerini yurt dışındaki paydaşlarına da aktarmak suretiyle başta çevre ülkeler olmak üzere gelişen ekonomilerdeki ilgili sektörlere yardımcı olma misyonunu da üstlenmektedir.

30 Days on Islamic sciences at Ihsan Academy

» Ihsan Academy, an intensive summer course on Islamic Sciences organised by Ibn Haldun University at Yenikapı Mevlevihanesi in Istanbul, ended on with a boat tour on Bosphorus, after 30 days of a tight instruction schedule, including lectures given by prominent scholars and some cultural trips to various places of Turkey as well. During the closing ceremony, select students from 16 different countries took their certificates and they looked very pleased of their spiritual experience in Istanbul. "It was a very spiritual experience," said Ella Linskens, who attended the course from Netherlands, "and my relationship with God deepened so much." Ihsan Academy, offering its participants several classes on classical Islamic sources as well as brainstorming possibilities on contemporary challenges under the title of "Living Islam in the 21st Century" was an outstanding project. In terms of bringing young and educated Muslims together from all over the world and allowing them to benefit from distinguished scholars as well as to enjoy the rich cultural heritage of Istanbul. "One of the most important things about learning Islam is to have a space to cultivate that practice and Turkey is one of these places. When you walk around you see a living, breathing example of Islam," says Anika Ferdoush Sayed, who studied Finance at Marymount University and attended to Ihsan Academy in order to further pursue her interest in learning about Islamic

Sciences. "I think I've built more than lifelong friendships here, for I hope to see these people in jannah." "Istanbul has been wonderful in terms of hospitality," adds Shafa'at Wami, who came from Indian-administered Kashmir. "And Ihsan Academy is the great adventure for the intellectual awakenings of Muslim ummah." Surprising to see that a one-month intensive summer course brought different people from different countries together and made them more than lifelong friends, Ihsan Academy project excites not only the participants, but also the organisers who promise to invite new students for this scholarship in the next years. "That's a first in Turkey," indicated Prof. Dr. Recep Şentürk, president of Ibn Haldun University, "For the first time a university from Turkey organised such a programme and brought non-Turkish students from outstanding universities of the world together in order to help them understand Islam better. The project has been carried out successfully with the contributions of our fellow lecturers and reputable guest lecturers from abroad. In the scope of the Academy, covering the Islamic classics, thinking and talking about modern issues and allowing our participants to breathe Istanbul which is a museum of cultural history itself, we've had very positive feedbacks. All of our students are very pleased to have had this experience, so we are going to organize this programme in the next years as well," he said.

İHÜ akademisyenleri Yalova'da bir araya geldi

İbn Haldun Üniversitesi 2. tanışma toplantısını 6-8 Ekim tarihleri arasında Yalova'da gerçekleştirdi. Hafta sonunu aileleriyle birlikte Yalova'da geçiren akademisyenler, hem dinlenme hem de aileler birlikte tanışma fırsatı yakaladılar.

➤ İbn Haldun Üniversitesi 2. tanışma toplantısını 6-8 Ekim tarihleri arasında Yalova'da gerçekleştirdi. Hafta sonunu aileleriyle birlikte Yalova'da geçiren akademisyenler, hem dinlenme hem de aileler birlikte tanışma fırsatı yakaladılar. 2. tanışma toplantısında her akademik

bölümün ve idari birimin başkanı kendini, çalışma arkadaşlarını ve projelerini tanıtan sunumlar yaptı. Açılış konuşmasında Rektör Prof. Dr. Recep Şentürk, sosyal bilimlerin önemini vurgularken, İbn Haldun Üniversitesi'nin de sosyal bilimler alanında uzmanlaşmış bir araştırma üniversitesi olmak

üzere yola çıktığını, böyle bir üniversitenin kurulmasının da kendi başına Türkiye'nin vizyonundaki değişimi yansıttığını söyledi. Bu yolda başlangıç için belirledikleri hedeflere fazlasıyla ulaştıklarını belirten Prof. Şentürk, mevcut kazanımlarla yetinmeden daima daha ilerisi için çalışmak gerektiğini vurguladı.

Türkiye, bilimsel yayın bakımından İslam Ülkeleri arasında lider!

TÜBA Başkanı Prof. Dr. Acar: 2016 yılında 31 binin üzerinde bilimsel yayın ürettik.

➤ Türkiye Bilimler Akademisi (TÜBA) Başkanı Prof. Dr. Ahmet Cevat Acar, "Türkiye bilimsel yayın bakımından İslam ülkeleri arasında birinci sırada. En son rakamlara göre 2016 yılında 31 binin üzerinde bilimsel yayın ürettik. Muhtemelen bu yıl da yine geçen sene olduğu gibi 31 bin, belki biraz daha üstünde yayın sayısına ulaşmış olacağız." dedi. Acar, yaptığı açıklamada, Türkiye'nin ekonomik gelişmişlik anlamında ve uluslararası yayınlar bakımından dünyada 17. sırada olduğunu söyledi. Türkiye'nin İslam dünyasında ekonomik ve bilimsel alanda gelişmiş bir konumda olduğunu belirten Acar, "En güçlü 10 ekonomi arasına girebilmemiz için eğitim, bilim ve teknoloji alanında da üst seviyeye çıkmamız gerekiyor. İslam dünyası açısından bakıldığında özellikle Türkiye, İran, Suudi Arabistan,

Malezya gibi ülkeler eğitim ve bilimde ciddi atılımlar yapıyor. Ancak İslam ülkeleri arasında gerek eğitim gerekse bilimsel anlamda iş birliği yeterli değil. Bu iş birliğini geliştirmek zorundayız." diye konuştu.

20 ülkenin askeri Aselsan telsizleriyle haberleşiyor

ASELSAN, Türkiye'nin en büyük savunma elektroniği kuruluşu olarak geliştirdiği bu ürünlerle başta Türk Silahlı Kuvvetleri olmak üzere yurt içinde ve yurt dışında ihtiyaç makamlarının haberleşme ihtiyaçlarını karşılıyor.

➤ Haberleşme sistemlerinde ulaştığı teknolojik seviyeyle bu alanda dünyada haklı bir yer edinen ASELSAN, askeri telsiz ailesi ürünlerini seçen 20 ülke ordusunun haberleşmesine katkı veriyor. Kıbrıs Barış Harekâtı'nda yaşanan haberleşme sorunlarından sonra 1975'te milli ve özgün ürünler geliştirmek üzere kurulan ASELSAN, bu zorlu yola öncelikle haberleşme alanındaki telsiz ürünleriyle çıktı. Geçen sürede telsiz tasarım ve üretim tecrübesini artıran şirket, askeri platformlarda tüm kullanım ihtiyaçlarına cevap verebilecek, milli ve özgün telsiz sistemlerinden oluşan ASELSAN askeri telsiz ailesini geliştirdi. ASELSAN, Türkiye'nin en büyük

savunma elektroniği kuruluşu olarak geliştirdiği bu ürünlerle başta Türk Silahlı Kuvvetleri olmak üzere yurt içinde ve yurt dışında ihtiyaç makamlarının haberleşme ihtiyaçlarını karşılıyor. Aradan geçen zamanda dünyada telsiz geliştiren lider firmalardan biri haline gelen ASELSAN, askeri telsiz ailesi ürünlerini 20 ülkeye ihraç etme başarısı yakaladı. Bu ülkelerdeki ASELSAN müşterileri, yüksek memnuniyetle ürünleri kullanmaya devam ediyor. Şirket son olarak Ukrayna Silahlı Kuvvetlerinin ihtiyacını karşılamak amacıyla devlet dış ticaret şirketi Spets Techno Export ile ASELSAN yazılım tabanlı askeri telsiz ailesi ürünleri için 43,6 milyon dolarlık sözleşme imzaladı.

İbn Haldun Üniversitesi ilk öğrencileriyle buluştu

2017-2018 eğitim öğretim döneminde ilk öğrencilerine kavuşan ve öğrencilerine ilk kez "Merhaba!" diyen İbn Haldun Üniversitesi'nde oryantasyon dersini Üniversite Rektörü Prof. Dr. Recep Şentürk verdi.

» Çiçeği burnunda öğrencilere "Bilim"i anlatan Prof. Şentürk, "Size anlatmak istediğim fikir tek cümle: Biz, Açık Medeniyet çağında yaşıyoruz ve bu Açık Medeniyet çağında, açık bilim yaklaşımına sahip olmamız gerekiyor. Benim söyleyeceğim her şeyi unutulabilir ama bu cümleyi unutmayın: Açık Medeniyet döneminde açık bilim." dedi. Bilim, insanın; varlık hakkındaki bilgilerini, ispatlanabilir ve tutarlı bir şekilde sistemleştirme çabasıdır diyen Prof. Şentürk, "Evet, bilim; varlık hakkındaki, kâinat hakkındaki bilgilerimizi, ispatlanabilir ve tutarlı bir şekilde sistemleştirme çabasıdır. Bakın, burada üç tane anahtar kelime var: 1- İspatlanabilir,

2- Tutarlı, 3- Sistemli olmak. Tabii, bu çabalar evrensel. Yani insanlar dünyanın neresinde yaşamış olurlarsa olsunlar, hangi kültürel medeniyete sahip olurlarsa olsunlar, bilgilerini ispatlanabilir ve tutarlı bir şekilde bir araya getirip bir sistem üretmeye çalışıyorlar ve her yerde bunu yapıyorlar. Ancak ispatlama metodu nedir, tutarlı ne zaman olunur ve nasıl bir sistem inşa etmek lazım konusunda ihtilafa düşüyorlar ve farklılıklar sergiliyorlar." dedi. Not: İbn Haldun Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Recep Şentürk'ün "Bilim Nedir?" dersinin tamamını Açık Medeniyet Gazetesinin "Giriş Dersleri" kitapçığında okuyabilirsiniz!

Açılışa dair görüşler

Akademisyenler İbn Haldun Üniversitesi'nin eğitime başlamasıyla ilgili neler söyledi?

Habip TÜRKER Felsefe Bölümü

Hepimizde bir heyecan ve telaş var. Hakikaten çok çalıştık ama yorulmadık diyebiliriz. Burada çok yeni bir konseptle eğitime başlıyoruz. Hem lisans hem de yüksek lisans öğrencilerimizi aldık. Yüksek lisans doğrudan felsefe eğitimine başlayacağız, yüksek lisans bölümünde dil engelimiz yok zira öğrencilerimizin tamamı yabancı dil biliyor. Bölümümüz hem Batı düşüncesini hem İslam düşüncesini mukayeseli bir şekilde ve hiçbirini ihmal etmeden ele alan, inceleyen ve öğreten bir bölüm. Şimdiden pek çok araştırma projeleri hazırladık. İnşallah bunları adım adım geliştireceğiz. Üstelik bu projelerimizi öğrencilerimizle birlikte yapacağız. İnşallah zaman içinde her şey çok daha iyi olacak.

Fatih ÇALIŞIR Tarih Bölümü

İbn Haldun Üniversitesi'ni, yerelden evrensel gidecek ve her zaman özlemimizi duyduğumuz o entelektüel sıçrayışı gerçekleştirecek âlimlerin yetişeceği bir kurum olarak görüyoruz. Aslında bu her noktada zor bir süreç. Çünkü hem yereli hem evrenseli hem Doğu'yu hem Batı'yı okuyacak, anlayacak ve neticede ikisini mecz edecek ve buradan yeni görüşler, fikirler ortaya koyacak kişilerin yetişmesi icap ediyor fakat hâlihazırda ruh, asabiyet bunu başaracak seviyede. Tabii ilerlemeler bu noktada daha iyi nasıl yapılabilir şeklindeki düşünceler bizleri ileri boyutlara taşıyacaktır. Hepimiz heyecanlıyız ve mutluyuz. Bence İbn Haldun Üniversitesi bu noktada tarihi bir misyona sahip ve Allah'ın inayetiyle bu misyonu yerine getirecektir.

Emine HOŞOĞLU DOĞAN Tarih Bölümü

İbn Haldun Üniversitesi, çoğunluğu lisansüstü öğrencilerden oluşan ve sosyal bilimlere odaklanan bir üniversite. Bizim de tarih bölümü akademisyenleri olarak gerçekleştirmek istediğimiz çok sayıda proje var. Ayrıca bu üniversitede akademik personel de idari personel de öğrenciler de çok iyi. Bunu üniversiteye gelen herkes gözlemleyecektir. Üniversitemizin tüm mensupları profesyonel, işine odaklı ve daha önce alanıyla ilgili tecrübe sahibi olan ve gerçekten gönülden çalışan insanlar. Dolayısıyla böyle bir kadroda, böyle kafasında fikirler uçan insanlarla aynı kurumda bulunmak benim için mutluluk vesilesi.

İhsan KAHVECİ İslami İlimler

İbn Haldun Üniversitesi, hem Doğu'ya hem de Batı'ya hitap edecek nitelikte insan yetiştirmek amacıyla eğitim dünyasına giren iddialı bir üniversite. Biz İslami İlimler Fakültesi olarak burada öğrencilerimizi lisans, yüksek lisans ve doktora Türkçenin yanında Arapça ve İngilizceyi kullanan, bu dillerde yazılan makale ve kitapları takip edebilen, bilgi ve düşüncelerini bu üç dilde de ifade edebilecek düzeyde yetiştirmeyi amaçlamaktayız. Böylece fakültemizde eğitim alan öğrencilerimiz sadece ülkemizde değil, Türkiye dışında başka dilleri konuşan insanlara bildiklerini onların diliyle ifade edebilecek, edindiği değerleri, İslami bilgi ve birikimini onlarla paylaşabilecektir. Burada böyle bir zeminin oluşmasından dolayı duyduğum memnuniyeti ifade etmek istiyorum.

Religion and Civilization
Protection of Civilization
as a Purpose of Religion

Din ve Medeniyet
Dinin Bir Maksadı Olarak
Medeniyeti Korumak

الدين والحضارة
حفظ العمران مقصداً شرعياً

IBN HALDUN ÜNİVERSİTESİ

**MEDENİYETLER
ŞURASI**

CIVILIZATIONS FORUM
منتدى الحضارات

20-22 EKİM 2017
OCTOBER

İbn Haldun Üniversitesi
Başakşehir Yerleşkesi
medeniyetlursurasi.org
civilizationsforum.org

KONUŞMACILAR / SPEAKERS

Prof. Dr. Taha ABDURRAHMAN

Abdel-Wahed EL-WAKIL, Abdella Kadir AHMED, Abdelmajid NAJAR, Abdulkadir ÖZCAN, Abdullah AHSEN, Ablet SEMET, Afyare Abdi ELMI, Ahmed Abdel MEGUID, Ahmet AKIN, Ahmet Hakkı TURABI, Al Qahtani Mesfer ALI M, Ali HIROIKI, Ali KURT, Ali TAN, Alparslan AÇIKGENÇ, Bahtiyar ARSLAN, Beddy EBNOU, Benahcene BADRANE, Bilal KUŞPINAR, Cengiz ÇAKMAK, Dr Naif bin NAHAR, Emin Yaşar DEMİRCİ, Ercument ASIL, Erkin EMET, Erol ÖZVAR, Ferdi KOÇ, Firat ORUÇ, Hale Eroğlu SAGER, Haluk GÖRGÜN, Hamed QUISAY, Hasan BACANLI, Hasan YAVUZ, Havva BEKTAŞ, Hayrettin YÜCESOY, Heba Raouf EZZAT, Hmida ANNEIFER, Huhafah BUSUULWA, Hüseyin YILMAZ, İbrahim Elbayomi GHANEM, İbrahim MULUSHEWA, İbrahim ÖZTÜRKÇÜ, Jassim Mohd S SULTAN, Kamla AL MOUSND, Kareem EI DAMANHOURY, Kürşat YILDIRIM, Marcia HERMANSEN, Mazen HASHEM, Mehmet ÖZAY, Metin COŞGEL, Mohamed HAMMOUR, Mohamed AL SHINQITY, Mohamed DENIDENI, Mohamed EL-MOCTAR, Moustafa EL MOURABIT, Murat AKIN, Mükerrrem MIFTA, Naghan HALILOĞLU, Nizar CHAKROUN, Numan ARUÇ, Nur AHMET KURBAN, Nurullah ARDIÇ, Omar KACHKAR, Ömer Faruk YASLIÇIĞIEN, Önder KÜÇÜKURAL, Ramazan ARAS, Sadullah YILDIRIM, Saifeddin Abdelfattah Ismail HASSANIEN, Sali SHAHSIVARI, Savaş BARKÇIN, Sevede DÜZGÜNER, Tahsin GÖRGÜN, Tahsin YILDIRIM, Tanç QUADİR, Tayeb BERGHOUT, Turgay ANAR, Vahdetin IŞIK, Vehbi BAYSAN, Wan LEI, Yalçın ÇETİNKAYA, Yüksel ÖZDEN

Ramazan ARAS Sosyoloji Bölümü

Sosyal Bilimler merkezli bir araştırma üniversitesinin açılıyor olması bir sosyal bilimci olarak beni çok heyecanlandırıyor. İbn Haldun Üniversitesi'nin lisans ve yüksek lisans programlarını yurt içinden ve yurt dışından çok kaliteli, idealist ve vizyon sahibi öğrenciler tercih etti ve çok renkli bir öğrenci profilimiz oluştu. Bu seçkin öğrencilerle ders işlemek, çeşitli araştırmalar yapacak olmak güzel bir duygu... Bütün bunlar bir akademisyeni heyecanlandıran, motive eden, şevk veren ve umutlandıran şeyler.

Burcu UYSAL Psikoloji Bölümü

İbn Haldun Üniversitesi kendi tarihi ve kültürel potansiyelimizden beslenerek Türkiye'nin ve dünyanın eğitim sistemine yeni bir soluk getirme hedefini taşıyan güzide bir kurum. Bu kurumun bir parçası olmanın ve buradaki oluşum sürecinde bulunmanın bir ayrıcalık olduğunu düşünüyorum. Bu ayrıcalık aynı zamanda büyük bir sorumluluğu da beraberinde getiriyor. Üstlendiğimiz sorumluluğun bilincinde olarak, yepyeni bir başlangıcın heyecanı ile 2017/2018 eğitim/öğretim yılının açılışına katıldık. Bu eğitim yılının ve bu güzel başlangıcın hepimize hayırlı uğurlu olmasını diliyorum.

Mustafa Kemal Yılmaz

Sürdürülebilirlik ve etik finans

» Kâinatın vücuda gelişinden bugüne tüm toplumlar etik değerleri koruyarak medeniyetlerini geliştirmenin ve mevcudiyetlerini devam ettirmenin çabası içinde olmuşlardır. Tarım toplumundan sanayi toplumuna, sanayi toplumundan bilgi toplumuna ve bilgi toplumundan da teknoloji toplumuna evrilen süreçler boyunca ise yaşanan değişim ve dönüşüm ekonominin kıt kaynakları olarak bilinen çevresel ve doğal kaynakların hesapsızca kullanılmasına neden olmuştur. Bu süreçte, kapitalizmin tüketim odaklı yapısı kurumların aşırı risk almaya ve bunun sonucunda da önce şirket iflaslarının yaşanmasına, sonrasında ise küresel krizlerin ortaya çıkmasına neden olmuş ve toplumları maddi ve manevi bir çöküşün eşiğine getirmiştir.

Bu felaketlerin yaşanması neticesinde, küresel kırılımın mimarı olan güçler kendi ayaklarına sığıtları kurşunun farkına varmışlar, frekansı ve şiddeti her geçen gün artan felaketlerin önüne geçebilmek amacıyla önce kurumsal yönetim ilkelerini, sonra kurumsal sosyal sorumluluk olgusunu, peşinden sürdürülebilirlik kavramını ve en son olarak da entegre raporlama yaklaşımını dünya gündemine enjekte etmişlerdir. Başka bir ifade ile kendi yarattıkları canavarı dizginlemenin yollarını aramaya başlamışlardır. Nitekim Birleşmiş Milletlerin 2015 yılında açıkladığı ve 2030 yılına kadar gerçekleştirilmesini amaçladığı 17 sürdürülebilir kalkınma hedefi bu bakış açısının bir sonucu olarak ortaya çıkmıştır.

Tam da bu noktada, gelecek nesiller için hayati öneme haiz bu hedefleri gerçekleştirmeye yönelik olarak doğru finansman yaklaşımının takip edilmesi kritik önem arz etmektedir. Bu nasıl olacaktır? Şirketlerin ve toplumların sürdürülebilirliği için

tüm yeni yapılacak yatırımlarda, bankalar başta olmak üzere tüm finansal kurumlar tarafından kullanılacak kredilerde, tahsis edilecek fonlarda projelerin değerlendirilmesi aşamasında teknik fizibilite kadar çevresel ve sosyal fizibilite çalışması da yapılmalıdır. Aslına bakılırsa, bu yaklaşım etik finans yaklaşımı ile de bire bir paralellik göstermektedir. Çünkü çoğu insanın anladığının tersine etik finans, sadece faize dayalı olmayan veya belli sektörlere kredi kullanılmamasına odaklı olarak ele alınması gereken bir yaklaşım olmanın ötesinde, insanoğlunun yararına olan, kurumsal yönetim anlayışının gerektirdiği hassasiyetleri taşıyan ve çevreye ve sosyal yaşama duyarlı bir bakış açısı ile değerlendirme anlayışını taşıyan bir içeriğe sahip bulunmaktadır.

Bu açıdan bakıldığında, etik finans ilkelerini savunan katılım bankalarının belki de konvansiyonel bankalardan daha yoğun olarak kurumsal yönetim, sürdürülebilirlik ve entegre raporlama gibi yaklaşımlara dikkat etmeleri gerekmektedir. Bu çerçevede, kendi bünyelerinde Çevresel ve Sosyal Etki Değerlendirme Birimi kurarak kredi verecekleri projeleri bu birimde belirleyecekleri prensipleri de dikkate alarak değerlendirmeleri, bu konularda raporlama yapmaya özen göstermeleri ve kendi prensipleri ile uyumlu olacak şekilde finansal ve finansal olmayan bilgileri bir arada değerlendirecekleri bir entegre derecelendirme sistemini devreye sokmaları yerinde olacaktır. Bu yaklaşım benimsenmediği takdirde etik finans, sadece laftan ibaret kalan hamasi bir söylem olmanın ötesine geçemeyecek ve söz sahibi olmaya çalıştığımız küresel medeniyetin geleceğini kucaklayamayacaktır.

Çetin Ali Dönmez

An innovative capital markets instrument: Real Estate Certificates

Think about an instrument that directly links capital markets and real estate projects, an instrument which allows investors to buy and sell their claims or their shares on certain real estate projects in organized exchanges. These certificates will further allow investors to become the owner of a residential or commercial property using the certificates they own. Real estate certificates or real estate shares exactly serve this purpose. This instrument is intended to bring liquidity of organized exchanges to real estate market while benefiting the dynamism of real estate projects to attract a new investor base to capital markets.

Turkey was and still is the leading country in promoting real estate certificates. Rather than the historical background and an analysis of globally known real estate based capital markets instruments, I prefer to directly go into details of how these instruments can be structured, traded and converted to actual residential and/or commercial properties. Assume that you have developed a project on a piece of land. The classical way to sell the real estate is to start marketing campaign and sell the residential and/or commercial units on a desktop small scale model. In general, the developer of the real estate project calculates the costs and determines the sales prices of individual units. The sales price may change depending on the form of payment (cash or periodic installments or delayed payments etc.), it may also change whether the buyer buys one or more units from the project. In conventional sales of real estate units, developers usually start with very attractive low prices and then they increase the sales prices step by step to help the early-comers gain money, so that they will have a loyal customer base for later projects. If there is enough investor interest to purchase the real estate units, the developer will get pre-financing from actual buyers and do not need bank credit. However, In this case, banks will still be in the game since mostly buyers of real estate, rather than the developer will need bank credits. If there is not much demand at initial launch of the real estate project then the developer needs financing. This can either be in the form of the developers' own money or mostly in the form of bank credit. In short, this system of real estate sales seems to favor banks and lenders.

In this article, I will dwell on a brand new financing and investment alternative. The so called real estate certificates might be a serious remedy to this vicious cycle of mostly interest rate based bank financing. It works as follows: The value of whole real estate project and the value of each individual unit is calculated first. The valuation is very important and

should be very attractive in terms of pricing. After this step there are two ways to securitise the project. First way is to find out total area to be sold and divide this into square meters or square decimeters. By doing so, you calculate the sales value of a square meter or a square decimeter. Second way is to divide the total sales of value of the project into a number, to find a nominal value and indicate that unit in terms of currency such as 1 USD or 1 TL. After division of the project into smaller units, you can make an initial public offering and offer your certificates to investors. In either case, rather than sticking to a specific value, it is much better to determine an interval for the values of these smaller units. As the developer or the seller of the property, you will get the market valuation during the IPO phase. By doing so you offer your real estate projects to broader investor base, since you give opportunity to people who can not afford to buy any individual unit to buy some part of it, you also attract some investors who have not yet decided to actually purchase a real estate, or even some other investors who do not intend to buy the property, but wish to benefit from the upward trend in real estate market. At the very start of the IPO, the seller will have to declare the amount of certificates needed to actually purchase each individual residential or commercial unit. This way you convert your certificates to actual property. The certificate holders may purchase a specific residential or commercial unit by presenting the certificates they have. They get the title deed and in return their certificates are redeemed. Investors may also prefer to sell the certificates, some investors may further purchase more certificates to actually own enough number of certificates to get the title deed. This way the developer of the real estate projects sells all the project to many number of people, gets the finance and does not have to bother about selling the individual units. All he/she has to do is to show the units available for sale to certificate holders. On the other hand, the amount of money collected from the IPO is not transferred totally to the developer, in order to preserve the rights of certificate holder in case of the default of the real estate developer. The money collected is gradually given to the developer depending on the progress of the project. The progress rates are to be controlled and checked by independent entities. The real estate certificates will be traded in an organized exchange after the IPO just like any other security, till a specified time in which the real estate project is supposed to finish. At this terminal time, the

picture is as follows: Some individual units have been purchased by certificate holders and some units have not actually been purchased by anyone, certificates representing those units are floating in the market. At this stage the regulator in Turkey stipulates that the remaining unsold units will be sold to anyone by publicly announcing the sale and then proceedings of the sales are to be distributed to certificate holder and finally all the floating certificates will be redeemed. Alternatively though, you can think of transferring these floating certificates to an SPV and converting them to Sukuk. In either case we are talking about an equity-like instrument with a maturity and although it has a maturity it does not bear any interest on it. Then comes our efforts to promote Islamic financial instruments. I strongly believe that this instrument may serve the needs of investors with interest and/or usury concerns. In order for the reader to understand the basics of how this instrument works the following table shows the process.

You have three types of residential property. Type 1 is the cheapest in terms of value of each square meter, namely 1000 USD/sqm. Type 2 residence has 10 % betterment, i.e. each square meter of type 2 is 1100 USD. Type 3 has the highest betterment (the residences with sea view for example), namely 1200 USD/sqm.

Total value of your project is calculated to be 54,400,000 USD. Benchmark the cheapest type of residence determine the price of one square meter to be 1000 USD which means that you will issue 54,400 certificates to public. However you should be mindful of the fact that, if you make an IPO, it may turn out that your pricing is above market valuation and you may have to accept a price of 900 USD per certificate, or it may well be a positive surprise to you and you may sell the certificates at a higher price, say 1050 USD.

The above table tells us that if an investor has 100 certificates he/she can buy type 1 residence, for type 2 residence however 110 certificate is not enough, since it has a betterment of 10 %. Thus the investor has to present 132 certificates to buy a 120 square meter size type 2 flat. Any investor wishing to purchase type 3 flat has to give 156 certificates since this type has the highest betterment. Hoping that the example is explanatory enough, I should point out that this instrument is really very promising and can open up new frontiers for reaching out much larger investor base especially those with Islamic sensitivities.

Oxford, Harvard students at Istanbul's Ibn Haldun University for Ottoman Studies

Ibn Haldun University, has started attracting the attention of foreign students with its Ottoman Turkish program. Postgraduates from Harvard, Georgetown and Oxford have flocked to the university for its language seminars that have seen a revival in recent years.

» Ottoman Turkish seminars are popular among students from the United States, the United Kingdom, Russia, Italy and Hungary, specifically those attending postgraduate studies on history and the Middle East. Rushain Abbasi, a postgraduate student from Harvard University, told Anadolu Agency that he started learning Turkish two years ago and decided to learn Ottoman Turkish as well since it was directly related to his field of study, the Middle East. The Ottoman Empire expanded from present-day Turkey to southeastern Europe and large swathes of the Middle East during its six-century rule. "I think that Ottoman history is a significant part of the history of Islam. Ottomans were behind important written work and the history of the

empire is full of very important figures," Abbasi said. Ottoman Turkish faded away in 20th century, and its Arabic-based alphabet was replaced with a Latin-script alphabet in 1928, five years after the establishment of the Turkish Republic. Abbasi, who studied the alphabet for one year in Harvard, says he found out about the program after he met Ibn Haldun students during a visit to Istanbul last summer. "It is important that this program is hosted by a university in Istanbul where most of the libraries [with Ottoman Turkish texts] are located. They have experienced staff and use different teaching methods. I think the program has been ultimately beneficial for me. I am able to read printed works in Ottoman Turkish better now and improved my writing," Abbasi says, noting that the

low tuition fee also made the program attractive. Assistant professor Faruk Yassıçimen, the academic teaching Ottoman Turkish at the university, says they selected the program's students through an exam and hold two classes based on their proficiency levels. "We focus on 19th century documents from the Ottoman state archives and offer education in understanding the complicated contents of those documents. Ottoman Turkish is a complex language and deciphering the documents is difficult, but it is a great pleasure to be able to read and understand them, like solving a puzzle," he says. Along with the language classes, the program also educates students on Ottoman diplomacy.

Habip Türker

Sağduyu

» Sağduyu, pek çok kavramın genişleme noktalarını barındıran karmaşık bir kavramdır. Bazıları sağduyu adı altında somut olarak gösterilebilecek kendi başına bir yetimiz bulunmadığından ya ona gizemli bir yeti muamelesi yapmakta ya da onu salt rasyonel yetimizin bir tutumu olarak görmektedir. Sağduyu, rasyonelliğimizle kökten bir ilişki içinde olsa da onun salt rasyonel yetinin bir tutumu olarak görmek yetersiz bir açıklamadır. Sağduyuyla ilgili başka bir problem onun sıklıkla ortak duyuyula (hiss-i müşterek) karıştırılmasıdır. Aslında sağduyu adı altında tek bir yeti faaliyetimiz bulunmamaktadır. Bilakis, sağduyu heterojen yetilerimizin ortaklaşa faaliyetinin genel adıdır. Daha açık bir ifadeyle sağduyu, tek bir yetinin değil, aksine birden çok yetinin sağlıklı işleyişine verdiğimiz bir addır. İnsan; duyu, idrak (anlama), akıl ve vicdan yetilerinin oluşturduğu bir varlıktır. Sağduyu, insanın söz konusu yetilerinin amacına uygun çalışması, insanın tüm kapasitelerinin kendi yaratılışına uygun bir gelişim göstermesi, her türlü arızadan, bulanıklıktan uzak ya da onu bozacak her türlü tutum ve davranışa karşı temkinli olmasıdır. Kısaca sağduyu, insanın fitrat üzere olmasıdır. Zira fitrat kavramının delalet ettiği şey bu bütünden, birlikten öte bir şey değildir. İnsan fitratı din, dil ve ırk ayrımının üzerinde mutlak bir

kapasitedir. Bu mutlak kapasitenin birbiriyle ahenkli, doğasına uygun çalışması sağduyu dediğimiz yetiyi oluşturur. Bu yeti yapısı itibarıyla parçacıdır, ancak işleyişi itibarıyla tek bir yeti gibi işler. Adeta birden çok yetinin toplanarak tek bir yetiyi oluşturması durumu söz konusudur. Sağduyu; nasıl duyu, idrak, akıl ve vicdan yetilerimizin sağlıklı çalışması ise, sağduyusuzluk da bunların sağlıklı çalışmaması durumudur. Her bir yetinin kendine ait bir işlevi vardır. İlgili yetinin işlevini yerine getirememesi durumuna sağsızlık denir. Duyunun sağsızlığı onun bulanıklaşması, dünya resmini çarpıtarak yansıtması; idrakin sağsızlığı körelmesi, anlamının dumura uğrayarak yanlış sonuçlar çıkarması; vicdanın sağsızlığı duyarsızlaşması, etki ve tepkiye kapalı hâle gelmesi; aklın sağsızlığı ise basiretinin kapanması, idrakin ilettiği şeylere karşı sezgi yeteneğini kaybetmesi, çelişkileri aşacak vasıtalar geliştirememesidir. Bu yetilerden birinin sağlığını yitirmesi sağduyusuzluğa yol açar. İnsan tekinin sağduyusunu yitirmesi herhangi bir meşrep ya da yaşa özgü değildir. Eğer bu yetilerini işlevsiz hâle getirirlerse filozoflar, bilim adamları ve siyasetçiler de sağduyusuz olabilir. Duyuları ve idraki olağanüstü çalıştığı hâlde akli sezgileri körelen ve vicdanı duyarsızlaşan bilim

adamı korkunç deneylere; siyasetçi ise insanî değerleri ayaklar altına alan icraatlara imza atabilir. Din adamları nefret tohumu ekebilir. Bazen ümmî insanların okumuşlardan daha isabetli kararlar verdiğine şahit oluruz. Bu, bize, anlamının tek başına sağduyu için yeterli olmadığını göstermektedir. Eğitim seviyesinin yükselmesiyle her zaman sağduyunun da yükseleceği gibi bir beklenti doğru değildir. Hatta aldığı eğitimin içeriğine göre sağduyusu eğitiminin yüksekliğiyle ters orantılı da olabilir. Eğitim insanın fitri gelişimine uygun, sağduyu mekanizmasını destekleyecek şekilde olmalıdır. Aksi takdirde, idraki gelişkin ama vicdanı duyarsız nesiller yetişir. Bugün modern toplumlarda en fazla görülen sorunlardan birisi idraki gelişkin ama sezgileri ve vicdanı körelmiş bireylerin çokluğudur. İnsanlık tüm mesaisini duyuş ve anlamasını keskinleştirmeye vermiş ama aklını köreltip, vicdanını duyarsızlaştırmıştır. Vicdan dumura uğradığında bunu duyarsızlaşmasından anlarız. Zira vicdanda kötülüğe karşı olumsuz, iyiliğe karşı olumlu bir hassasiyet vardır. Eğer vicdan iyiliği emredip kötülükten sakındırmıyorsa o vicdan körelmiş demektir. Bu da bize gösteriyor ki sağduyu pasif bir tutum değil, aksine onun özünde iyiliği emredip kötülüğü sakındırma gibi eylemci bir yönelimi vardır.

Halil İbrahim Alegöz

Somali'nin devletleşme çabaları yolunda İbn Haldun'u hatırlamak

➤ Afrikalı meşhur İslam bilgini ve sosyal bilimlerin kurucusu İbn Haldun'un günümüzün sosyal, ekonomik ve siyasi krizlerine; bunlar arasındaki etkileşimlere ve ortaya çıkan muhtemel problemlerine dair söyleyeceği çok şeyi bulunmakta. Bu bağlamda Somali'nin 1990'ların başı itibarıyla daha karmaşık hâl alan devletleşme çabaları yolundaki yaşadığı krizleri anlama ve muhtemel çözüm yolları üretmede İbn Halduncu yaklaşım uygun kavramsal zemini sağlamakta. Bu minvalde İbn Haldun'un görüşlerini anlamak bir anlamda Somali toplumunu anlamada yardımcı olabilir. Birçok kabile ve alt klanlardan oluşan Somali toplumuna İbn Halduncu yaklaşımdan nasıl bakılabilir?

İbn Haldun'a göre çok sayıdaki kabilenin bir arada olduğu topraklarda düzenli bir devlet yapısının kurulması pek mümkün değildir. Çünkü ortak asabiyet kültürünü paylaşan her bir kabile arasında iktidar mücadeleleri yaşanır. Farklı asabiyet birimleri kendisini iktidarın asıl temsilcisi olarak görmesi sebebiyle merkeze karşı ayaklanmalar sık görülür. Bu

nedenle merkezîyetçiliği sağlamada zorluklarla karşılaşılır. Yerleşik düzenin ön aşamasını oluşturan bedevi yaşamda belli bir zenginlik derecesine ulaşan kabileler kendilerini mesela şehirler gibi daha güvenli yerlere göç etme durumunda bulurlar. Çünkü şehirler çöl şartlarının kendilerine sunduğundan daha korunaklı bir yer olduğu gibi ayrıca ekonomik açıdan da verimliliğin yüksek olduğu yerlerdir. Ancak göçebe toplumların şehirlere göç etmeleri bazı itibak problemlerini beraberinde getirir. İbn Haldun'a göre bunun sebebi bedevilerin kendi maddi ihtiyaçlarını karşılamada az iş gücünün yeterli olmasına karşın şehirlerde iş bölümlerinin fazlaca oluşu ve harcamaların yüksek olması şehirlerin sosyal ve iktisadi hayatına -istisnalar olmakla birlikte- uyum sağlamada başarısız olunur. Merkez-Çevre dinamiği ve kabileler arası yaşanan iktidar mücadeleleri Somali'nin içinde bulunduğu duruma açıklamalar getirebilir. 1960 yılında bağımsızlığını kazanan Somali, 1969'da General Siyad Barre'nin darbe yoluyla hükümeti devirmesiyle 20 yıl sürecek olan yeni bir döneme

girdi. Kolonyal miras üzerine kurulan yeni dönemin az eğitilmiş siyasi eliti bu mirası devam ettirerek ülkenin gelişimi için gerekli ekonomik yatırımları sağlayamadı. Üstelik 1977-78 yılları arasında Etiyopya ile kolonyal dönem öncesi Somali bölgesi sayılan Ogadin toprakları üzerine yapılan savaşta Somali'nin kaybetmesi ülkeyi iktisadi açıdan buhrana uğrattı. Ogadin'den göç edenlerle birlikte Somali'deki mülteci sayısı nüfusun yaklaşık %20'sine tekabül eden 700.000'e ulaştı. Sovyetlerin bilimsel ideolojisini ekonomik ve kültürel anlamda Somali toplumunu ileriye taşıyacak vasıta olarak görmesi ve geleneksel yapıları köklü değişimlere uğratması toplumda derin rahatsızlıklara yol açtı. Barre Hükümeti toplumdaki kabilecilik güdülerini ve tasavvuf geleneklerinin eleştirilerini okumakta başarısız oldu. Artan huzursuzluklar kanlı askeri müdahalelerle bastırılmaya çalışıldı. Toplumda gün geçtikçe biriken hoşnutsuzluklar ve kabilelerin merkezle yaşadığı gerilimler bir süredir dış yardımlarla ayakta duran devletin 1991'de çöküşüne zemin hazırladı.

Devletin çökmesi sonucu oluşan kargaşa ortamında kabileler gerek hayatta kalmak gerekse de oluşan güç boşluğunda kendilerine daha iyi yer edinmek için silahlı mücadeleye girişti. Ülkenin en büyük klanlarından olan Isaaq bağımsızlığını ilan ederek Somali'nin kuzeyinde Somaliland özerk birimini kurdu. Çok geçmeden Darood klanı Putland özerk yönetimini ilan etti. Kabilelerin birer birer bağımsızlığını ilan ettiği bu kargaşa ortamında başkent Mogadişu'yu ele geçirmek için başta Somali'nin en büyük kabilelerinden olan Hawiye diğer kabilelerle kıyasıya mücadele etti. İbn Haldun'un belirttiği gibi şehirlerin diğer arazilere göre daha korunaklı yapısı ve ekonomik açıdan örneğin havalimanı ve liman gibi kaynaklara sahip oluşu mücadelenin nedenleri arasında yer almaktadır. Bugün dahi Somali içi tartışmalara baktığımız zaman merkezîyetçi bir yapının hâlen oluşturulamadığı görülmekte. Cumhurbaşkanı Farmajo, bir yandan bölgesel ve uluslararası aktörlerin desteğiyle merkezli yapıyı güçlendirmeye çalışırken diğer yandan ülke içi bölgesel yönetimler Katar krizinde görüldüğü üzere merkezi hükümete Suudi Arabistan'ın yanında yer alması için baskı unsurları olmaya devam ediyor. Klan dinamikleri geçmişte olduğu gibi günümüzde de Somali, sosyal yaşamının merkezinde yer almaya devam ediyor.

“Astana süreci Türkiye, Rusya ve İran’ı birbirine yakınlaştırmıştır.”

Suriye’deki iç savaşın çözümü için Türkiye, İran ve Rusya’nın girişimiyle yürütülmekte olan ve Suriye’nin geleceği açısından oldukça kritik olan “Astana Süreci” kısa adı SETA olan Siyaset, Ekonomi ve Toplum Araştırmaları Vakfı’nın İstanbul Eyüp’teki merkezinde düzenlediği panelde masaya yatırıldı.

SETA Strateji Araştırmaları Direktörlüğü Araştırmacısı Abdullah Erboğa’nın moderatörlüğündeki panelde İbn Haldun Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölüm Başkanı ve SETA Araştırmacısı Doç. Dr. Talha Köse, Marmara Üniversitesi Siyasal Bilimler Fakültesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Emre Erşen ve İran Araştırmaları Merkezi Başkan Yardımcısı Hakkı Uygur konuşmacı oldu. Panelde Astana Süreci’nin Amerika Birleşik Devletleri’nin doğrudan yer almadığı ve bölgesel güçlerin inisiyatifleriyle başlatılan bir süreç olması itibarıyla da üzerinde durulması gereken bir konu olduğu vurgulandı ve Suriye İç Savaşı’nın Türkiye’ye etkileri de değerlendirildi. Programdaki ilk konuşmayı yapan İbn Haldun Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölüm Başkanı Doç. Dr. Talha Köse, Astana Süreci’nin Cenevre görüşmelerinden farklarını ortaya koyarak bu sürecin Cenevre görüşmelerine bir alternatif olduğunun altını çizdi ve şunları kaydetti: Astana Süreci, kimi yorumlara göre BM Götetimidaki Cenevre Görüşmeleri’nin alternatifi, kimi yorumlara göre ise tamamlayıcısı olarak nitelendirilmektedir. Benim bakış açım ilkine daha yakın, Astana Süreci’nin kategorik olarak Cenevre’ye alternatif olmasıdır çünkü Astana Süreci’nin temel parametreleri Cenevre’den oldukça farklı seyretmektedir. Sahada etkinliğe sahip üç ülke yani Türkiye, Rusya ve İran bir araya gelerek Astana Süreci’ni başlatmışlardır. Sürece işlerlik kazandıran ise Halep’te çatışmaların sonlandırılması konusunda taraflar arasında varılan koordinasyondur. Üç ülkenin dışişleri bakanları görüşmelerin ardından 20 Aralık 2016’da bir araya gelerek Suriye’nin geleceği ile ilgili belirli konularda mutabakata vardılar. Astana süreci bundan sonra gündemdeki yerini almıştır. İran’ın sürece dâhil edilmesi ve çatışmasızlık bölgelerinin oluşturulması Astana Süreci’nin farklılığıdır. Türkiye, Halep’te sivililerin çatışma bölgelerinden tahliyesi ve insani yardım ulaştırılabilmesi

konusunda etkili bir rol oynamıştır.”

Astana Süreci ve Mutabakat

Doç. Köse, Astana Süreci’nin başlamasının ardından Türkiye’nin Rusya ve İran ile ilişkileri hızlı bir şekilde normalleşmeye başladığını vurgulayarak sürecin üç aktörü Türkiye, İran ve Rusya’nın mutabık olduğu noktaları şöyle sıraladı: “Suriye’nin, çok etnik yapı, çok dinli, bir mezhebe bağlı olmayan ve demokratik bir ülke olarak toprak bütünlüğü, bağımsızlığı, birliği ve egemenliğinin teyidi. Suriye sorununa askeri bir çözümün mümkün olmadığı ve sadece siyasi yollarla çözülebileceğine yönelik kanaat. Ateşkesin devamı. Ateşkesin gözlemlenmesi ve ateşkese yönelik provokasyonların önlenmesi için üçlü bir mekanizmanın kurulması. DAES ve El Nusra’ya karşı ortak mücadele.”

“Fırat’ın Batısından Sonra Sıra Doğusunda”

Doç Köse konuşmasının devamında, “Fırat’ın batısında çatışmalar sonlandırıldıktan sonra, rejim ve Rusya, Fırat’ın doğusuna odaklanıp o bölgede ABD destekli PYD ilerleyişinin önüne geçebilecektir. Türkiye açısından bu bölgelerin rejim kontrolünde olması PYD kontrolünde olmasına nazaran daha tercih edilebilir bir seçenektir. Türkiye TSK ile İdlib’de denetimi sağlarsa, Afrin’deki gelişmeleri de daha yakından takip edebilecek ve o bölgedeki PKK yapılanmasını sınırlandırmaya yönelik adımlar atabilecektir. Afrin’e Rusya ile koordineli bazı operasyonlar yapılabilir ancak Rusya’nın Kürtleri tamamen kaybetmeye neden olabilecek hamlelerden kaçınacağı göz önünde bulundurulmalıdır. Astana Süreci ile birlikte Türkiye, hem Rusya hem de İran ile arasındaki güven sorununu bir ölçüde yönetilebilir hâle getirmiştir.” dedi.

Arakanlı müslümanların trajedisi devam ediyor

Myanmar ordusunun fanatik Budistlerle birlikte Arakanlı Müslümanlara yönelik saldırıları uzun süredir devam ediyor. Arakanlı ve orada yaşanan son gelişmeleri kısaca şöyle özetleyebiliriz:

- Myanmar ordusunun 25 Ağustos’ta sivillere yönelik düzenlediği saldırılar nedeniyle Bangladeş’e geçen Arakanlı Müslümanların sayısı 519 bine ulaştı. Bunların % 60’ı çocuk.
- Son bir ayda en az 3 bin Arakanlı Müslüman yaşamını yitirdi.
- Bölgenin adı 1974’te Burma Sosyalist Devleti’ni ilan eden Devlet Başkanı General U Ne Win döneminde Rakhine olarak değiştirildi.
- Arakanlı Müslümanların Myanmar’da yaşadığı eyaletin eski adı Arakan.
- Müslümanlar, bölge için “Arakan” isminin kullanılmasını istiyor.
- Arakanlı Müslümanlar kendi etnik gruplarını ise “Rohingya” olarak adlandırıyor.

Nabil Maghribi: Risk transferring causes financial crisis

Nabil Maghribi, head of economics department in Wakayama University and visiting professor at Osaka University, made a presentation on Risk Sharing, Islamic Finance and Economic Development at Ibn Haldun University. Starting with classical development theory of Ibn Haldun, Maghribi continued his speech touching upon economical problems and crisis of today’s world. Pointing out that financial crisis is inevitable if risks are always being shifted and transferred and taken by none of the economic actors, Maghribi stressed that risk sharing is the essence of Islamic finance. “If a financial system is based on risk transferring, it’s inevitable to face problems in the end,” he informed, adding that the poor suffers most in any financial crisis.

İbn Haldun Üniversitesi'nden TEOG'a alternatif arayışlar

İbn Haldun Üniversitesi Müfredat Çalışmaları Merkezi, TEOG'un kaldırılması sonrası alternatif arayışlar için karar vericilerin de katıldığı bir çalıştay düzenledi. Çalıştay'da konuşan MEB Müsteşarı Doç. Dr. Yusuf Tekin, "Yeni dönemde meslek liseleri çok daha farklı bir yerde olacak." dedi.

➤ İbn Haldun Üniversitesi Müfredat Çalışmaları Merkezi'nin organize ettiği "Ortaöğretime Geçiş Sistemini Değerlendirme Çalıştayı" 4-5 Ekim 2017 tarihleri arasında gerçekleşti. Çalıştaya İbn Haldun Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkanı Prof. Dr. İrfan Gündüz, İbn Haldun Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Recep Şentürk, İbn Haldun Üniversitesi Müfredat Çalışmaları Merkezi Müdürü Prof. Dr. Yüksel Özden, Talim ve Terbiye Kurulu Başkanı Alpaslan Durmuş, Milli Eğitim Bakanlığı Müsteşarı Doç. Dr. Yusuf Tekin ve farklı üniversitelerden çok sayıda akademisyen katıldı. İbn Haldun Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dekanı ve Müfredat Çalışmaları Merkezi Müdürü Prof. Dr. Yüksel Özden yaptığı açılış konuşmasında, "Ülkede ortaöğretime geçiş konuşuluyorken tabir tam yerindeyse, biz üstümüze vazife edindik. Sadece kendi üniversitemizin imkânlarıyla değil, Türkiye'deki eğitim birimlerinde çalışan ülkenin eğitim sistemiyle ilgili derdi ve fikri olan herkese biz bir zemin olmak istedik" dedi.

"Global rekabete hazır erdemli bireyler yetiştirmeliyiz"

İbn Haldun Üniversitesi'nin bir araştırma üniversitesi olduğunu ve toplumun neye ihtiyacı varsa onu araştıracaklarını söyleyen İbn Haldun Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Recep Şentürk, "Biz burada ithal çözümlerin doğru olmadığı kanaatindeyiz. Kendi eğitim sistemimizi tasarlayabilmeliyiz. Global rekabete hazır, girişimci, erdemli bireyler yetiştirmeliyiz." dedi.

"Eğitim başkasına ihtiyaç duymayan insan yetiştirmektir"

İbn Haldun Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkanı Prof. Dr. İrfan Gündüz ise her Türk gencinin kendi yeteneğine göre yönlendirilmesi gerektiğini belirterek şöyle dedi: "Eğitim sistemi kendi ayakları üstünde duran, doğruyu ve eğriyi, tarafsız kriterlerle bulabilen adam yetiştirmektir. Başkasına ihtiyaç duymadan, başkalarının estirdiği rüzgâra kapılmadan, kendi doğrusunu ve yanlışını tefrik edebilecek ölçülere sahip insan yetiştirmektir."

"İbn Haldun Üniversitesi ile bir protokolümüz var"

Açık Medeniyet Gazetesine özel açıklamalarda bulunan MEB Müsteşarı Doç. Dr. Yusuf Tekin, Milli Eğitim Bakanlığı olarak İbn Haldun Üniversitesi ile müfredat çalışmaları konusunda bir protokol yaptıklarını belirterek, "Yeni eğitim sisteminin yükseköğretime geçişi de içerisinde barındıracağına" dikkat çekti. Tekin, "Bunun için de YÖK ile birlikte çalışıyoruz. Üniversiteye geçiş kısmını YÖK yürütüyor. Liselere geçiş kısmını ise biz yürütüyoruz." dedi.

Mesleki ve teknik okullarda devrim!

Mesleki ve teknik okullarında devrim niteliğinde bir dizi değişiklik yaptıklarını ifade eden Tekin, "Meslek liselerinde son iki yıl içerisinde çok ciddi sayıda farklılık ve yeni düzenlemeler oluştu. Meslek lisesi öğrencilerine staj esnasında, iş kazalarına karşı yapılan sigorta ücretlerinin staj yaptıkları iş yerine değil de, devlete yüklenmesine kadar bir dizi değişiklik yaptık. Bunlar devrim niteliğinde şeyler diyebiliriz. İkinci kısım, okulların organizasyonları ile ilgili güzel şeyler yaptık. Bunlardan biri tematik liseler. Bütün sanayi, ticaret ve iş dünyası temsilcilerinin davet edildiği toplantılar yapıyoruz. Böylece hangi alanda ara eleman ihtiyacı olduğunu tespit edip, o ihtiyaca göre tematik lise açıyoruz. Üçüncüsü, bu alanda organize sanayi içinde ve organize sanayi dışında meslek lisesini ve özel meslek okullarını tercih eden öğrencilerin eğitim ücretlerinin tamamını Bakanlık olarak biz karşıyoruz. Meslek liseleri önümüzdeki günlerde çok daha farklı bir yerde olacak" şeklinde konuştu.

"Ders kitaplarının içeriği ile ilgili sosyal medyaya yansıyan tartışmalar geneli yansıtmıyor"

MEB Müsteşarı Doç. Dr. Yusuf Tekin gibi Talim ve Terbiye Kurulu Başkanı Alpaslan Durmuş da Açık Medeniyet Gazetesine özel açıklamalarda bulundu. Durmuş, sosyal medyada gündeme gelen bazı ders kitaplarının içerikleri ile ilgili sakıncalı unsurların oluşu haberlerine değinerek bakanlığın konuyla ilgili çok ciddi çalışmaları olduğunu bunların ise gözden kaçan çok spesifik problemler olduğunu belirtti ve sözlerine şöyle devam etti:

"Bizim göreve başladığımız tarih itibarıyla Talim

ve Terbiye Kurulu tarafından incelenmiş ve beş yıl süreyle okullarda ders kitabı olarak kullanılabilir izni verilmiş olan 1200-1300 civarında olan bir kitap vardı. Bu kitapları şimdiye kadar beş kez inceledik. O zaman 57 kitapta çeşitli düzeylerde düzenlemeler yaptık. Sonra yayınevleriyle toplantı yaptık. Yayınevlerinden kendi kitaplarını incelemelerini istedik. Sonra biz inceleme yaptık ve inceleme neticesinde Ocak ayında 178 kitabın lisansını iptal ettik. Çünkü bunları hazırlayanlar arasında FETÖ'cü bazı kişiler vardı. Dolayısıyla 178 kitap devreden çıktı. Kaldı elimizde 1054 kitap. Bu 1054 kitapla ilgili bir toplantı daha yaptık. Yayıncılara dedik ki, 'Bakın, FETÖ'cüler varmış aranızda. Benzer kişilerin ötesinde birtakım bilgi, sezgi veya metinleri girmiş olabilirler. Bunlara dikkat edin. Bir daha tarayın, varsa bunları düzeltin!' Yayınevlerinden gelen düzeltmeleri biz de üçüncü bir taramaya tabi tuttuk. Sonra ihaleye giren ve kazanan kitaplar oldu. Bunlara destek istedik. Bu sefer beşinci kez bu ihaleye girip kazanan kitapları inceledik ve ondan sonra baskıya gönderdik. Bu beş incelemede toplam 32 bin küsur düzeltme yaptık. Kimisi tashih düzeyinde, kimisi daha büyük şeyler. Medyada çıkanlar 10-15 civarında. Sosyal medyadaki eleştiriler büyük oranda haklı eleştiriler. Böyle bir şeyi yapmamaları gerekirdi. Ama burada birinci derecede yayıncılar sorumlu. Sonra biz de Talim ve Terbiye Kurulu olarak bunu değerlendirme komisyonlarında yakalayabilmeliydik. Fakat şu da göz ardı edilmemeli: 100 binden fazla hata tespit ettik ve bunları düzelttik. Yani 30 bin kitabın 10'unda problemlilik içerik unsurları var."

Mehmet Emin Babacan

İnsanlığın hafızasına ne oldu?

» Okuduğum bir haberde Suriye iç savaşına dair insanların kendi imkânlarıyla amatör olarak çektiği birçok video içeriğinin Youtube tarafından şiddet içeriği taşıdığı gerekçesiyle kaldırıldığını yazıyordu. Haber dili açısından son derece normal ve sıradan sayılabilecek bir spot cümle olarak okunabilirdi. Fakat haber değeri açısından böyle bakılabilir miydi?

Evet, sosyal medya araçlarında eklemek-çıkarmak, olmak-olmamak, bulunmak-yok olmak, o kadar kolay şeyler ki... Arkadaş eklemek-çıkarmak, yazmak-silmek, yaşadığın acıyı eklemek-kaldırmak. Bunların hepsi birer "tık" ile gerçekleştirilebilecek basit eylemler. Ama hayat gerçekten böyle bir şey mi? Hayatımıza aldığımız veya hayatımızdan çıkarmak istediğimiz, unutmak veya ısrarla hafızamızda tutmak istediğimiz şeyleri bu kadar kolay gerçekleştirmek mümkün müdür? Haberde sözü edilen şiddet, yaşananların görüntüsünü yani şahitliğini ve hafızasını ortadan kaldırılmasına neden olarak gösterilmektedir. Fakat yaşanan acının binbir türlü rengi, sadece görüntüsünün kaldı-

rlmasıyla yok edilebilir mi, ortadan kaldırılıp yok sayılabilir mi? Hiçbir şey yokmuş, hiçbir şey yaşanmamış kabul edilebilir mi? Savaşın, sürgünün, yokluk ve sefaletin anılarını bugün yaşayanların hayatlarındaki izlerine bakarak çok rahat anlayabilirsiniz. Bir dostunuzu mesela öyle kolayca ekleyip, çıkarabilir misiniz? Yıllara sâri, yıllarca emek verilerek, fedakârlık ve samimiyetle kurulmuş bir dostluk ekle-çıkarmaya arkadaşlığına benzeyebilir mi?

Bütün bunlar insanlığımıza, insanlığımızın geldiği noktaya dair düşünmemizi zorunlu kılan göstergelerdir. İnsan olduğumuz için, bu çağda insan olarak yaşadığımız için kendimizden utanç duyacağımız şeyler değil midir? İnsana, insanlığımıza güvenimizi yitirip, her şeyi teknolojinin insafına terk etmek ne kadar insanidir? İnsan olarak insana ve yaşananlara şahitlik etmeyeceksek, insan olarak başkasının aynası olmayacaksak, insan olarak insanın yurdu olmayacaksak nasıl "insan" deriz kendimize? Zulme uğramış bir Suriyelinin yaşadıklarının silinmesi ile yaşananların da silindiğini, yok olduğunu veya unutulduğunu varsay-

mak... Oysa ne kadar acı yaşandıysa, zulmün kaç şekli varsa hepimizin gözü önünde yaşandı. Dünyanın her yerinde yaşananlara hepimiz şahidiz ve bu nedenle bu acı hakikatlere şahitlik yapmaktan kurtulamayız. Teknoloji sadece yaşananları silme, hafızayı yok etme işlevini değil, aynı zamanda haberdar olmayı ve şahitliğimizi de artıran bir işleve sahiptir. Bu nedenle teknoloji ile olan ilişkimiz üzerinden hayatı okumak değil, insan ile olan ilişkilerimiz üzerinden teknolojiyi okumalıyız. Esas olanın insan olduğunu, hayatın merkezinde insanın ve onun biriktirdikleri olduğunu unutmamalıyız. İnsanlık hafızamızı yalnızca teknolojinin, daha büyük, daha yeni, daha modern teknolojilerin insafına terk etmeden insan olarak kendimiz oluşturmalıyız. Bu nedenle insanın varlığını ve insanla ilişkileri teknolojinin soğuk ve hissiz yüzüne tercih etmemeliyiz. Sosyal olmayı, huzur bulmayı, dost olup mutlu olmayı teknolojinin her an ekle-çıkarmaya kurban etmemeliyiz. İnsanı var edenin hatırına insan olarak yaşamalı, insan olarak kalmalı ve insana değer vermeliyiz.

LOCAL PERSPECTIVE, GLOBAL VISION
DAILY SABAH
www.dailysabah.com

Local perspective, global vision

Read daily to keep up with the new Turkey and the world

The Daily Sabah was founded in February 2014 as an English language newspaper and internet site and in less than five years has expanded into digital news, publishing in Arabic and German. While supporting all the progressive forces in Turkey, the Daily Sabah has provided unbiased news and opinions on political, economic, cultural and social developments within the country and in the larger region and has always been open to feedback from its readers. Today it has become the primary source of news published in Turkey for English, German and Arabic speakers, including foreign diplomats in Ankara who are trying to discern what is truly happening in Turkey. Hard copies of the Daily Sabah can currently be found in the most important power centers around the globe, including Brussels, London, Washington, Jeddah and Berlin.

“A little learning is a dangerous thing”

Prof. Dr. Berktaç warned after Alexander Pope, 18th Century British poet, “Drink deep or drink not of the Pierian Spring,”

➤ Ibn Haldun University Head of History Department Prof. Dr. Halil Berktaç gave the inaugural lecture that emphasized the significance of self-cultivation to an enthusiastic group of undergraduate students on the first day of the 2017-2018 academic year:

Young men and women, one way or the other, you have made it into college. Now what are you going to do with this? What is it that you want? Are you here to pursue learning? Are you here, perhaps, to search for yourselves; who you are, who you want to be or who you are supposed to be? Or are you here just to get a diploma, a certificate, some useful piece of paper, and to make an exit that way?

Far be it from me to deny the importance of a diploma. Such certificates are crucial, indispensable, for the struggle to survive, to pursue a career, to make a living in this tough modern world. The modern research university was born in the early-19th century; the new University of Berlin was the first of its kind. It was a response to the double impact of the French Revolution and the Industrial Revolution, which together resulted in both a new kind of public space, and an immense proliferation of professions, far beyond the needs and requirements of traditional agrarian societies, for all of which conditions of entry needed to be strictly defined. Over time, as modernity has kept developing, so have universities, colleges, or all other kinds of institutions of higher education; new fields of scholarly inquiry have emerged, new sciences, new fields and sub-fields, all of which have been organized into new departments and diploma programs. One thing, however, has not changed; indeed, it has become deeper and stronger if anything -- a fundamental sense of universities as institutions absolutely necessary for any society in terms of the endogenous production and reproduction of knowledge, without which countries can neither educate and train their elites, nor supply the requisite kinds and quantities of highly skilled human resources for each and every sector of a 21st century economy. Not everybody can be a Bill Gates or a Steve Jobs or a Mark Zuckerberg, by which I mean all those famous names that are wholly superficially and misleadingly held up as examples of the supposedly non-necessary nature of a university education on the dubious grounds that if they could develop Microsoft or Apple or Facebook without a BA or BSc, you too can find your own way to becoming a young multi-billionaire. Leave aside the existential question of whether making such big money is a desirable end in itself. Simply remember that for each such unique and exceptional example, there are tens of millions out there whose lives depend on a proper university education, a proper diploma, a proper license or certificate.

But is that all? Is that what university, and therefore this university, too, is going to be for you: just a ticketing machine that will somehow issue a license for you to enter this or that profession? Bear in mind, please, that in order to be able to do even just that, the university has to set up and maintain a huge, an immense universe of learning way beyond what we each need individually for our narrow purposes, a whole mountain of knowledge only a tiny portion of which we can hope to consume. That is the heart of the matter -- a universe of learning, which you are now expected to dive and immerse yourselves in, as if stepping into the deep ocean. Just how are you going to do about it, if I may ask? Do you think that since you have managed to put your foot inside the door, the rest is going to be a quick-in, quick-out affair? That you'll be able to take it easy, grousing about the need to read a hundred pages at one go, instead preferring to get a friend to give you the gist of it, or attending not all but only some courses, occasionally but not always bothering to take notes, believing against belief that come exam time you will somehow turn out to have retained everything? Or will you keep boasting to your classmates, in middle or high school fashion, that you have studied just enough to get a 60 or a 70 or a 75, whatever, because you actually need only a 52 or a 68 to pass? An obvious question, of course, would be about whether you can possibly calculate precisely how much work you need to do in order to get by with “just enough” papers in the 60s or 70s. Leave aside the sheer absurd impossibility of it; what is far more problematic is the underlying philosophy, its minimalist approach to life. Are you going to persist in such delusions? Or are you going to make do with whatever standard fare you might be served? In Turkish culture, unfortunately, there is a deeply ingrained habit of just accepting anything that happens to be placed in front of you at a given time. The state, the government, politics, this or

that institution, a private or a public university... They all invite you to a set menu: Starter, main dish, second dish, dessert. Are you going to remain content with just consuming these and nothing else? Displayed on our departmental web sites are sample courses of study. Will that be enough for you, so that you can smugly say: “Well, I have fulfilled all the basic requirements for a HIST or POLS BA, or for a Turkish Studies or Theology MA; what else is left for me to do?” Or are you going to try and taste other things? Is life always about following the line of least resistance? Back in my youthful years, I used to be an avid sports fan, something of an armchair expert on track and field. In the 60s and 70s, I was keenly aware of how most Turkish athletes were trying to train as little as possible. Today globalization and international competition have led to significant change. But at the time, their horizons were limited to local meets, that is to say to the domestic market. Hence they would set mediocre targets for themselves, and approach training as a loathsome burden instead of embracing it willingly, enthusiastically, as the sine qua non of success. Middle or long distance runners, instead of hitting the road for 30 miles a day, would come back after just 15; on track, they would do 10 instead of 20 x 400 repeats. Sprinters would be happy with winning the national 100-metre championship in 10.5 seconds; they would not even think of moving up to the 400 or even 800 meters with that kind of low basic speed. Without realizing it they were deceiving themselves all the time. Because when you are in an actual race and the gun goes, you cannot possibly deceive your rivals, nor for that matter your own body; it will show that you are not ready, or that you shouldn't be there in the first place.

There is this Alexander Pope, a famous English poet, wit and essayist in the early-18th century. Born in 1688, he was only 23 when he wrote a verse Essay on Criticism, all 744 lines of it. Included are two couplets where he talks of thick versus thin knowledge. In ancient mythology, somewhere in Macedonia there was supposed to be a region called Pieria, home to the legendary Pierian Spring, whose magical waters were believed to impart divine knowledge, wisdom and inspiration to any mortal who might drink of it. So “A little learning is a dangerous thing / Drink deep or drink not of the Pierian Spring,” Pope warned. That was in 1711, on the threshold of the Enlightenment. I had a very good friend in my high school years at Robert College, where I was part of a “gang of four” with three other kids who were a year below me. I belonged to the Class of '64, and though they were all class of '65, for one reason or another we became very close and spent a lot of our time together outside class. This one person that I'm talking about stood out in all kinds of ways. In an age when grade inflation was unknown, with teachers not putting the whole class on some logarithmic curve but just issuing absolute marks, he may well have recorded the highest GPAs ever in the history of Robert College, graduating with 97.5 or above. At the end of the school year, he would purchase next year's mathematics textbooks, read them and understand them all by himself, and solve all their problems; this is what he most enjoyed over the summer. But it was not just studiousness; he was also cerebral and spiritual in other ways. They had

this family mansion, he later told me, where his grandfather (who may have been a sheikh of some kind) used to occupy the top floor where he kept to sufi thought and music, while his father, who was a famous cardiologist, inhabited the middle floor with his collection of Western classical music, so that my friend went back and forth between the two and somehow managed to merge both in his own inner world.

In time we all graduated, with one person from my year (ie. I myself as the class second) going on to Yale and another friend, our perennial class first, going to Harvard. Then from the Class of '65 this time two were admitted to Yale and two to Harvard, so that our gang of four was able to regroup on the Boston - New Haven axis. The chap that I'm talking about was among those that ended up at Harvard. In the US law and medicine are studied at the postgraduate level. Hence this kid, too, first did a pre-med degree before attending medical school; climbing his way up the academic ladder, in time he emerged as a world-famous physician.

In 1997, when I was still at Boğaziçi University and my wife at Istanbul University, we managed to put together two Fulbright half-scholarships to take a year's sabbatical at Harvard. And of course I immediately called up with my dear old friend; this was twenty years ago, so we were both fiftyish, though he did warn me over the phone that he had gone completely white. They promptly invited us over for dinner, and after we got up from the table, the first thing he did was to ask me to make a list of the twenty best history books that I thought he should read. While writing, I asked: What do you do with your time anyway? “Six days a week,” he replied, “I get up at 6 in the morning to go to the hospital [Mass General, or Massachusetts General Hospital, which is the biggest and most famous of Harvard Medical School hospitals], where I do three or four procedures through the day. It is usually 11 pm by the time I get back.” What about Sundays, I said, just to keep up the conversation, and without expecting any distinctive response.

He blushed. Whatever was visible of his face between his mop of snow-white hair and his snow-white beard turned a deep red. “I do my math homework.”

What?!

“You know,” he explained, “math was always my first love, and I actually came to Harvard to do mathematical physics, though it was my fantastic biochemistry professor who caused me to change my mind and move into medicine. Nevertheless, I was never quite done with math, and recently I decided to have a go at doing a math PhD; it's been a few years now.”

The person who was saying all this, let me remind you, was a full professor at Harvard Medical School and simultaneously a senior cardiologist at Mass General. But it wasn't enough for him, as a result of which he had started taking night classes at Boston's Northeastern University; by 1997, it turned out, he was working on his dissertation because he had already finished his course-work. We returned to Istanbul in early 1998, while he was recruited by the University of Texas at Austin, though he seems not to have liked it there, for he subsequently moved to Columbia, and New York. That was where I saw him last year; he had completed his mathematics PhD, which he had done purely for the love of it, long ago.

Dear people, dear students, this is not some kind of fairy tale but a true story, without an iota of fiction or exaggeration. Of course, not everybody can be so exorbitantly talented as my old high school friend. Genius must have its due. Still, for us mere ordinary mortals, too, there might be a few things to learn from him, as from Alexander Pope three centuries ago. Boundless curiosity. Never giving up. Always asking for more... Thank you for your patience.

منظمة التعاون الإسلامي تناقش قضايا الشباب المسلم

عقد منتدى شباب المؤتمر الإسلامي المنبثق عن منظمة التعاون الإسلامي، جلسة حوارية حول "أوضاع الشباب المسلم" في فندق كونارد اسطنبول، بحضور عدد من الشخصيات رفيعة المستوى من تركيا والدول الأعضاء في المنظمة، وذلك لبحث القضايا المعاصرة التي تهم الشباب المسلم.

Rasim Özcan

Be aware! You will be replaced by a robot

Disruptive technological advances have started to cause profound changes on the economics landscape. Replacing a person with a robot is one of the most frightening fear that people have lately.

As in the past, new technologies will change the way humans live and work. Some occupations will become obsolete, while new occupations will emerge. As a consequence, people will be displaced from some occupations, be forced to require new skills so that they can work in new occupations. What will be the impact of the new technologies –robotization so to speak- on labor demand? This is the most important question that requires an answer as new technologies keep shaping our future. In searching for the effects of robotization on labor usage, most focus on existing jobs and occupations, disregarding the potential occupations in the future. It is true that new technologies make some existing jobs obsolete, and those work at such jobs will be out of work.

However, who would have thought 50 years ago that search engine optimization (SEO) will emerge and many will be needed to work as SEO expert. Think about the smartphone industry. In every corner of our neighborhoods there is an outlet either selling or repairing smartphones. In many industries and countries, the most in-demand current occupations or specialties did not exist 10 or even five years ago. Most of today's children will end up working in completely new jobs that are

unimagined.

Some occupations are more prone to being displaced by robotization, especially those that have routine and repetitive tasks like typists and telephone operators that are almost fully replaced.

It is true that the immediate effect of robotization is the reduction of employment because of substituting labor with robots. However, the new production technologies would lead to lower costs and higher level of economic activity, hence higher aggregate demand. That leads to higher employment. Furthermore, the use of robots would increase product variety; new products are created, which will boost economic activity further. Finally the induced effect of reskilling of human capital would lead to higher demand for labor. Given that businesses adapt themselves and governments provide necessary regulatory framework to provide incentives for innovations and adaptation, robotization could drive the creation of many new occupations. Education and training for new skills will help to satisfy the new labor demand due to new occupations. The impact of robotization on employment is expected to be positive. However, there is constant need to update the skill set of workers in order to keep up with evolving division of tasks between robots and humans. Hence, the main challenge for the future of employment is not the number of jobs available; it is the form of jobs and required skills set, and how to acquire those skills.

قرار منتدى شباب المؤتمر الإسلامي للحوار والتعاون الثالث. وفي ختام الجلسة النقاشية الأولى، وقعت جامعة ابن خلدون ومنتدى شباب المؤتمر الإسلامي على اتفاقية تعاون فيما بينهما. وقال رئيس مجلس أمناء جامعة ابن خلدون، الدكتور عرفان غوندوز: "نحن كجامعة ابن خلدون وجدنا لنعمل بجد من أجل وضع الخدمات العلمية تحت متناول يدي الشباب المسلم. وهذه الاتفاقية هي أفضل تعبير عن تعاوننا".
ومؤكدًا على أن جامعة ابن خلدون قد وجدت بهدف إعداد الشباب كعلماء مخلصين لقيمهم الثقافية العريقة، قال غوندوز أن أسلوب الجامعة "ملتزم بالجذور، ومعتمد على الماضي، وناشط في الحاضر ومتطلع إلى المستقبل". وأضاف: "نرفض الذوبان في هذا العالم الكبير السيء كقطعة من السكر ونفقد خصائصنا. لذلك فإن جامعتنا ليست مجرد جامعة عالمية، بل هي عالمية بروح محلية.

وزراء شباب مندوبون عن الدول الأعضاء في المنظمة ومسؤولون رفيعو حضروا الجلسة التي بحثت التحديات التي تواجه الشباب المسلم في كافة القطاعات، بدءًا من التعليم والبطالة والسياسة وزيادة الأعمال وصولًا إلى شؤون الصحة. واستهل برنامج الجلسة بتلاوة من آيات الذكر الحكيم، تلتها كلمات افتتاحية ونقاشات أفضت للتوصل إلى اتفاقية تعاون وقعت عليها جامعة ابن خلدون ومنتدى شباب المؤتمر الإسلامي. وأكد وزير الشباب والرياضة التركي عثمان أشكين باك، خلال كلمته في الجلسة، على أهمية جودة التعليم وتوجيه الموارد البشرية، مضيفًا أنه على الدول الأعضاء في المنظمة زيادة التضامن والتعاون في هذا المجال. وأكد على معاني الحكمة القائلة بأن "ما لا يمكن إحصائه لا يمكن إدارته"، مشيرًا إلى أهمية فقرة وضع الشباب في تقرير الدول الأعضاء لمنظمة التعاون الإسلامي لعام 2017، وهو التقرير الذي أعد بالتوافق مع

SURAIYA FAROQHI:

15-16 yaşından

beri tarihçi olmak istiyordum

İstanbul'a ilk kez 1962 yılında geldiniz. Sonra 1971-87 arasında yine Ankara'da, Türkiye'de buldunuz...

Evet, ben Ankara'da, 1971 yaz sonunda, Ağustos ayında, ODTÜ'de başladım. Ve o zaman İngilizce hocası olarak... Yani benim masterım İngilizce öğretiminden. Ben o zaman düşünmüştüm: İş bulma durumu nasıl olacak? Onu kimse öngöremiyor. Onun için elimde bir altın bilezik bulunsun.

Hocam en baştan alabilir miyiz? Siz Almanya'da yaşıyordunuz, bir anda Osmanlı tarihçisi olmaya karar verdiniz. Böyle mi oldu?

Şimdi bakın, o tür kararlar çok genç iken verilir. Ve ben aslında bu kararları 18-19 yaşındayken verdim. Orta Çağ, Avrupa Orta Çağı, Orta Avrupa Orta Çağı tarihiyle başlamıştım. Fakat bir yerde çok az bilinen, az kullanılan arşivlere yönelmek istiyordum. Konular da yeni olsun yani insan biraz da keşif yapmak ister, bunu düşündüm. Öte yandan, bizim peder Hintli idi. Fakat gayet iyi biliyordum ki Hindistan'a gidersem bir sürü problem olacaktı. Annem Alman, İngilizce dışında hiçbir Hint dili bilmiyorum, sürekli sorun çıkacak. Onun için Hindistan'ı kesinlikle istemedim. O dönemde herhalde Çin'e gitmek imkânı olsaydı belki bunu tercih edecektim. Çünkü uzak yere gitmek istiyordum. Eh, 19-20 yaşında bir insan dünyayı görmek ister. Bu bende ağır bastı. Sürekli olarak aynı yerde bulunmak istemedim. O sırada bir ara Cezayir'i düşünmüştüm. Fransızcam var, Arapça öğrenene kadar orada Fransızca ile idare ederim... Zaten sonunda İstanbul'da iken de öyle oldu. Çünkü o dönemde biraz yaşını başını almış insanların iyi bildikleri yabancı dil Fransızcadı. Beyoğlu'nda öyleydi. Ömer Lütfi Barkan da keza... Ama Cezayir'deki savaş bitmek bilmiyordu. Hepimiz 60-61 yılında bitecek diye düşünüyorduk. Çünkü de Gaulle 1958 yılında, "Ben bu savaşı bitireceğim!" gibi bir vaatle iş başına gelmişti. Gerçekten de oldu ama beklediğimizden geç oldu. Bense sabırsızdım. Çünkü o dönemde Almanya'da, başka yerlerde de, 21. doğum gününde insan reşit oluyordu. Ve ben kesin kararlıydım, reşit olur olmaz artık burada kalmayacağım demiştim. Onun için biraz sabırsızdım, bilgim de çok kısıtlıydı. Arapça için Cezayir olamazsa Kahire olabilir diye düşündüm fakat Kahire için de o zamanlar burs yoktu. Beyrut da bir ihtimal idi ama bunu bilmiyordum, çok sonra keşfettim. Neyse, o zaman İstanbul için -ben Hamburg Üniversitesi'nde okuyordum- İstanbul-Hamburg bağlantısı vardı. Çünkü çok başarılı bir zooloji

İbn Haldun Üniversitesi'nin Tarih Bölümü kadrosuna katılan dünyaca saygın Tarih Profesörü Suraiya Faroqhi'ye Açık Medeniyet Gazetesi olarak hem hoş geldiniz dedik hem de kendisiyle bu keyifli röportajı gerçekleştirdik.

Suraiya Faroqhi, Alman bir anne ve Hint Müslümanı bir hekim babanın çocuğu olarak 1941'de Almanya'nın Berlin şehrinde doğdu. Hamburg Üniversitesi'nde okurken öğrenci değişim programı çerçevesinde İstanbul Üniversitesi'ne devam etti. 1962 yılında İstanbul'a gelen Faroqhi, burada Ömer Lütfi Barkan'ın öğrencisi oldu, yüksek lisans tezini Hamburg'da tamamladı. 1968-1970 yılları arasında Bloomington Üniversitesi'nde İngilizce dil eğitimi aldı. Tez çalışmasını tamamladıktan sonra 1971 yılında Ortadoğu Teknik Üniversitesi'nde İngilizce öğretmenliği yapmaya başladı. İktisadi ve sosyal tarih üzerine çalışan Faroqhi, 1980 yılında bir Almanya'da, diğeri Türkiye'de olmak üzere iki doçentlik tezi hazırladı. 1986 yılında profesör oldu. 1987 yılında emekli olan Suraiya Faroqhi, Münih Ludwig Maximilian Üniversitesi'ne gitti. Buradan da 2005 yılında emekli olan Faroqhi, tekrar İstanbul'a döndü ve Bilgi Üniversitesi'nde dersler vermeye başladı ve Emeritus unvanı aldı. 2017 yılında İbn Haldun Üniversitesi'nin tarih bölümü kadrosuna geçti.

profesörü, 30'lu yılların ortasında Nazilerin şerrinden kaçmış, Almanya'dan ayrılmış ve İstanbul Üniversitesi'nde uzun, başarılı bir kariyeri olmuştu. Neredeyse 20 yıllık. Ve bu adam 50'li yılların ortasında Almanya'ya geri dönünce eski üniversitesi ile yeni üniversitesi arasında bir mübadele anlaşmasının yapılmasını sağlamıştı. Tabii şimdi bir sürü iki dilli olan çocuk var, işçi olarak gelenlerin çocukları, torunları... Ama bunlar o zaman yoktu. İlk oraya gidenler bizim yaşlarımızda, yani 21-22 yaşlarında insanlardı. Bir ara Hamburg Üniversitesi'nde biz bir grup öğrenci gönüllü

olarak Almanca derslerini verdik ve o zaman gelenler bizim yaşımızda gençlerdi. Yani o nesil böyleydi. Bu bursa talip olabilmek içinse bir miktar Türkçe bilmek gerekiyordu. Bu da, Orta Doğu Dilleri ve Edebiyatı diye bir bölüm vardı, orada öğretiliyordu. Çok iyi bir ders değildi. Kitap da çok iyi değildi. Ama idare etti. Ve bir defa İstanbul'a geldikten sonra zaten açıkları kapatmak gibi bir fırsat da oldu. O zaman, siz de biliyorsunuz, İstanbul Üniversitesi bundan farklı değildi. Hocalar ile öğrenciler arasında oldukça büyük bir mesafe vardı. Ama yaşı büyük olan öğrenciler daha

küçük olanlara yol gösteriyordu. İstanbul'a gitmeden önce elime bir liste verdiler. 10-12 isim var, onları sırayla ziyaret edeceksin. Bazıları iyi davranacak, bazıları belki o kadar değil. Yılmayacaksın çünkü biraz da maksat oradaki hocaları tanımak. Ben de o listeye göre insanları sırayla ziyaret ettim.

Kimler vardı hocam listede?

Lütfi Barkan, o aklımda idi. Sonra bir tıp tarihçisi vardı, hah, Süheyl Ünver. Evet, Süheyl Ünver insanlara biraz tepeden bakan bir adamdı. Hellmut Ritter vardı. Fars Dili ve Edebiyatı bölümünde, Ahmet Ateş ile birlikte oradaydı. Esas büyük şans, aslında Edebiyat Fakültesi'nde idim. Fakat Ömer Lütfi Barkan'ın bazı makalelerini okumuştum çünkü Fransızcası da mevcuttu. İlk iş olarak onu ziyaret ettim. Barkan'ın anlaşılabilir komiğine gitmiş. Çünkü şöyle bir laf etti, "Sen nerden çıktın da geldin?" Ben de anlattım: Şu, şu makalenizi filan okudum -doğru, gerçekten okumuştum- çok da beğendim, şimdi öğrenciniz olmak istiyorum. Barkan da dediğim gibi, anlaşılabilir bu olayı biraz komik bulmuş. Ve hatırlıyorum, bu mevsimde, Kasım ayında güzel bir sonbahar günü, bahçeyi gösterdi pencereden: "Bak!" dedi, "Orada bir sürü öğrenci var, geziyorlar. Benden istedikleri bir tek devam imzası. Hâlbuki sen uzak yerden gelmişsin, sana bir şeyler öğretmeye çalışalım." Ve asistanlar odasında yer gösterdi, oysa ben asistan olacak durumda değildim. Basbayağı lisans öğrencisiydim. Fakat çok iyi oldu. Çünkü Barkan biliyorsunuz Annales grubu ile temastaydı, o zaman editörler kurulundaydı Annales dergisinin. Ve bir gün hatırlıyorum böyle bir kucak dolusu ciltli Annales sayılarını getirdi. "Bak!" dedi, "Şimdi sen bunları karıştırıcaksın, sonra bana ne anladığını anlatacaksın." Haftada bir kez çağırıyordu ofisine. İlk başta bütün konuşmalar Fransızca oluyordu. Daha sonra, birkaç ay sonra, kişisel olarak "Ne yaptınız, ne ettiniz?" bunlar Türkçe olmaya başladı. Sonuna doğru da bu görüşmeler Türkçe oluverdi. Benim de şansım vardı, sözünü ettiğim burs oldukça iyiydi para açısından. Çünkü direkt bir mübadele olduğu için Türkiye'den giden insanın Hamburg'da yaşaması gerekiyordu. Oysa Hamburg'da fiyatlar daha yüksekti. Hatırlıyorum, benim bursum 400 lira idi. O zamanın parasıyla bayağı bir paraydı. Şans işte; dul bir bayanın evinde bir oda buldum. O da anlaşılabilir eşini kaybetmişti, gençten bir

hanımdı, herhâlde biraz efkâr dağıtmak için evde birisi olsun istedi, biz de çok iyi anlaştık. Ve işin iyi tarafı Süheyla Hanım hiçbir yabancı dil bilmiyordu. Ortaokulda olan kızları da bilmiyordu. Onun için istesem de istemesem de Türkçe konuşmak zorundaydım, iyi oldu o açıdan. Bir de, dediğim gibi, Barkan'dan çok şey öğrendim. Barkan'dan da bir miktar çekinirdik, o da doğru. O zaman fotokopi İstanbul'da pek yoktu. Fotokopiyle Hamburg'da, üniversiteye başlarken tanışmıştım zaten. Bizler lisedeyken orada da yoktu. İstanbul'a da henüz pek gelmemişti denilebilir. Onun için Barkan bizi Süleymaniye'ye gönderirdi, yazma bölümüne. Yazma bölümü o zaman böyle bir odaydı. Odanın içinde iki masa... İki masanın etrafında dörder sandalye... Yazma bölümü dediğimiz buydu. O bana yazmanın numarasını verirdi, "Bunu okuyacaksınız, çevireceksiniz, anlatacaksınız." Bu bana çok zor geldi. Çünkü Türkçe henüz çok da iyi oturmamış derken Osmanlıca... Biraz Osmanlıcaya başlamıştım ama geç dönem Osmanlıcası... Ve hatırlıyorum, verilen metin 17. yüzyılda yazılmış bir metindi, hiçbir şey anlamadım. Sadece sonunda bir mısra vardı: Balık baştan kokar. En nihayet bunu anladım. Neyse yani iyi hatırlıyorum, o zaman maalesef erken rahmetli olan

Şans işte; dul bir bayanın evinde bir oda buldum. O da anlaşılabilir eşini kaybetmişti, gençten bir hanımdı, herhâlde biraz efkâr dağıtmak için evde birisi olsun istedi, biz de çok iyi anlaştık. Ve işin iyi tarafı Süheyla Hanım hiçbir yabancı dil bilmiyordu. Ortaokulda olan kızları da bilmiyordu. Onun için istesem de istemesem de Türkçe konuşmak zorundaydım, iyi oldu o açıdan.

bir adam vardı, Mühimme Defterleri'nde Filistin'le ilgili olan fermanları yayınlamıştı, yorumlarıyla birlikte. Daha sonra, vefatından sonra, arkadaşları tarafından yayınlanan bir çalışması var, erken dönem Osmanlı ceza hükümleriyle ilgili. Bu beyin Osmanlıcası kuvvetliydi, hatırlıyorum, bir iki kere

gittim, bu insandan yardım istedim. Çünkü yaşı 40-45 arasında. Hâlbuki Barkan, 60'ın üstünde idi. O adamda ise o kadar çekinmiyordum. Ve hatırlıyorum, birkaç kez ödevimi o yapmıştı.

Hocam tatlı tatlı anlatıyorsunuz ama bizim sormak istediğimiz çok şey var. 2005'ten beri Türkiye'de yaşıyorsunuz bildiğimiz kadarıyla ve hayatınız hep Almanya-Türkiye arasında...

Şöyle anlatayım:

Ben ODTÜ'ye 1971 yılında geldim, öğretim görevlisi olarak. Ayrıldığım zaman, 1987 yılında, profesördüm. Yani bir yerde kariyerimi esas olarak ODTÜ'de yaptım. Orada 16 yıl görev yaptım. Yani 15 sene içerisinde yardımcı doçent -o zaman asistan profesör deniyordu, yardımcı doçentlik diye bir şey yoktu- sonra 1980-81 yılında doçent oldum...

Hocam ODTÜ tarih sizinle mi açıldı bu arada?

Evet, ben oradayken açıldı. Bölüm başkanı Yuluğ Tekin Kurat idi. Ama işte tam o arada benim 1 yıllık bir sabbatical'im vardı. 1 seneyi Harvard'da geçirdim. 84 yazında döndüğümde o bölüm açılmıştı, ilk öğrencileri ders görmeye başlamıştı. Neyse, dediğim gibi, doçentliğimi zaten vermiştim, 86 yılında profesör oldum. 87 yılında Münih'ten bir teklif geldi. "Bizde bir pozisyon açılacak, ilgilenir misiniz?" diye. Açıkçası düşündüm: Ben 40'ların ortasındayım, eğer bir değişiklik yapılacaksa bunun tam zamanı. Eşim de hayır demedi bu işe. 88 Ocak ayında Münih'e gittim ve orada neredeyse 20 yıl görev yaptım. Bu sırada, tatillerde gelip genellikle Boğaziçi'nde misafir olarak ders verirdim. Orada öyle bir imkân var, o zaman haftada bir kez değil, iki kez seminer dersi... Haftada ikişer kez yapılırdı, o zaman da 6 veya 7 hafta içinde bütün program yapılabiliyordu, çocuklar da bunun kredisini alabiliyordu. Önce ben ODTÜ'de öyle dersler verdim ama 96 yılında Boğaziçi'nden öyle bir teklif geldi. Ve o zamandan bu yana, yani ilkbaharda, böyle ders veriyorum orada.

Ne dersi veriyordunuz orada?

Değişik. Yani son zamanlarda benim esas verdiğim ders Artisanlar (Zanaatkarlar) ve Maddi Kültür. Ama bazen bu biraz da talebe göre. Bazen de bir başka dersim var: Religious Conflict in Early Modern Europe. Genellikle de 18. yüzyıl sonuna kadar gidiyoruz. Boğaziçi'nin bu özelliği var. Kütüphanesi daha geniş tasarlanmıştır. Genellikle biliyorsunuz Türkiye'deki kütüphaneler Osmanlı Tarihi ve Arkeoloji açısından zengin olabilir ama Türkiye coğrafyası dışına çıktınız mı, o alanlarda pek bir şey yok. Hâlbuki Boğaziçi öyle değil. Az da olsa Hindistan, biraz daha fazla Japonya, fena da olmayan bir Avrupa tarihi bölümü... Öğrencilerini zaten bunu yapmak için teşvik de ediyorlar.

Osmanlı tarihçisi olmasaydınız ne olmak isterdiniz? Hiç düşündünüz mü?

Evet, düşündüm tabii. Çin tarihçisi.

Yine tarih?

Evet, tarihçi olmak benim 15-16 yaşından beri istediğim şeydi. Bu değişmedi. Ama tabii alan değişik olabilirdi. Dediğim gibi, Çin. Daha sonra Hindistan konusundaki düşüncelerim de değişti. Hindistan da olabilirdi. Biraz amatör olarak Babür tarihiyle şu anda uğraşıyorum. Ama evet, Çin tarihi enteresan ve cazip. Japonya da olabilirdi. Ama tabii, bunlar böyle hayaller.

hiyle şu anda uğraşıyorum. Ama evet, Çin tarihi enteresan ve cazip. Japonya da olabilirdi. Ama tabii, bunlar böyle hayaller.

Hocam Türkiye'de tarihçiliğin durumunu nasıl buluyorsunuz?

Bu şekilde cevaplandırmak imkânsız. İstanbul, Ankara belki de İzmir bir yanda, taşra bir yanda. Ve biliyorsunuz, bazen bu değişik öğrenci ve hoca tipiyle karşılaştığınızda, diyelim elit olan okullar ve harcıâlem okullar arasında çok büyük bir fark var, neredeyse uçurum var. Zaten görüyorsunuz. Çünkü taşra üniversiteleri genellikle dergilerini internete koyuyor. Ben de internette geziniyorum, buluyorum, enteresan olanları da kâğıda bastırıyorum. Evet, birkaç tane iyi var. Ben bir ara mesela birinin çok iyi makalelerini buldum. Ama o kadar da yaygın değil. Öyle bir problem var. Ama bu mesela Amerika'da da farklı değildir. Diyelim Harvard veya Columbia bir yandan, University of Arkansas öte yandan. Orada da ikisinin arasında muazzam bir fark var. Hatta devlet üniversiteleri çok farklı. Diyelim California veya New York veya University of Massachusetts... Onlar çok yatırım yapmışlar. Indiana da fena değil, Illinois de fena değil. Öte yandan Arkansas? Mmm yani, dedirten bir yer. Veya New Mexico... Biraz daha kenarda kalmış... Yani o açıdan ben bunu pek farklı görmüyorum. Fakat ilginç bir şekilde coğrafya da fark ediyor. Biliyorsunuz 2007 yılında Münih'ten emekli oldum. Eşim Türk. Biz İstanbul'da bir daire kiraladık. Ben İstanbul Bilgi Üniversitesi'nde çalışmaya başladım. O sırada bir sürü yere konuşma için davet edildik. Fakat bunlar genellikle denize yakın olan yerlerdi. İstisna Ankara... Ama benim Ankara'da uzun bir evliliğim var. Onun için Ankara, Çankırı saymayalım. Bunun dışında böyle sahilden, Samsun, İzmir, Manisa, Antalya'ya kadar giden bir şerit. Ben bir kere şakasına bu gittiğim yerleri haritaya yerleştirdim ve böyle bir şey çıktı. İstisna var, işte Ankara, bir de Malatya. Ama Malatya... Zaten oradaki tarih bölümü oldukça iddialı. Mesela

orada Afganistan üzerine çalışan bir profesör var. Bir ara birine de sordum, peki sizin mezunlar, sizde doktorası olanlar ne yapıyor? "Biliyor musunuz?" dedi, "Malatya bir yerde Doğu için merkezi bir üniversite." Ve diyelim bir Malatya doktorasının İstanbul'da çok şansı olmayabilir ama bir sürü şehir üniversitesi var, mesela Bitlis... Ve gerçekten bu insanlara orada rastladım. Çünkü Malatya'ya iki kez davet edildim. Onun için listeye baktığımızda iddialı olan okullar var: Kayseri, Malatya. Bir de genellikle sahil şeridinde olanlar...

Genel olarak Türkiye'deki tarihçilikle ilgili ne düşünüyorsunuz?

O da mümkün. Zaten benim demek istediğim buydu. Farklılıklar çok olduğu için bütün tarihçilik hakkında hüküm vermek uygun değil. Çünkü bizim hocamız Ömer Lütfi Barkan, Halil İnalcık, hâlen çalışmakta olanlar arasında diyelim Şevket Pamuk, bunlar, evet, Türkiye'de çalışmış, hiç değilse ömrünün bir kısmını İstanbul'da veya Ankara'da geçirmiş. Ama bir yerde de bir dünya tarihçileri camiası var ve bu insanların orada da rolü var. Böyle insanların sayısı o kadar da az değil. Ama bunlar belirli üniversitelerde. Yani ben gayet iyi hatırlıyorum, şöyle 15 yıl kadar önce, Boğaziçi'nde hoca olan bir hanım hastalandı. Çok şükür ki iyileşmiş ama o zaman belli değildi. Ve o zaman arkadaşları onun için bir toplantı düzenlemişler. Hayret edersiniz, yurt dışından ne kadar çok insan geldi... Demek ki bu insan-nispeten de gençten birisi olduğu hâlde kendi alanında iyidir diye bir şöret yapmıştı. Onun hastalığını duyanlar uçağa binip Boğaziçi'ne gelmişlerdi. Ama yani, diyelim Samsun Üniversitesi'nde bu pek olmaz, değil mi? Ben Samsun Üniversitesi'nde çalışanlar kötüdür demiyorum. Ama genellikle dünya tarihçileri camiasıyla bir bağlantıları yok. Ve bu bağlantılar bence biraz önemli. Son zamanlarda -genel bir şey söylemek bu nedenle de istemiyorum- Türkiye'den gitmiş, genellikle Amerika'da, bazen de Fransa'da veya Almanya'da kendine yer yapmış insanlar var. Genellikle de doktorası oradandır. Ve biliyorsunuz, bazı insanlar bir miktar uzatıyorlar, doçentliğe yakınken dönecek diye. Ama bazısı da herhâlde artık dönmeyecek, orada evlenmiş, çocukları orada doğmuş... Baktığımızda bunları pek çok Amerikan üniversitesinde görebilirsiniz. Çok da başarılılar. Daha önce hiç Osmanlı tarihiyle ilgilenmeyen Tarih bölümlerinde Osmanlı tarihine veya Orta Doğu tarihine yer açmışlar. Şimdi, bunları Manisa Üniversitesi'nde çalışanlarla aynı kefeye koymamak gerekiyor. Onun için genel bir şey söylemek istemiyorum. Çünkü şu anda Türkiyeli tarihçiler arasında, Türk vatandaşı olan veya olmayan -çünkü Amerika'da

Şimdi düşünün, ben çocukluğumda 2. Dünya Savaşı'nda harap olan Hamburg'u gördüm. Oraya vardığımızda 4 yaşındaydım. Hatırlıyorum, anneme, "Biz bundan sonra burada mı oturacağız? Ama ben burada ev göremiyorum ki!" demişim. 4 yaşındaki bir çocuğun gözleri önünde olan manzara gerçekten öyleydi, bazı mahallelerde ev kalmamış...

Hocam siz 60'tan beri tarihle ilgileniyorsunuz, tarihin içindesiniz, hayatınızı tarihciliğe adanmışsınız. Bu zaman zarfında, yaklaşık 60 sene, tarihe ve özelden Osmanlı tarihine ilginin arttığını gözlemlediniz mi?

Evet, hiç şüphesiz. Çünkü en nihayet ben öğrenciyken bu konuyla uğraşanların sayısı çok sınırlıydı. İster Türkiye'de olsun ister yurt dışında. Çünkü zaten o zaman yani ben İstanbul'da öğrenciyken, İstanbul Üniversitesi'nin yanında bir de Boğaziçi vardı. Ankara'da Hacettepe yeni kuruluyordu. Dil Tarih vardı, bir miktar da siyasal bilgilerde öğretilen politik tarih dersleri... Eh, yani bu çok az.

Peki, dünyada?

Dünyada da, size söylediğim gibi, daha önce hiç Osmanlı tarihiyle ilgilenmeyen Amerikan üniversiteleri, şimdi hiç değilse birer insan almış durumda. Benim uzun zamandır tanıdığım bir arkadaş var, Betül Başaran, 3. Selim'in İstanbul'u hakkında güzel bir kitabı var. Betül asistan profesör ve St. Mary's College of Maryland'de... Yani St. Mary's College of Maryland gibi bir yerde Osmanlı tarihinin öğretilmesi, 30-40 sene önce pek düşünülen bir şey değildi veya Yale'de Osmanlı Mısır'ı üzerine çalışan bir arkadaş var, bayağı da

olanların, biliyorum ya da Almanya'da çalışanların bir kısmı Alman vatandaşı, Fransa'da çalışanların bir kısmı Fransa vatandaşı ama diyelim şu veya bu şekilde Türkiye kökenli. Fakat bir yerde bunlar Türk tarihçiler camiasıyla yurt dışındaki tarihçiler camiası arasında bir çeşit köprü. Boğaziçi Üniversitesi, ODTÜ veya Bilgi, bu tür insanlardan yararlanmaya çalışıyor. Onları davet ediyorlar, konferans verin diye. Mesela çok başarılı bir mimarlık tarihçisi var: Zeynep Çelik. Bilgi'de de ağırlandı. Meraklı olanlar var, hiç de meraklısı olmayanlar var.

kitabı var, üç adet... Bu nedenle, evet, mutlaka sayı artmıştır. Yani eskiden hep denirdi ki, Osmanlı tarihçileri bir köy kadardır. Hâlbuki bugün köy diyemezsiniz, bir kasaba olmuş. Japonya'da var, ilk bunu deneyen Yuzo Nagata aşağı yukarı benimle yaşıt. Onunla arşivden tanışıyoruz, tezini İstanbul Üniversitesi'nde yazmıştır, Türkçesi iyi, birkaç Türkçe yayını var. Hâlbuki bugün orada bayağı 19. yy. çalışan bir camia var. Kore'de hiç değilse bir kişi var. Kore Devlet Üniversitesi'nde Cemal Kafadar'ın eski öğrencisi bir bayan... İstanbul esnafta hakkında güzel bir kitabı var. Hindistan'da daha önce hiç ilgi yokken -hâlen de Osmanlı tarihinde uzman olan insanlar yok- ama amatör meraklı otürü literatürü okuyup giriş derslerini verebilen en az iki kişi var. Ben de zaten Bilgi'de aynı şeyi yaptım. Hatta Hintli meslektaşlarla birlikte birkaç tane de sempozyum yaptık. Niçin böyle? Çünkü ilgi duyanlar var. Oysa 30 sene önce bu çok zor, olamazdı. Onun için bence genel olarak ilgi arttı diyebiliriz. Özellikle Birleşik Devletler'de, Japonya'yı da sayabilirsiniz. Üstelik acayip bir şekilde,

St. Petersburg ve Moskova'da çok iyi Türkçe bilenler yetişiyor. Henüz bunlar öyle tarihçi olarak eser vermiş değil. Ama ben 90'lı yılların sonunda orada bir kez misafir olarak ders verdim, Türkçeleri fevkalâdeydi. Yazın Kemer'e, Antalya civarındaki tatil merkezlerine çalışmak üzere göndermişler. Orada da 2-3 ay zarfında, konuşulan Türkçeleri gelişmiş. İleride orada da bir şeyler olacak gibime geliyor. Şu anda hazırlık safhasında. Genel görünüm böyle. Çok kötü bir görünüm değil.

Hocam bundan 100 sene sonra mesela tarihçiler bugün için ne diyecekler, bugünü nasıl anlatacaklar?

Onu hiç bilemeyiz, ne desek büyük olasılıkla geçersiz olacaktır. Geleceği görmek çok zor. Bana sorarsanız pek de faydalı değil. Şimdi düşünün, ben çocukluğumda 2. Dünya Savaşı'nda harap olan Hamburg'u gördüm. Oraya vardığımızda 4 yaşındaydım. Hatırlıyorum, anneme, "Biz bundan sonra burada mı oturacağız? Ama ben burada ev göremiyorum ki!" demişim. 4 yaşındaki bir çocuğun gözleri önünde olan manzara gerçekten

Hindistan'da veya Çin'de çekilen bir filmi sadece egzotik bir olay değil, bizi de ilgilendiren bir yapıt olarak görebiliyoruz. Çinli bir bayanın bir filmi vardı, Münih'te gösterildi: Hikâyede bir bayan, Avrupa'da konservatuarda müzik okumuş, başarılı bir eğitimden sonra Çin'e dönmeye karar veriyor. Fakat konser vermek için uğraşmak istemiyor, bir mekân açmak istiyor ve o mekânda çeşitli müzikler yapan insanlar bir araya gelsin, otursunlar, konuşsunlar, görüşsünler... Yani insanların, değişik müziklerin bir araya geleceği bir yer... Sonra onun çektiği bir sürü dert ve problem var, sonunda mekân kapanıyor. Fakat seyrettiğimiz vakit bu yabancı değil. Böyle bir mekân Türkiye'de açılmış olsaydı, belirli dönemlerde aşağı yukarı aynı şey yaşanabilirdi. Oysa bu Çin'in bir kentinde geçen bir hikâyeydi.

öyleydi, bazı mahallelerde ev kalmamış... Aynı kentte 1960'lı yıllarda okudum, en nihayet 15-20 sene sonra idi. Gündelik hayatta savaşın -mantalitedeki izleri başka bir konu ama- fiziki izleri çok görünmüyordu. Çoğu harabe gitmişti, bazen bir park yeri filan yapılmış olabilir, onun dışında pek boş mekân da yoktu. Şimdi eğer birisi 1945 senesinde, "15 sene sonra burada ne olacak?" deseydi, bunu öngörmek mümkün değildi. İnsanın genellikle küçükken edindiği izlenimler çok kalıcıdır. Orta Avrupa'da onarım, canlanma... Bunun olabileceğini ve bu kadar kısa süre içinde olabileceğini o zaman eminim kimse düşünmemiştir.

Hocam gelecekle ilgili bir sorudan ziyade bundan 100 sene sonra bir tarihçi yaşasa ve bugüne baksa yani bugünü nasıl görürdü şeklinde sormak istedik...

Yine aynı kapıya çıkar. Biz o insanın nasıl bir ortamda yaşayacağını bilmiyoruz. Dolayısıyla onun bakış açısını tahmin etmemiz de çok zor. Onun için böyle söylüyorum. Biz bu olaylara ancak kendi perspektifimizden bakabiliyoruz. Evet, bazı alışkanlıklar bütün dünyaya yayılmış durumda. Genellikle de millet buna kötü gözle bakıyor. Oysa bir sürü de kolaylığı var. Dil açısından mesela: Afrika'ya gidebilirsiniz ve büyük bir olasılıkla, sizin gibi eğitim görmüş bir insanla İngilizce veya Arapça olarak bir diyaloga girebilirsiniz. Oysa 100 sene önce bu söz konusu değildi. Aynı şekilde insanların yetişme tarzında bazı benzerlikler var. Avrupa'da da özellikle Bologna sürecinden sonra belirginleşti. Bu bir yerde komunikasyonu kolaylaştırır. Biz onun için, diyelim Hindistan'da veya Çin'de çekilen bir filmi sadece egzotik bir olay değil, bizi de ilgilendiren bir yapıt olarak görebiliyoruz. Çinli bir bayanın bir filmi vardı, Münih'te gösterildi: Hikâyede bir bayan, Avrupa'da konservatuarda müzik okumuş, başarılı bir eğitimden sonra Çin'e dönmeye karar veriyor. Fakat konser vermek için uğraşmak istemiyor, bir mekân açmak istiyor ve o mekânda çeşitli müzikler yapan insanlar bir araya gelsin, otursunlar, konuşsunlar, görüşsünler... Yani insanların, değişik müziklerin bir araya geleceği bir yer... Sonra onun çektiği bir sürü dert ve problem var, sonunda mekân kapanıyor. Fakat seyrettiğimiz vakit bu yabancı değil. Böyle bir mekân Türkiye'de açılmış olsaydı, belirli dönemlerde aşağı yukarı aynı şey yaşanabilirdi. Oysa bu Çin'in bir kentinde geçen bir hikâyeydi. Ve bu hikâye Çinli bir yapımcı tarafından anlatıldı. Ama bize egzotik filan gelmedi, gayet iyi bildiğimiz bir dert. Aynı

Sabit telefon kullanıyorum. Ama biliyorum, teknik aletlerle aram çok iyi değil. Bozarım, ederim. Herhâlde doğuştan benim hafif bir koordinasyon noksanlığım var. Çok uğraştım yüzme öğrenmek için... Eh, herhâlde batmam. Ama ötesine gidemedim hiç. Bisiklet kullanmayı öğrendim ama çok zor öğrendim. Bunu bildiğim için genellikle büyük bir olasılıkla hâkim olamayacağım araç gereçten uzak dururum.

Benim için bilgisayarın başında oturmak iştir. Ve bunu her gün altışar, yedişer saat yapıyorum. Ama eğlencesine veya bir şey okuyacaksam, o kitap olur.

şekilde 90'lı yıllarda "Missing" diye bir film vardı, Costa-Gavras'ın. Şili'de geçen bir adam kaçırma ve adam öldürme vakasını anlatıyor. Missing, Ankara'da da gösterime geldi ama biraz geç, çünkü 80'li yılların başında çekilmişti... Ama 90'lı yıllarda Ankara'ya geldi. Gerçi çok kötü donanımlı bir sinemada... Çünkü ben iki kez seyrettim, daha önceden görmeseydim ikincisini hiç anlayamayacaktım. Neyse... Ama "Missing" hemen insana hitap eden bir hikâyeye. Oysa bu Şili'de geçiyor. Allende'nin düşüşünden sonra kaçırılan ve öldürülen bir genç gazetecinin hikâyesi. Daha doğrusu genç gazeteci daha başında öldürüldüğü için aslında eşi ve babası bu filmin kahramanları. Ama dediğim gibi, bunu seyrettiğimimde... Hâlbuki ben Şili'yi hayatta görmedim. Ama o film bana çok hitap etti. Size hâlen de Missing'in detayını anlatabilirim. Demek ki, belirli eğitim tarzlarının, dediğiniz gibi kıyafetlerin filan birbirine yakın olması, bir yandan da insanların evrenselliğini daha kolay algılamamıza yardımcı oldu.

İnsanların bu kadar birbirine benzemesi iyi bir şey mi hocam?
Bence iyi bir şey.

Yani onların farklı bir dünyadan olmadığını anlamamızı sağladı mı diyorsunuz?
Evet, yani, dediğim gibi, Çinli bir bayan, çeşitli müzikleri buluşturan bir etkinlik mekânı açmak istiyor. Orada çektiği zorluklar ve eninde sonunda başarısızlığı... Bu dediğim gibi, bana veya siz görseydiniz herhâlde size de yakın gelen bir şey. Evet, bize yabancı değil.

Peki, hocam, farklı bir mekânda, farklı bir tasarım içerisinde, farklı kıyafetlerle, farklı bir sosyal yapının içerisinde bu hikâyeye geçseydi, bize uzak mı gelecekti?
Anlamakta daha çok zorluk çekerdik. İnsan hayal gücünü çalıştırırsa yine olabilir ama çok farklı ise anlamamız zorlaşır. Bir kez bir Hint filmi gördüm: Orada insanlar bir otobüste seyahat ediyorlar, Himalaya'nın kenarında bir küçük kentten

en yakın tren istasyonuna kadar gidiyorlar. Yol boyunca, genellikle oldukça kötü maceralar... Fakat otobüste -bazı eski otobüslerde olur ya- bir boş yer var, büyükler için. Ve gençler, yanlarında transistörlü radyo var, orada dans ediyorlar. Yaşlıca bir bey başını sallıyor ve karısı da diyor ki: "Ya, gençken sen bunu yapmak istemez miydin?" Ve orada, gençler transistörlü radyoyla, şu kadarlık bir mekânda oynuyor, dans ediyor. Eh, yani bize hemen hitap eden bir durum. Burada da olabilir-

di, transistörlü radyodan değil de işte iPhone'dan filan gelen bir müzikle, aynı şekilde bu insanlar, üzerlerinde birer kot, birer kazak...

Hocam burada bir çelişki yok mu? Bütün dünyada insanlar benzeşiyor, bu çok iyi bir şey diyorsunuz ama aynı zamanda buna direniyorsunuz... Telefon kullanmıyorsunuz...
Sabit telefon kullanıyorum. Ama biliyorum, teknik aletlerle aram çok iyi değil. Bozarım, ederim. Herhalde doğuştan benim hafif bir koordinasyon noksanlığım var. Çok uğraştım yüzme öğrenmek için... Eh, herhâlde batmam. Ama ötesine gidemedim hiç. Bisiklet kullanmayı öğrendim ama çok zor öğrendim. Bunu bildiğim için genellikle büyük bir olasılıkla hâkim olamayacağım araç gereçten uzak dururum. Hiçbir zaman ehliyet almadım çünkü bu hafif noksan, -önemli bir eksiklik değil, günlük hayatta bunu pekâlâ telafi etmek mümkün- araba kullanırken bu iyi bir şey değil. Bunu düşündüğüm için araba da kullanmadım hiç, ehliyet de almadım. İnsan sınırlarını bilmeli ve o sınırlar içinde hareket etmeli.

Sizin karşı olduğunuz şey iletişim değil, o aletlerle aram iyi değil diyorsunuz...

Evet, aletlerle aram iyi değil yani olmak zorunda da değil. Ben bilgisayar kullanıyorum, genellikle de görüşmelerimi e-mail ile yaparım. E-mail çok işime yarıyor çünkü öyle özel bir beceri filan gerektirmiyor.

Düzenli bakabiliyor musunuz maillerinize?
Seyahat filan gibi bir şey olmazsa her gün açarım.

Daha yavaş yaşıyorsunuz.

Evet, biraz daha yavaş yaşıyorum. Belki kısmen yaş gereği... Ama insanlarla iletişim kurmak zaman isteyen bir şey, o da var. Geçenlerde bir klip gördüm. Münih'te metro beklerken görmüş olabilirim. İki genç durakta araba bekliyor. İkisi de cep telefonuyla meşgul. Sonra melegimsi, pir gibi bir varlık geliyor, bunların elinden bu nesnelere alıyor, bir kenara atıyor, bunları da omuzlarından tutup karşı karşıya getiriyor. Bunlar da hayretler içinde bakıyorlar. Oğlan, amma da güzel kızmış; kız, amma da yakışıklı oğlan diyor herhâlde... Benim mesela gerçekten irite olduğum bir şey: Birisiyle oturmuşsun, kahve içmişsin ve sürekli olarak o insan telefonda... Yani ofiste olursa elbette, o zaman telefonun önceliği var, gayet makul. Ama arkadaş çevresinde oturuyorsak, eh, o zaman karşıdaki insanın önceliği var.

Hocam, söz teknolojiden açılmışken... Konuşmanın başında "o zamanlar İstanbul'da fotokopi de yoktu," demiştiniz. Tarihçiliğin eski bir tarihi var, sizin kuşağınız kâğıt, kalem, belge, evrak, yazma eser, kütüphane... Ve bilgisayar.

Ama bilgisayar çok sonra?

Yok, ben bilgisayarı 90'lı yılların başında kullanmaya başladım. O da en nihayet 25 sene önce. Münih'e yerleştikten sonra, bizim sekreterin bilgisayarı vardı, şöyle bir denedim. Daktiloda ben çok zor yazarım çünkü bir sürü hata yaparım. Ve düzeltmek çok zor oluyor. Baktım ki bilgisayarda bu problemin hiçbir önemi yok.

Başladım kullanmaya. Bizim sekreter iş bilir bir kadındı, ay dedi, ben sizin benim bilgisayarına oturmanızdan bıktım, size okul bir bilgisayar alsın. Hemen bunu söyleyeceğim. Ve bilgisayar geldi. Sene sanırım 1992. Konferansa gittim ve o metni bilgisayarda yazmıştım.

**Öncesinde ne yapıyordunuz?
1992 görece yakın bir tarih...**

El yazısı olarak yazıyordum, oldukça rahat okunur bir yazı. Sonra kâğıtları kesiyordum, seloteyle büyük bir kâğıda yerleştiriyordum. Bunu hafif küçülterek bir fotokopi yaparsanız bu oldukça düzenli bir görünüm arz eder, seloteyler filan görünmez. Bunu bu hâliyle parasını ödeyip daktilo yapan birine verirdim; sekreterler de bazen ek bir para kazanmaktan memnun oluyordu. Benim sık gittiğim sekreter hanımlar vardı, arkadaş gibi de oldular, uzun süre çünkü aynı insan... Bu şekilde idare ettik. Hatta yani 90'lı yılların ortasında yazdığım bir kitap bile kısmen öyle idi. Ama 92 ile 95 arasında ben bilgisayara kaydım. Anlaşılan bu genel bir şey. Çünkü geçenlerde, çok eğlendim... Amerika'da çok sevilen bir dizi var, orada dedektif olan Jessica Fletcher diye bir hatun. Bunu Angela Lansbury oynuyor, çok da cici. 90'lı yılların başında çekilen bölümlerde elektrikli daktilonun başında. 95 yılında çekilenlerde yani dizinin sonuna doğru, artık bir bilgisayarı var. Eski tip ama bilgisayar. Üstelik yazıcısı da var. Daha önce daktilo makinesinden çıkardığı kâğıtları artık yazıcısından çıkarıyor, dosyalıyor. Demek ki sadece biz değiliz. O dönemde bir nesil insan, 90 ile 95 arasında, bilgisayara geçmiştik.

Fakat teknoloji geliyor, elektronik kitaplar çıktı... Belki gelecekte matbu kitap da bulamayacağız?

Olabilir ama olmayabilir de. Çünkü sinema yaygınlaştığı vakit insanlar tiyatro ölecek diyorlardı. Hâlbuki tiyatro seven yerlerde hâlen tiyatrolar dolu. Ben geçenlerde Oxford'da bir konferansa gittim, bir gün boş zamanım vardı Londra'da, ilk iş olarak tiyatroya gittim. Orada 20 kadar tiyatro var. Ve hepsi seyircisini buluyor. Onun için tiyatro öldü diye bir şey yok. Münih Operası'na gitmek isterseniz biletlerinizi üç dört ay önceden almanız gerekir çünkü genellikle öyle ansızın gittiğinizde bilet bulamıyorsunuz.

Ama eski yoğunluğunda, eski verimliliğinde, eski işlevinde değil hocam...

Mutlaka. Türkiye'de zaten tiyatro İzmir ve İstanbul'la sınırlı kalan bir olaydı. Ama yani İsveçliler için, İngilizler için, medeni bir kentte mutlaka tiyatro olacak. Ben bunu Amerika'dayken gördüm; Minneapolis'te çok İsveç asıllı var. O zaman, 60'lı yılların sonunda, 70'li yılların başında, her kentte tiyatro yoktu. Fakat İsveçlilerin kafasında öyle bir anlayış vardı: Medeni bir kentte mutlaka kent tiyatrosu olacak. Kurmuşlar. Hiç de fena değildi. Gittim, seyrettim, o kötü kış havasına rağmen hiç fena değildi. Eğer öyle bir gelenek varsa, köklü bir gelenek... Yani tiyatro ölmedi. Çok meşhur olan sinema sanatçıları bunun yanında bir de tiyatro da oynamışlar. Biz Ingmar Bergman'ı daha çok filmlerden biliyoruz, oysa... Zaten formasyonu Stockholm tiyatrosundaydı ve ömrü boyunca, ölmeye yakın olan bir zamanda artık sinema yapmıyordu ama tiyatro sahnelerinde pek âlâ rol aldı. Demek ki bu imkânlar yan yana yaşıyor. Açıkçası, tabii benim için böyle bu, başkası için farklı olacaktır: Benim için bilgisayarın başında oturmak iştir. Ve bunu her gün altışar, yedişer saat yapıyorum. Ama eğlencesine veya bir şey okuyacaksam, o kitap olur.

Artık İbn Haldun Üniversitesi'ndesiniz hocam... Buraya gelmenize kim vesile oldu?

Evet, buradayım. Halil, Halil Berktaş. Halil'i 80'li yıllardan tanıyorum, kendisi Ankara'dayken ben de ODTÜ'deyken görüşüyorduk.

Büyük bir kazanım burada olmanız.

Ben de bir yerde yeni bir şey denemekten memnuniyet duyarım. Umarım enteresan öğrenciler olacak. Eşimin güzel bir lafı vardır: The idea of your sitting at home makes me feel afraid. Enerjisi çok olan bir insan evde oturuyorsa enerjisini kanalize etmesini bilmeyebilir ve sadece etrafındakileri rahatsız eder. Oysa insanın faaliyeti olunca, o faaliyetten de memnuniyet duyunca, o tamamen başka bir olay.

Nagihan HALILOĞLU

Multiculturalism and revolutions in the caucasus: Ali and Nino

» Kurban Said's 1937 novel *Ali and Nino* tells the story of a pair of lovers from Baku whose lives are dramatically altered in the aftermath of the revolutions and new nation states arising post World War I. Although, from the juxtaposition of names, the premise seems to be an 'intercultural love story', the trials and tribulations of Ali and Nino, a Muslim Azeri and a Christian Georgian, stem more from jealous rivalry and the vicissitudes of war than from irreconcilable differences between their life styles. The lovers' fate being bound to larger revolutions in the world comes across more strongly in the successful 2016 film version directed by Asif Kapadia, than in the novel which lingers over Ali's brooding that Nino might not fit in within a harem context. These musings, however, mostly remain conjecture on Ali's part, and the discussion between the lovers, and later as man and wife, continue as to what kind of living quarters they will set up once the wars have ended and Ali – who has killed his Armenian rival and is afraid the man's family will take revenge – can return to Baku. Their love flourishes in makeshift homes in the mountains of Dagestan and during a brief sojourn in Iran before its ultimate test against the rigours of keeping a house as a married couple.

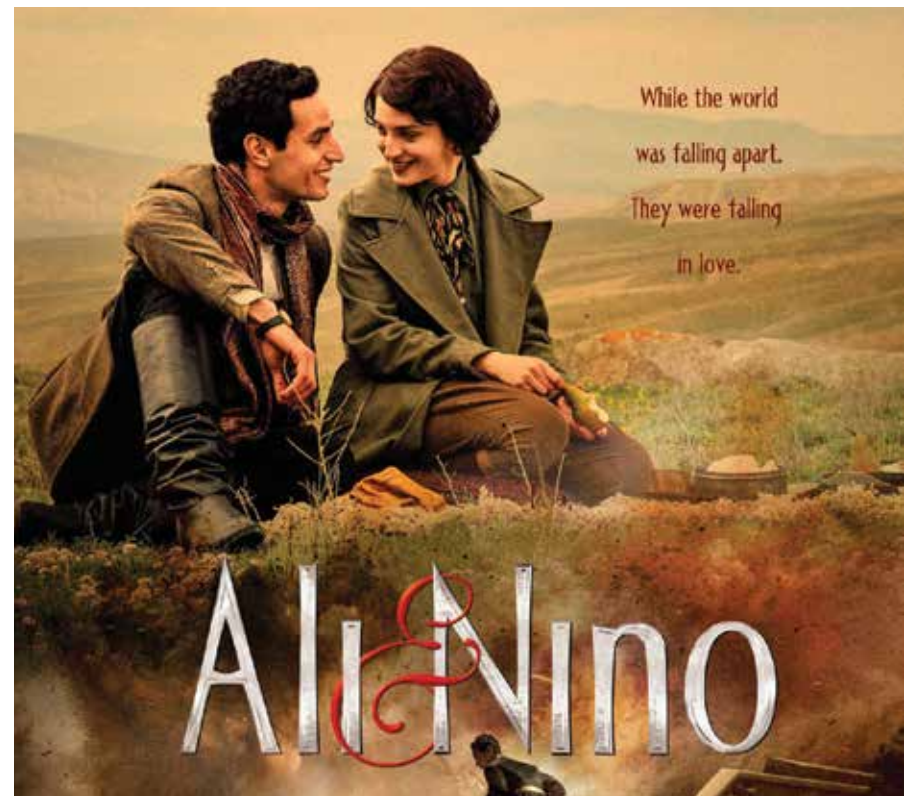
Kurban Said is thought to be the penname of Lev Nussimbaum, or so researchers agree. Tom Reiss has written a fascinating book called *The Orientalist* tracing the life of this enigmatic character. On the cover of the book Nussimbaum is pictured as an Ottoman in a fez – one of the personas he assumed in his peripatetic life, which took him to Berlin and even to Hollywood. Nussimbaum was from a Jewish family in Baku, and apparently was socialized by the different communities that lived in the town. His descriptions of its architecture, its people and Ali's feeling for Nino appear very true to life – a mindset shaped by being among the 'benevolent' ruling class in a multicultural city.

Ali Khan Shirvanshir, to give him his full, impressive name, came from a traditional, noble family and yet was also well-versed in European manners. The film opens with an opulent scene in Nino's parents house where they are celebrating her birthday. All the men are immaculately accoutred, and Ali who use late and who is even more so than the non-Muslim people assembled round

the table. He commands Nino's full attention. His gallantry, offset by the setting, is reminiscent of *War and Peace*. And, as in Moscow, there are revolutionaries demanding freedom, and capitalists – Nino's father among them – in Baku attempting to silence these critics in order to maintain the status quo, business as usual. The tension in Baku is presented as not so much between the different ethnicities but between Azerbaijan and Russia. Ali and Nino are not Romeo and Juliet; their families respect one another, and when, in the film, Nino decides to run away with Ali, her parents are scandalized, not because they think Ali is beneath them, but actually for the sake of form and convention. Ali and Nino have now, in a way, become stock figures representing the various

states were formulated after WWI, the book and more so the film provides an insight as to what was happening in Turkey's northeastern borders, and the fall out from the Soviet Revolution. It also alerts us to areas of multiculturalism that we don't usually talk about or see represented in media.

Starting with the elusive authorship of the book – critics attribute the name Kurban Said variously to an Azeri and to a German baron-baroness couple- Ali and Nino is the product of a cosmopolitan world that had collapsed with WWI but was still resisting extinction between the two world wars. It is interesting to read in Tom Reiss's account of Nussimbaum's life that as a remnant of this cosmopolitanism Nussimbaum

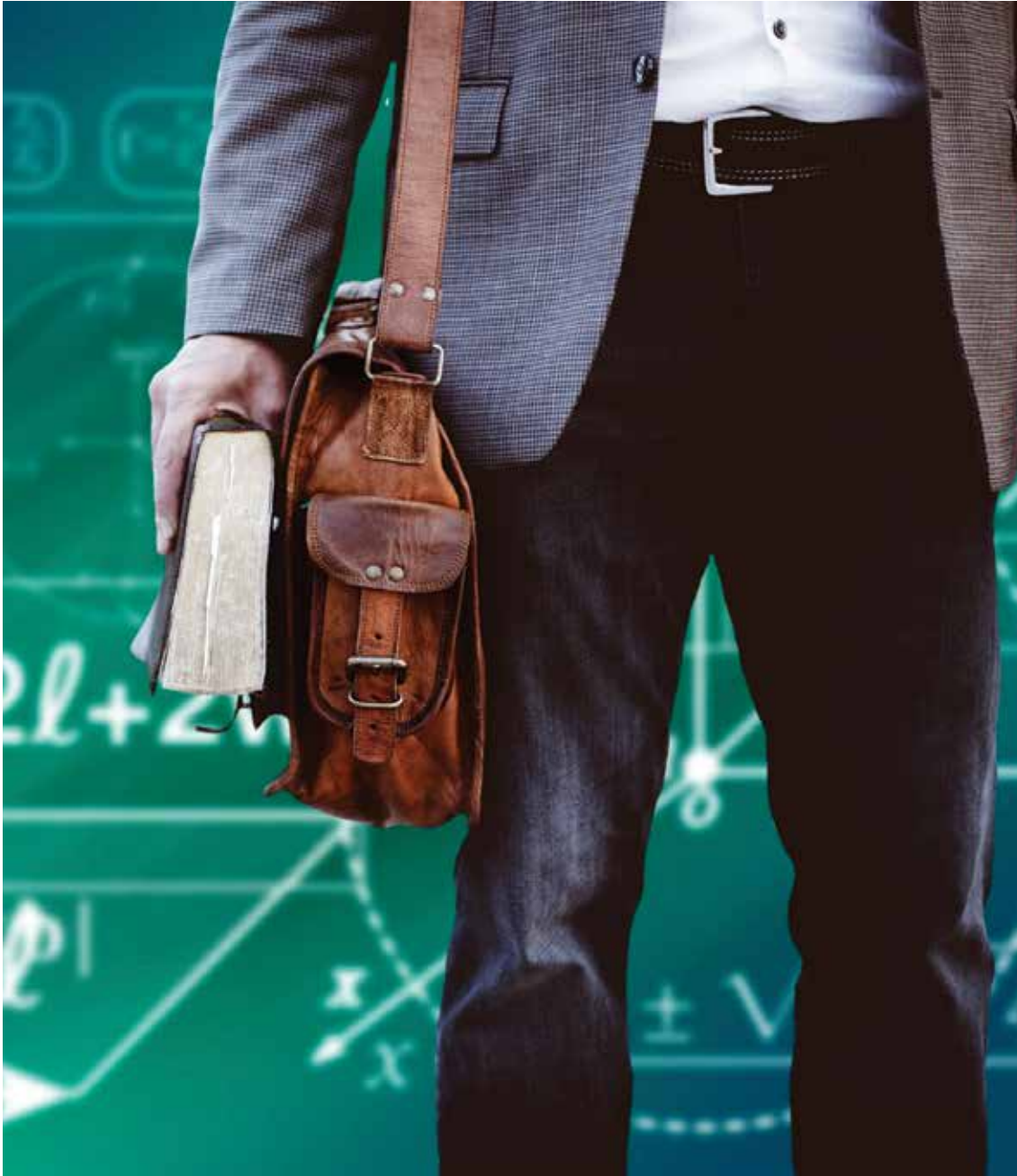
forces that pull the Caucasuses in different directions. So much so that, the beautiful contemporary sculpture on the Batumi quay, 'Man and Woman', of two moving, perforated metal figures getting closer and then drawing apart have been nicknamed Ali and Nino. Following their adventures Ali and Nino set up home in Baku after the declaration of the Azerbaijan Democratic Republic in which he plays a prominent role. The film gives ample space for these political scenes in which Halit Ergenç, Sultan Süleyman of Magnificent Century, plays Fatali Khan, the first Prime Minister and provides for some metatextual Ottoman/Turkish presence. Ali and Nino host foreign dignitaries to garner support for the newly fledged but tragically short-lived republic of Azerbaijan. Immersed as we are in how the Balkan and Middle Eastern

liked to style himself as an Ottoman gentleman. It is interesting to note this choice: Germany, where he felt he culturally and intellectually belonged, had started to persecute Jews, and the Ottoman model of cosmopolitanism seems, for him to have been a refuge.

Kurban Said's interest in the Ottoman Empire found expression in his only other known novel *Girl from the Golden Horn*, in 1938. This time, Said tackles another mixed marriage, between an Ottoman woman and a Viennese doctor, who in turn is a Bosnian who tries to downplay his Muslim heritage. As a text that straddles the Ottoman and Habsburg empires, it offers many points of comparison, and indeed, leaves the reader hoping for a film version at least as well made as Kapadia's *Ali and Nino*.

Üniversiteye giriş sınavında yeni dönem

Yükseköğretim Kurulu (YÖK) Başkanı Prof. Dr. Yekta Saraç, düzenlediği basın toplantısıyla üniversiteye giriş için tasarlanan yeni sınav sisteminin ayrıntılarını kamuoyuyla paylaştı.

» Üniversiteye giriş için YGS ve LYS yerine uygulanacak sınav sistemi belli oldu. Yapılan düzenlemeye göre sınavın adı Yüksek Öğretim Kurumları Sınavı olarak değiştirilerek; sınavlar 6 oturumdan 3 oturuma, puan türleri ise 18'den 5'e indirildi. Yüksek Öğretim Kurumları Sınavı Haziran ayında bir hafta sonunda yapılacak ve sınavda toplam 80 soru sorulacak.

Yaptığı açıklamada YÖK Başkanı Prof. Dr. Yekta Saraç, öğrenciler üzerindeki stresi azaltacak daha yalın bir sistem için gerekli düzenlemelerin hayata geçirildiğini söylerken, sınav sistemindeki değişiklik nedeniyle öğrencilerin çalışma yöntemlerini değiştirmelerine gerek olmadığını söyledi. Buna göre Haziran ayında bir Cumartesi günü, sabah ve öğlen olmak üzere iki oturumda düzenlenecek Yüksek Öğretim Kurumları Sınavı'nın dil sınavı ise Pazar günü tek oturumda yapılacak. Adaylar

Cumartesi günü sabah yapılacak oturumda herkes için zorunlu olan Temel Yeterlilik Testi'ni alacaklar. Türkçeyi doğru kullanma ve temel matematiksel ilişkilerden yararlanma becerilerinin ölçüleceği Temel Yeterlilik Testi, 40 Türkçe ve 40 Matematik sorusundan oluşacak. Adayların bir ön lisans programı tercih edebilmesi için bu testten en az 150, lisans programı tercih edebilmesi içinse en az 180 puan almaları gerekecek. Temel Yeterlilik Testi'nin bütün sınava etkisi %40 olurken, bu testten 200 ve üzeri puan alan adayların puanları bir sonraki yıl da geçerli olacak. Öğleden sonraki oturumda ise adayların karşısına geçtiğimiz yıllardaki gibi lise müfredat bilgisi esas alınarak hazırlanan Türk Dili ve Edebiyatı, Sosyal Bilimler, Matematik ve Fen Bilimleri testleri gelecek. Yabancı Dil Sınavı ise aynı hafta sonu, Pazar günü, tek oturumda yapılacak.

YÖK'ün yaptığı anket sonuçlandı: Bilinçli tercih, istihdam, kalite

» Yüksek Öğretim Kurulu Başkanlığımız tarafından ÖSYS-2017'de üniversitelere yerleştirme sayılarına ilişkin 10 Ağustos 2017 tarihinde yapılan ilk analiz sonrasında, tercih sürecinde puan barajını geçmiş olmasına rağmen tercihte bulunmayan üniversite adayları öğrencilerinin tercih süreciyle ilgili görüş, beklenti ve eğilimlerinin belirlenebilmesine yönelik olarak geliştirilen anketten öne çıkan bazı satır başları şöyle sıralayabiliriz:

- Anket çalışmasına katılanların %40'ı üç ve daha fazla üniversite sınavına girdiklerini ifade ederlerken %32'si ise ilk defa üniversite sınavına girdiklerini ifade etmişlerdir.
- Adayların üniversite ve bölüm tercihlerini belirleyen faktörler arasında ilk sırayı öğrencinin tercih edeceği bölümden mezun olduktan sonra iş bulma imkânı, ikinci sırayı ilgili bölümün giriş puanı, üçüncü sırayı ise üniversitenin bulunduğu şehir almıştır.
- Adayların devlet üniversitesini tercih etmeme nedenlerini belirleyen faktörler arasında ilk sırayı %65,73 oranla "öğrencinin istediği bölümler için puanının yeterli olmaması", ikinci sırayı %27,39 oranla "kazanma şansının olduğu bölümleri bitirince iş bulamayacağı kaygısı", üçüncü sırayı ise %13,23 oranla "bazı üniversitelerdeki eğitimin kalitesi hakkındaki kaygılar" faktörü almıştır.
- Vakıf üniversitelerini tercih etmeme Nedenleri Adayların %52,06'sı "öğrenim ücretlerinin yüksek olması", %30,72'si "istediği bölümler için puanının yeterli olmaması", %13,37'si "kazanma şansının olduğu bölümleri bitirince iş bulamayacağı kaygısı" nedeniyle vakıf üniversitelerini tercih etmediğini belirtmiştir.

Ibn Haldun language school launches its Arabic program

» Ibn Haldun Language School's Arabic Program, welcoming its international students from all over the world, celebrated its start on Thursday with a joyful tour on Bosphorus. The Arabic Program, which is launched within the scope of Ibn Haldun Language School, with the partnership of Al-Madina Institute and with the contributions of İlim Yayma Cemiyeti (The Association for the Expansion of Knowledge), brings enthusiastic students together from different countries and different universities of the world.

The one-year program, which is going to take place at Medresa of Atik Valide in Üsküdar, a historical building that was restored and converted into a "cultural and educational center" in the recent years by Kadıköy branch of İlim Yayma Cemiyeti (The Association for the Expansion of Knowledge), now hosts more than seventy students and academicians coming from ten different countries of the world, offers them an opportunity to study Arabic and also Islamic Sciences in the same time, as well as enjoy the rich cultural and historical heritage

of Istanbul. All students were excited for having this opportunity, uttering their admiration for the city during the tour on Bosphorus. President of Ibn Haldun University Prof. Dr. Recep Şentürk, claimed that the purpose of their programs is not only to provide a quality education but also to ensure a remarkable Istanbul experience which would set the stage for future goodwill ambassadors of Turkey, referring to the importance of introducing the rich historical and cultural heritage Istanbul has got.

لا على أي بلد، ولكنني أكتب كلماتي
هذه بكل محبة آمل أن أولد فيمن
حولى ممن سمع بنا وبالحرث الدائرة
في بلادنا لحظة تفكر بالنعم التي تفيض
بحياتنا في حين نعتبرها جزءاً حتمياً
من روتين يتكرر كل صباح من دون أن
نشعر بها، نعمة الأمان والمال و
المأوى والانتفاء لوطن ترتبط ذراتنا
بكل ما فيه وترتاح نفوسنا وتسكن
لكل من نشأنا بقرتهم ليس فقط الأهل
والأقرباء بل والجيران والأصدقاء وزملاء
الدراسة وزملاء العمل وغيرهم كثيرون
ممن ألفنا وجوههم وقسماتهم إلى
أن غادرتهم ذات يوم دون أن نحسب
لألم الفراق ايما حساب، في حقائق
الغربة حشرنا بين الملابس ذكرياتنا
ولحظتنا وطفولتنا ومراتع اللهو و
الصبا وما نظرنا وراءنا وما تريتنا
بل غادرتنا على عجل لأن المجهول بدا
مغريباً للحظات لكن فراغاً هائلاً محاطاً
بالإنكسارات والمرارة كان مختبئاً
وراء ذلك المجهول بدا ينتظرنا بلهفة كي
يطبق علينا دون إفلات ولا يزال.
سأظل أحلم بالماضي حلماً فريداً لا
يشبه أحلام الشباب الذين اعتادوا أن
يحلّموا بمستقبلهم لأنني غادرت في
ماضي الرمان جنة وارفة الظلال اسمها
وطني، آتية إليك يا وطني بحلم قديم
أن ألقاك وحلم جديد أحضرت قواعده
من وطني الجديد تركيا كي ابنيك و
أنشئ من حطامك وطناً عصرياً حديثاً
يكبر به أبنائي بسلام ومحبة.
على أمل اللقاء

بيوتاً لطالما اختلطت ملاطها بالكد
والعرق بينما شكلت لبناتها الألفة و
المحبة
بيوت كان أهلها مغمورين بالأمان
حالمين بالفضل أحرقتها الحرب التي
لا يذكر أحد على وجه الدقة لها
سبباً واضحاً، إنما اشتعلت بضراوة
فهجرت ودمرت وخرت
امالا وسرقت أرواحاً بريئة طاهرة.
الحرب في وطني بين أبناء شعبي قتلت
وسفكت دماء الأطفال والشيوخ و
النساء وبيع الشباب.
الحرب أكلت السلام و قتلت الحلم
وهدمت التاريخ والحضارة فجاءت
أقسى وأصعب قدر نزل بمدينة حلب
الشهباء
أعيش في اسطنبول منذ أربع سنوات.
درست الثانوية فيها وتخرجت من
مدرسة العرفان الخاصة وأن الآن
أدرس في كلية الحقوق في جامعة ابن
خلدون.
ما أكثر الليالي التي أمضيتها بكاءً
على ماضٍ مليء بالذكريات الحنونة
التي كانت يوماً ما كل ما أملك.
كنت أمضي ساعاتٍ بالتفكير بالنعم
التي كانت تملأ حياتي والتي لم
يخطر لي من قبل أن أفكر فيها إلى أن
زالت وأدركت أنني فقدتها إلى الأبد،
لكي تتبدل إلى حياة وقودها الصبر و
الأمل متمثلين بطيف حلم بدأ هيكله
الواقعي يتجسد أو يكاد.
حياتي باتت قائمة على التأقلم والكد
وراء لقمة العيش، حياة باتت تتشبث
بذرات أمل وحلم، هي حياة أي مهاجر
اضطر إلى إغلاق باب بيته والخروج
منه إلى المجهول فهل من عودة؟
لم تكن الحرب سهلة في يوم من الأيام، و

نعيش في عالم غالباً ما
تضحكننا غرابته، نعيش يومنا
لغدٍ باهت مجهول، ليس لدينا أي فكرة
عما إذا كنا سنستيقظ صباحاً بصحة
و أمل وحلم ما زال ينبض بالحياة.
هل يا ترى مواعيدنا واشغالنا و
أحلامنا ستبقى نفسها ولن يطرأ
عليها أي تغيير؟
هل سنتمكن من تحقيقها أم أنها
ستتغير يوماً ما بطريقةٍ لم تكن على
البال ولا على الخاطر، بل وتتحوّل أمام
أعيننا إلى سراب و ماضي مؤلم يلاحق
ذكرياتنا و يطاردنا.
كثيرة هي المخططات والاحلام التي
وضعتها لنفسى، وحلمت بتحقيقها،
وكثيرة هي الساعات التي أمضيتها
بالتفكير بمستقبل مشرق مليء
بالنجاحات؟؟ أسئلة كثيرة ما زالت
برهن الإجابة تنتظر وقد يطول انتظارها
حقاً لتبقى دون جواب.
بالرغم من قساوة الحياة والمصاعب
التي واجهتني والدموع التي لم تفارق
عيني المرهقتين تعلمت أنه ليس لغدٍ
موعدٌ، وأن الحياة ستظل تصدمنا
بمفاجآتٍ قد لا نستطيع التأقلم معها
أو قد لا يمكن الصبر والتأقلم مع
عواقبها، ولكن أملاً دائماً يلوح في
الأفق اسمه "إن مع العسر يسراً"
اسمى زين، أنا فتاة سورية ولدت في
مدينة حلب. اضطرت مع عائلتي
للإنتقال إلى تركيا بعدما هبت رياح
الحرب الحارقة على بلدي الساحرة
الجمال، بلدي التي عرفت سكانها
بالكرم والمودة وحب العمل والعطاء.
تلك الرياح القاسية المخيفة لا تعرف
للرحمة ولا للإنسانية عنوان.
حرب مجنونة شردت العائلات، دمرت

زين صباغ شرباتي

بين الماضي و الحاضر

Sudan'da Türkçeye ilgi artıyor

Yunus Emre Enstitüsü tarafından açılan Türkçe kurslarına 3 bin Sudanlı başvurdu

» Yunus Emre Enstitüsü Hartum Kültür Merkezi Müdürü Feyzullah Bahçi, yaptığı açıklamada, ülkede henüz bir yıldır faaliyet gösterdiklerini ancak karşılaştıkları ilginin çok yoğun olduğunu söyledi. Kasım 2016'dan bu yana 900 öğrenciye ulaştıklarını belirten Bahçi, "Türkçe,

Sudanlılar tarafından çok ilgi gören bir dil konumuna geldi. Bizlere çok farklı kişilerden talepler geliyor. Örneğin, resmî kurumlardan, üniversitelerden ve halktan Türkçe dersleri isteniyor. Herhangi bir reklam yapmamıza rağmen Türkçe derslerine yaklaşık 3 bin başvuru oldu." dedi.

"Türk Tarihini Öğrenmek İstiyorum." Kursiyerlerden Naid İsa, "Kendi kendime Türkçe öğrenmeye başlamıştım. Arkadaşlarımdan Yunus Emre Enstitüsü'nün kurslarını duyduğumda hemen başvuru yaptım. Türkleri çok seviyorum. Onların tarihini okumak istiyorum." ifadelerini kullandı.

Vehbi Baysan

Suriye-Irak-İran üçgeninde Türkiye jeopolitiği

» Ülkelerin gelişmişliğinin ve refahının, daha doğrusu gelişebilme kapasitesinin belirlenmesinde bulunduğu coğrafya ve o coğrafyada sınır komşuları olan ülkeler önemli bir rol oynar. Sınırdaki ülkeler; ekonomik ve siyasi krizin içinde, toplumsal sorunlarla boğuşuyor; uluslararası ambargolarla zayıflamış, daimi iç çatışmalar yaşıyor, harple, işgalle devlet olma vasfını yitirmiş ve hatta uzun süreli iç savaş yaşıyorsa istikrarlı büyüme konusunda ciddi sorunlar yaşanacağı aşikâr. Oralandaki kargaşa, anarşi ve terör ortamının size yansması ve etkilemesi kuvvetle muhtemeldir. Bu gibi durumlarda devletler ister istemez tehdit algısını sınırları dışından gelecek doğrudan saldırılara ve daha da kötüsü, sınırlardan sızıp içeride konuşlanacak ve terör eylemlerine dönüşecek yapılanmalara göre şekillendirir, kaynaklarının önemli bir kısmını bu alana ayırmak zorunda kalır. Türkiye'nin güneyinden itibaren saat yönüne hareket ettiğinizde krizlerin azlık çokluk derecelendirilmesine göre ne tür sorunlarla çevrili olduğu daha iyi anlaşılacaktır. Kıbrıs sorunu hâlâ devam ederken ada, dünyanın önemli bir enerji dağıtım kavşağı (hub) olma yolunda hızla ilerliyor. Ayrıca, Akdeniz'in adaya yakın taraflarındaki zengin petrol ve doğal gaz yatakları Kıbrıs'ı enerji odaklı dünya siyasetinin vazgeçilmez merkezine konumlandırıyor ve dolayısıyla, adada, çözüm gün geçtikçe daha da zorlaşıyor. Yunanistan mali ve siyasi krizlerle mücadele ederken Türkiye'nin batısında, Ege denizinde kıta sahanlığı meselesi hâlâ geçerliğini koruyor. Kuzeyimizde, Ukrayna-Rusya arasındaki çatışmalar ve ardından Kırım'ın ilhakı Türkiye'yi de görece etkiliyor. Yıllarca uluslararası ambargo ile

ayakta kalma savaşı veren İran, ABD ile imzaladığı nükleer anlaşma ardından hızlı bir şekilde bölgede siyasi ve askerî etkinliğini arttırdı on yıllardır oluşmuş dengeler altüst olmaya başladı. Eylül ayında Birleşmiş Milletler'de yapılan konuşmalarda İran, Trump'ın ve Netanyahu'nun tehditlerinin yine hedefi oldu. Oysa İran'ın, ABD gibi bir süper güce ciddi bir tehdit oluşturmayacağı. Lübnan Hizbullah'ı üzerinden İsraili zaman zaman taciz etmenin ötesine geçmeyeceği bölge uzmanlarının birçoğunun ortak görüşüdür. Ancak, İran petrolünün piyasaya girme olasılığı dahi Suudi ekonomisini çökme noktasına getirmesi bir gerçek ve Suudlular açısından İran bertaraf edilmesi gereken ciddi bir tehdit. Bu satırların yazıldığı esnada Trump, Ekim ayı ortasında İran ile nükleer anlaşmanın iptal (decertify) edileceğini duyurdu. Gerekçesi İran'ın nükleer silah yapma "heves"inden hâlâ vazgeçmediği. Nükleer konusunda böylesi subjektif bir suçlama karşısında "heves"lerinin olmadığını anlatmak (nasıl yapacaklarsa!) İranlılara düşüyor elbet. Arap edebiyatının en büyük şairlerinden Abu Tayyib el-Mütenebbi'nin (öl. 965) "habibeti, sevdiğim" diye hitap ettiği; Nizar Kabbani'nin (öl. 1998) en güzel kasidesini yazdığı Irak'ın kaderi, 1980'lerde yüzbinlerce çocuğunu kaybettiği savaş, ardından Kuveyt'i işgali nedeniyle ABD'nin ağır bombardımanı ve sonrasında 2003'te gelen işgal ile şekillendi. 25 Eylül'de yapılan referandum ülkedeki sorunlara bir yenisini daha ekledi ve civar ülkelerin milli güvenlik kaygılarını arttırdı. Bugün, bu güzide ülke devlet vasfını yitirmiş devletler statüsünde ve tüm çabalara rağmen kurumları işler hâle getirmek zaman alıyor. Bu statüye 2011 yılından beri

modern zamanların en vahşi iç savaşının yaşandığı Suriye'yi de eklemek gerek. Ülkenin güney sınır kasabası Der'a gösterileriyle başlayan Arap Baharı, rejim güçlerinin acımasızca masum halkın üzerine ateş açması ve ölümlerin artmasıyla bir başka boyuta taşındı. Başlangıçta üst düzey ordu mensuplarının da katılımıyla muhalifler ciddi kazanımlar elde ettiler de, bir süre sonra halk nezdinde desteklerini kaybettiler, eleştirilerin hedefi oldular. Halk, muhalifleri; hendeklerde bilfiil çarpışanlar "hanadik" ve beş yıldızlı otellerde Suriye'nin geleceğini tartışanlar(!) "fanadik" olarak ikiye ayırdılar. Buna rağmen azımsanmayacak başarılar elde eden muhalifler, tam da rejim düşüyor denilen bir zamanda Rusya'nın askerî müdahalesiyle kontrolleri altındaki stratejik öneme sahip bölgeleri zaman içinde kaybetmeye başladılar. Şimdi ise ellerindeki son bölgeleri de terk etmeleri isteniyor. İç savaşın yarattığı göç dalgasından Türkiye de nasibini aldı ve üç milyondan fazla Suriyeli ülkemi-ze geldi. Bu rakamın onda biri kadar Avrupa ülkelerine gittiğinde kopan şamatayı hatırlayalım! Türkiye'nin coğrafi konumu itibarıyla ve tamamıyla kendi iradesi dışında gelişen olayların hızlı bir özeti dahi bu bölgede ne kadar çetin sorunlarla baş etmeniz gerektiğini gözler önüne seriyor. Yukarıda sözünü ettiğim her bir ülke ve konumu potansiyel olarak civar ülkelerin ulusal güvenliğini doğrudan tehdit edebilecek ciddiyette ve büyüklüktedir. Bu sorunların olumsuz etkilerini en aza indirmek ciddi uluslararası deneyim kazanmış uzmanların varlığı ve yönlendirmeleriyle mümkündür.

Ampute Milli Takımı Avrupa Şampiyonu oldu

» Türkiye'nin ev sahipliğinde yapılan Avrupa Ampute Futbol Federasyonu (EAFF) Avrupa Şampiyonası'nın final karşılaşmasında İngiltere'yi 2-1 mağlup eden Milli Takımımız Avrupa şampiyonu oldu. Vodafone Arena'da oynanan maçta Milli Takımın gollerini 25'inci dakikada Ömer Güleriyüz ve 50+3'üncü dakikada Osman Çakmak kaydederken, İngiltere'nin golü ise 50. dakikada Westbrook'dan

geldi. Şırnak'ta komando olarak görev yaparken mayına basması sonucu sol bacağını kaybeden Ampute Milli Takımının gazi kaptanı Osman Çakmak, yaptığı açıklamada, "Engelli camiasının yanında olan engelsiz spora çok teşekkür ediyorum. Siz bizim maçları verin, biz de size kupayı getireceğiz demiştim. Ben bu kupayı çok kişiye söz verdim. Dünyada ampute futbolu Türkiye'den sorulacak." dedi.

Enes Nişancı

Tarihin en garip muharebesi

» Dünya, şüphesiz binlerce savaşa ev sahipliği yaptı. İki tane dünya savaşı ve irili ufaklı savaşlar yaşandı ve hâlâ da yaşanıyor. Milyonlarca asker ve sivil insan öldü, nükleer güçler kullanıldı. Sayısız insanlık suçu işlendi. 1896 yılında yaşanan dünyanın en kısa savaşı olan İngiliz-Zanzibar Savaşı sadece 40 dakika sürdü. Yine 1651 ve 1986 yılları arası süren Hollanda ve Scilly Adaları arasında yaşanan dünyanın en uzun savaşı olan Üç Yüz Otuz Beş Yıl Savaşları gibi ilginç savaşlar yaşandı. Lakin öyle bir savaş var ki ne o zamana kadar böyle bir savaş yaşanmış ne de gelecekte bu tür bir savaş yaşanır mı bilmiyorum. Bu garip muharebe Osmanlı Devleti ile Avusturya Arşidüklüğü arasında cereyan eden Şebeş Muharebesi. Yazıma devam etmeden önce şu hususu belirtmeliyim ki Osmanlı kaynakları ve Avusturya kaynakları değişik olaylara önem vermekte ve bu anlatımların hangisinin gerçeği tam yansıttığı hususunda sorunlarla karşılaşmaktadır. Özellikle Avusturyalılar tarafından yazılan Almanca mevcut kaynaklar savaştan uzun bir süre sonra yazılmıştır ve kendi tarafını hiç iyi göstermeyen gerçekler anlatmaktadır. Yazdığım şeyin bire bir doğru olmadığını ama temelde bazı gerçekten yaşanmış olaylara dayanan bir abartı olduğunu bilmenizi isterim. Yazdığım yazının kaynağı daha çok Alman kaynakları. Bu hususlara dikkat etikten sonra devam edebiliriz. Sene 1788. 1787-1791 Osmanlı-Avusturya savaşları tam gaz devam ediyor. Osmanlı tahtında Sultan I. Abdülhamid; Avusturya ve Kutsal Roma Cermen tahtında Arşidük II. Joseph var. Osmanlı aynı anda Rus Çarlığı ile de savaşmakta. II. Joseph, 1735-1739 savaşlarında kaybettiği yerleri geri almak amacındaydı. Bunun üzerine Osmanlı Devleti'ne savaş açtı. Sultan I. Abdülhamid vezir-i azamını serdar-ı ekrem sıfatıyla ordunun başına geçirtip Avusturya

ordusu üzerine gönderdi. Şebeş Muharebesi'ne Muhadiye gibi irili ufaklı çarpışmalar yaşandı. II. Joseph, ordusunun başında Osmanlı toprakları üzerine yürümeye başladı. Ancak Osmanlılar da ilk olarak Avusturya ordusunu saf dışı bırakmayı amaçlamışlardı. Muhadiye boğazı önlerinde Avusturya ordusu beklemediği şekilde Sadrazam Koca Yusuf Paşa komutasındaki Osmanlı ordusunun saldırısına uğradı. Süren çatışmalarda Muhadiye Muharebesi'nde Avusturya ordusu yenilgiye uğratıldı. Ardından yaşanan olaylar ise tarihin en garip muharebesine sebep olacaktır. Aslında savaş 17 Eylül 1788 akşamı Osmanlı kuvvetlerini arayan Avusturya öncü kuvvetleri arasında yaşanır. Yaklaşık 100.000 kişilik bir kuvvet Osmanlı ordularıyla savaşmak için bugünkü Romanya yakınlarındaki Karansebeş kasabası yakınlarında ordugâhı kurarlar. Hafif süvari birlikleri (Hussar), Osmanlı ordusunu aramak için Timiş Nehri'nin karşı yakasına geçer fakat Osmanlı ordusuna ait hiçbir iz bulamaz. Hussar birlikleri ordugâha dönerken bir grup çingene ile karşılaşır ve çingeneler birliğe bir tür içki olan "schnapps" satmaya çalışır. Hussar birlikleri de bu teklifi geri çevirmezler ve fiçileri satın alırlar. Fiçilerle ordugâha gelirler. Sonradan nehri geçip gelen başka bir birlik, Hussar birliklerinin bu içki eğlencesine katılmak ister. Fakat Hussarlar, içkilerini piyadelerle paylaşmak istemezler ve bu isteği geri çevirirler. İçki fiçilerinin etrafını sarıp koruma altına alırlar. Tartışmalar sürerken bu esnada bir asker silahını ateşler ve bir anda ortaklık karışır. Böylece piyadeler ve Hussarlar arasında çatışma çıkar. Çatışma sırasında bazı piyadeler, Hussarları korkutmak için "Turci! Turci!" diye bağırmağa başlarlar. Bunu duyan Hussarlar, Türklerin geldiğini zannedip kaçmaya başlarlar. Piyadeler de Hussarlar'ın kaçtığını görünce onlar da kaçma-

ya başlarlar. Birliklerin birbirini anlamamasının sebebi Avusturya ordusunun çeşitli milletlerden oluşan karma bir ordu olmasıdır. Durumu düzeltmeye çalışan Avusturyalı subaylar, "Halt! Halt! (Durun)" diye bağırlar. Bu sefer de Almanca bilmeyen askerler bu kelimeyi "Allah Allah!" şeklinde anlayınca durum daha da kötüleşir. Süvariler ordugâha doğru yönelirler fakat ordugâhtaki askerler gece olduğu için üzerlerine dörtnala gelen tanıyamadıkları askerleri görünce, birlik kumandanı Osmanlı akıncıları sandıkları askerlere top atışı yapılması emrini verir. Bu hengâmede bütün askerler kaçışmaya başlar. Her asker gördüğü gölgelere ateş etmeye başlar. Aslında ateş ettikleri kendi ordularındaki askerlerdir. Bu kargaşa sonucu tüm ordu geri çekilir. İmparator II. Joseph geri çekilirken nehri geçmeye çalıştığı esnada attan düşüp sakatlanır. Bu sakatlanmadan sonra fazla da yaşayamaz zaten. Bu çekilmeyi izleyen Çerkez Hasan Paşa birlikleri ve ardından da serasker Kethüda Halil Paşa birlikleri çekilen Avusturyalılar arkasına onları takibe düşerler. Karansebeş kasabasına sıkışan Avusturya askerlerini Osmanlı ordusu kılıçtan geçirir. Avusturya ordusu kaçmakla kalmadı arkasında birçok ganimet, esir, cephane, top ve tüfek bıraktı. Avusturya uzun zamandır böyle bir mağlubiyet yaşamamıştı. Osmanlı bu savaşı kazanmasına karşın Macaristan içlerine kadar ilerlemek istediye de başarılı olamadı. Bunun üzerine Arşidük, Fransız İhtilali'nin etkilerinden korktuğu için 1791 yılında Osmanlı ile Zıştovi Antlaşması imzaladı. Bu savaş Osmanlı ve Avusturya arasında devam eden 265 yıllık muharebeleri sonlandırdı. Sun Tzu'nun da dediği gibi "Savaşmak bir sanattır." Bu sanatı bilmeyen girdiği her muharebeyi kaybetmeye mahkumdur.

“YÖK kaldırılacak mı” tartışmaları

Kısa adı YÖK olan Yükseköğretim Kurulu'nun varlığı, yapısı ve işlevine dair tartışmalar zaman zaman ülke gündeminde yer almaya devam ediyor. YÖK, kimi zaman kaldırılacağı dedikodularıyla kimi zaman da yapısının değişeceği iddiaları ile gündeme geliyor. Biz bu tartışmalara ışık tutmak adına YÖK Başkanı Prof. Dr. Yekta Saraç'ın YÖK'ün yeniden yapılandırılması ile ilgili çeşitli mecralarda yer alan açıklamalarını sizler için derledik:

“YÖK kalkmayacak ama küçülecek”

YÖK Başkanı Prof. Dr. Yekta Saraç, “YÖK'ün kalkması değil ama küçülmesini öngörüyoruz. YÖK ile alakalı olumsuz bir algı var ve bu algıyı da biz sırtımızda taşıyoruz. Çok önemli ve başarılı işler yapıyoruz ama o algı değişmiyor. Herkes zannediyor ki, 2547'yi kaldırırsak, iyi bir YÖK yasası ile yükseköğretim birden canlanacak. İyi bir yasa elbette önemlidir ama ondan daha önemlisi uygulamadır.” açıklamalarında bulundu.

“Üniversiteler birbirinin aynısı”

Mevcut kanunun üniversitelerde farklılaşmaya yeterince imkân sağlamadığına işaret eden Saraç, üniversitelerin genellikle birbirinin benzeri hatta aynısı olduğunu söyledi. Yeni yasal düzenleme ile YÖK'e üniversitelerin ihtisaslaşmasını temin görevinin de verileceğini, ilgili bakanlıklarla iş birliği ile yükseköğretim kurumlarının ihtisaslaşmasının sağlanacağını ve bu şekilde rekabetin teşvik edileceğini anlatan Saraç, bunun ülke hedeflerine ulaşmada önemli katkılar sunacağını vurguladı.

“Türkiye, akademik dünyada hak ettiği yere bir an önce kavuşmalı”

Saraç, “Ayrıca İran ziyaretinde edindiği izlenimleri örnek vererek öz eleştiri mahiyetinde bazı açıklamalarda bulundu: İran ziyaretimde gördüm ki; bize oranla yokluklar içindeki, dünyaya kapalı bir ülkenin bilim hayatının hızı maalesef bizimkinden ileride. Mesela nanoteknoloji alanındaki yayınlarının yeri o dünyada 7. sırada iken biz neden 20. sıradayız?” dedi.

“Doktora sonrası araştırmacı istihdamı”

Dünyada gelişmiş ve hızlı gelişmekte olan ülkelerde, doktora eğitimi sonrasında, doktora sonrası araştırmacı olarak çalışmasına yönelik olarak araştırma süreçleri odaklı esnek kariyer geliştirme profilleri bulunduğunu aktaran Saraç, şunları kaydetti: Bu yasal düzenleme ile post doc uygulama süreci ülkemiz üniversitelerinde de uygulanabilecek. Bu şekilde yükseköğretim kurumlarımızın araştırma kapasitesi artırılabilecek ve ayrıca ülkemizin öncelikli hedefleri arasında yer alan daha fazla doktoralı insan kaynağı geliştirilmesi mümkün olabilecektir.

Neden İbn Haldun Hukuk Fakültesi?

➤ Öncelikle üniversitemizin gazetesinin ilk sayısında hukuk öğrencilere olarak yazımızı koyabilmenin gururunu yaşadığımızı belirtmek isteriz. İlk sayı olması nedeniyle neden İbn Haldun Üniversitesi'ni tercih ettiğimize değinmemiz gerektiğini düşündük. İbn Haldun Üniversitesi, yapmış olduğu Sosyal Bilimler Zirvesiyle bu alanda ne kadar başarılı olduğunu hepimize gösterdi. İbn Haldun, krizdeki sosyal bilimlere alternatiftir ve bizce sosyal bilimlerin kaynağı hukuktur. Bizler neden İbn Haldun Hukuk seçtik dersiniz, şöyle cevap veririz: İsim yapmış bir okulda yıpranmış bir eğitim sistemiyle ezilmektense, akademik konuda hazır müfredat sistemi yerine fikri bağımsızlığı yakalamaya çalışan bir okulda eğitim görmek, istikbalin göklerde olduğu kadar köklerde de olduğu bilinciyle bizlere en iyi donanımı kazandıracağına inandığımız için İbn Haldun Hukuk'u

Abdülkerim Pirim

Cavide Canan Karaduman

Gizem Nur Keskin

Hüseyin Yağızhan Kol

Miraç Mert Karakaş

tercih ettik. İbn Haldun Üniversitesi Hukuk Fakültesi gerek akademik kadrosuyla gerek misyonu ve vizyonuyla kendisini seçmemizi sağladı. Bu yolculukta bütün öğrenciler, öğretmenler ve diğer bütün çalışanlarla birlikte hayalimizdeki hedefe ulaşmak için çalışacağız. Gazete yayımlandığı müddetçe burada sizi Hukuk alanında bilgilendirmek ve aynı zamanda bilgilenmek için elimizden geleni yapacağız. Fikri bağımsızlığın en büyük göstergesi olan gazetemizin okulumuza hayırlı olmasını diler, hepimizi gönülden selamlarız.

Hukuk Fakültesi Öğrencileri

أنس يلماز

في الشباب أملنا

الشباب هم براعم الربيع لشجرة المجتمع، هم كالبنود المخبية في الزهور والنوى التي تحملها الثمار، وإن الحياة المشرقة والمزدهرة سوف تولد من هذه البنود والنوى، الشباب يعنى المستقبل ومستقبل أى أمة بدونهم يعتبر منعماً. وإذا كان نقل قيم الأمة الإنسانية إلى الأجيال القادمة عبئاً، فالحامل المقدس لهذا العبء هم الشباب.

وعلى إثره يجب ضمان وجود شباب أقوياء من كل الجوانب. شباب نى أخلاق نبيلة، وقلوب شجاعة، وعقول واعية ومشرقة. يقول الراوى المعروف جورج دونالد: "تنتهى وظيفتنا في الحياة عندما نتوقف عن فهم الشباب". أى أن الشباب هو المجهول الذى يجب معرفته، وكلمة السر لباب المستقبل التى يجب إيجادها.

إذا قارنا هذا الزمان بالشجرة، فإن ماضيها هى الجذور، ومستقبلها هو الثمرة، وللحصول على ثمار ناضجة من شجرة هذه الأمة يجب أن نوجه الشباب إلى شمس الحق والحقيقة. يقول المؤرخ المعروف ويليام سنلمان: "التخلي عن الشباب كترك الحقل لوحده دون اهتمام، فينمو فيه الشوك والنبات الطفيلية، أى أن روح الشباب يحتاج إلى عناية خاصة، ومشاعرهم، وأفكارهم، وأحاسيسهم تحتاج إلى اهتمام ومراقبة.

إن الأمة تبدأ بفقدان هويتها عندما ينحرف شبابها عن الأخلاق والسلوكيات الأصيلة، فتملؤهم الشهوات الهابطة، ظنا منهم أن هذه الشهوات تشبع ظمأهم فيكونون مثلهم كمثل العطشان في صحراء قاحلة يعرض عليه ماء البحر فيزيد عطشاً بدلاً من إروائه، فعلى أن نبعد الشباب عن هذه الغرائز والمسكنات الدنيوية الفانية كما نبعد النار عن البارود، لأن تدهور أوضاع الشباب وانحطاط أخلاقهم لا يدمرهم وحدهم وحسب، بل يسبب انحطاط الأمة بأكملها.

إن التربية والتعليم هما العنصران الأكثر أهمية في تنمية الشباب المثالي، وإذا لم تتبن مؤسسات التعليم منهج الإرشاد إلى القيم الأخلاقية والشعور بالأمة الواحدة فسيكون الشباب الناشئ في هذه الصروح التعليمية في عداد المفقودين، فالذى يريد أن يفتح الدائرة الكهربية لتنوير المجتمع، يجب عليه أن يأخذ مصابيح عقول الشباب ضمن أولوياته، حيث أن تطور المجتمع وازدهاره لا تتحققان إلا بتلك العقول والأفكار الشبابية التى تنتمى إلى ثقافة أمتها.

وبناء عليه فإن الثقل الكبير يقع على عاتق المربين والمعلمين، إذ يجب عليهم أن يكونوا مثل الطير الذى أطلق جناحه لضم الشباب وتعزيزهم بالأمل والمثابرة، فلا يخفى علينا أن الشباب بحاجة إلى من يخاطب قلوبهم قبل عقولهم، إذن، آمالنا التى

نريد تحقيقها في المستقبل تعتمد اعتماداً كلياً على كيفية بنائنا للشباب، وتوجيه سلوكهم وطريقة تفكيرهم، فالشمس لن تشرق على مستقبل أمة فقد شبابها الأمل، والعزم، والغيرة والهوية، إذن سيعم الضباب، ويعمى أفقهم، ويريهم المستقبل غامضاً ومظلماً. أما الثقل الأكبر فيقع على عاتق الشباب أنفسهم، حيث إن تثقيف وتطوير الذات عندهم أمر حتمى لا بد منه والتي تترتب عليه أمور مطلوبة يجب أن يتم مراعاتها وتحديدها. فعلى كل شاب وشابة أن يقوموا بالتحليل الذاتى، وإثبات ما يمكنهم القيام به، لأنه مع تقدم العمر يجب التركيز على المجالات التى سيتم التعمق بها، وبالتالي تكثيف الجهود عليها. وفي نفس الوقت تشخيص الأسباب التى تشكل عائقاً أمام نموه، وترقيته، وإيجاد السبل التى يمكن من خلالها التخلص من تلك الموانع بصورة تدريجية. إن تقرير ما يهدف إلى تحقيقه الشباب على المدى القصير والطويل لهو أمر فى غاية الأهمية، ولا يتم ذلك إلا بتمحور التعليم حول أسلوب الحياة بحيث يكون التعليم الثانوى والمسلكى والتربوي موازياً للتعليم الدينى والثقافى. وينصح لتلك الشخصية المتعلمة الطامحة للنجاح والمتحركة نحو الهدف المنشود مراعاة بعض الأسس المؤهلة التى تجعله محافظاً على مساره:

أولاً: دفع الطاقات الدراسية والبحثية باتجاه المسار المختار والمحدد، لأن التعامل مع شىء مختلف يومياً يكون مساوياً لعدم القدرة على القيام بأى شىء.

ثانياً: تدوين مختصرات ما يطالعه الطالب للبحوث مع مصادره فى دفتر ملاحظاته اليومية بصورة مستمرة، حيث إن هذه الملخصات تساعد على التطلع إلى آراء الباحثين المختلفة فى المجال الواحد وعدم الاكتفاء بما يصلون إليه من نتائج فحسب، بل يمكن للطالب استنتاج أفكار جديدة فى ذلك المجال، والذى لم يتوصل إليه الباحثون أنفسهم.

ثالثاً: التعمق فى مواضيع المجال الذى يتعامل معه، وذلك له طريقان: إما تدريس الموضوع، أو الكتابة حولها.

رابعاً: التعاون مع من لديه مجالات متشابهة، وذلك بتكوين مجموعات دراسية يقوم فيها الشباب بقراءات مسبقة لمواضيع محددة ثم الاجتماع ومناقشتها، فتساهم هذه الدراسة فى خلق جو من الاهتمام المشترك.

خامساً: الاستماع إلى الأشخاص الذين لديهم تأثيراً إيجابياً على المجتمع بحياتهم وأعمالهم، ومحاولة أخذ النصائح منهم فى المسائل اللازمة.

سادساً: التدريب على اكتساب أسلوب الخطابة الصحيح والدقيق والمؤثر، فالكلام

هو أفضل وسيلة للتواصل مع الناس، ويراعى فى ذلك الفصاحة التى تتطلب معرفة القواعد اللغوية، والاستفادة من الكتب التى كتبت حول هذا الموضوع. ولا يخفى أيضاً الفائدة الكبيرة من الممارسة عن طريق إلقاء خطب قصيرة فى الأماكن، والأزمنة المناسبة وبدون تردد أو خوف.

سابعاً: تجنب الدخول فى المناقشات والجدل مع أناس فى مواضيع غير لازمة، لأن مناقشات من هذا النوع تؤدى إلى هدر الطاقات، وتتحول فى الغالب إلى مباريات كلامية هدفها التغلب فى معركة الخطابة مما يسوق المناقشين أحياناً إلى إبداء آراء فى مواضيع ليس لهم فيها علم بتاتاً.

ثامناً: تجربة السفر والسياحة وذلك حسب الإمكانيات المتاحة. فهذه التجربة تعلم الشباب الكثير من المهارات الحياتية، وذلك من خلال التعرف على ثقافات العالم المختلفة، ورؤية الأماكن التاريخية التى تفتح القلب والعقل، كما تساعد على توسيع الدائرة الاجتماعية حيث يمكن للشباب الالتقاء بالعديد من الناس الجدد، وكسب العديد من الأصدقاء، والاستفادة من خبراتهم، فتساعد بذلك فى بناء الثقة بالنفس وتعزيز الاستقلال.

تاسعاً: الابتعاد عن الغضب الذى يمهّد الطريق إلى الاستعجال فى أخذ القرارات المصيرية، فعليه يجب تربية النفس بحيث يكون الحب، وروح التسامح، وحسن الظن من أساسيات تعامل الشباب مع الآخرين. عاشراً: تقييم العلاقات مع الجنس الآخر، فالميل إلى الجنس الآخر أمر طبيعى وفطرى، ويتطلب التحكم بها، وحفظها فى دائرة الحلال، لأنه بعكس ذلك - وإضافة للحرمات من التوفيق الربانى - فإن هذا الأمر سوف يشغل حيزاً كبيراً فى حياة الشباب اليومى، ويصبح سداً منيعاً أمام تنميتهم تنمية صحيحة.

حادية عشر: الدعاء المستمر إلى الله، والشكر، والتوبة الدائمة من الأمور التى يجب أن تدخل حياة الشباب اليومية، والحرص على استخدام ساعات اليوم بصورة سليمة، والأخذ بنظر الاعتبار الراحة الكاملة عند النوم.

وأخيراً وليس آخراً، فإنه على الشباب مع مراعاة كل ما سبق عدم نسيان حقيقة أنهم طلاب فى مدرسة تسمى الدنيا، وهم يسرون فى طريق اسمه الحياة، فالشباب الذين يعيشون كل لحظة من لحظات هذه الحياة وكأنها الأخيرة، وبصورة هادئة وذات مغزى ومعنى، ومؤمنين بأنهم أصحاب رسالة

يخدمون بها دينهم ووطنهم وأمتهم، وأن هناك حياة خالدة سرمدية بانتظارهم فسوف يزيد نشاطهم وعزمهم وتغمرهم السعادة التى توحى بالسعادة الأبدية، وسيكون لهم حتماً جواباً غير جواب الظالمين أنفسهم عندما تسألهم الملائكة: "قيم كنتم؟".

Yakın tarihimizi canlı tanıklarından öğreneceğiz

Sözlü Tarih ve Toplumsal Hafıza Araştırmaları Projesi İbn Haldun Üniversitesi bünyesinde başladı. 2017'nin Temmuz ayında başlayan projede şu ana dek 100'ün üzerinde 80 yaş üzeri tanıkla görüşüldü. Çalışma sonunda 200'ün üzerinde kişiyle görüşme sağlanacağı tahmin edilen projenin 2018'in Temmuz ayında tamamlanması hedefleniyor.

» İbn Haldun Üniversitesi Sosyoloji Bölümü öğretim üyeleri öncülüğünde başlatılan "Türkiye'de Sözlü Tarih ve Toplumsal Hafıza 1923-1950" adlı proje Cumhuriyet'in erken dönemlerinde tek parti iktidarı döneminde din, devlet, fert ve toplum ilişkilerini o dönemin tanıklarının yaşam öyküleri üzerinden araştırma ve analiz etmeyi amaçlıyor. Prof. Dr. Recep Şentürk'ün yürüttüğü projede Doç. Dr. Ramazan Aras, Yrd. Doç. Dr. Emin Yaşar Demirci, Yrd. Doç. Dr. Önder Küçükural ve Yrd. Doç. Dr. Ekrem Çelikiz araştırmacı olarak yer alıyor. Projenin tarih danışmanlığını Prof. Dr. Halil Berktaş, hazırlanacak belgeselin danışmanlığını da Doç. Dr. Burhan Köroğlu yürütüyor.

Saha Çalışması ve Araştırma Bölgeleri

İstanbul ve çevre illeri merkezli başlatılan bu çalışma Türkiye geneli 20'ye yakın şehirde devam edecek. Görüşmeleri sahaya giden araştırmacı ve asistan araştırmacılar yapıyor. Araştırmanın verileri, hayat hikâyeleri ve yüz yüze derinlemesine görüşmeler yapma yoluyla toplanıyor. Görüşmeler, görüşülecek insanların onayı alındıktan sonra kayda alınıyor ve video çekimi yapılıyor. Araştırma verileri Sözlü Tarih ve Toplumsal Hafıza Araştırmaları Merkezi bünyesinde arşivleniyor. Ayrıca proje süresince TRT ile ortaklaşa belgesel çekilmesi ve bir yılın sonunda araştırma verilerine dayanan bir kitap ve görsel-işitsel sergi açılması da hedefleniyor.

Neden sözlü tarih?

Sözlü Tarih ve Toplumsal hafıza projesi ekibinden İbn Haldun Üniversitesi Sosyoloji Bölümü Öğretim Üyesi Doç. Dr. Ramazan Aras'a "Neden sözlü tarih?" sorusunu sorduk. O da Açık Medeniyet okurları için projenin amacını ve ayrıntılarını anlattı. "1923-1950 dönemi Cumhuriyet tarih yazımı ve resmî tarih ve söylemin (ideoloji) ötesine geçerek devlet siyasetleri ve yaptırımlarının bireysel ve toplumsal dini pratikler, yapılar, mekân, aidiyet, gündelik hayat, bireysel ve toplumsal hafıza ve kimlik üzerindeki etkilerini yerel sıradan insanların (kadın ve erkek) hayat hikâyeleri, şahitlikleri ve geçmişe dair tecrübeleri üzerinden analiz etmeyi hedeflemektedir."

Bu araştırma hangi sorulara cevap arıyor?

Doç. Dr. Ramazan Aras bu projenin yakın tarihimizle ilgili hangi sorulara yanıt bulacağına dair işlemleri kaydetti:

Bu araştırmada cevaplanacak olan önemli sorular şöyle sıralanabilir: Bireysel, yerel ve toplumsal hafızada devlet nasıl tanımlanmaktadır? Devletin farklı siyasetleri ve kanunlara dayalı yaptırımları o dönemde yaşamış olan insanlar tarafından nasıl algılanmaktadır? Dindar olmanın o dönemdeki yeri ve anlamı nasıldı? Dindar ve muhafazakâr insanlar devletin ve aygıtlarının hayatın her alanına yaymaya çalıştığı yeni seküler ve modern/Batıcı kurumlar ve pratikler ile nasıl bir ilişki içinde olmuşlardır? Yeni seküler ve modern kanunların, kurumların ve pratiklerin marjinalleştirilen ve zamanla yok olması istenilen cemaat (tekke ve tarikat), grup ve aile tarihleri üzerinde ne tür etkileri olmuştur? Yeni ulus-devlet projesinin yarattığı şiddet ve travmaları yaşayan dindar kadın ve erkekler arasında cinsiyetten kaynaklanan farklılıklar nasıldı? Tarihsel süreç içerisinde toplumsal

yapılarda devamlılık arz eden ya da devamlılık arz etmeyen unsurlar nelerdir? Dindar öznelere (kadın ve erkek) tecrübeleri ve hafızaları farklı dönemler (1920'ler, 1930'lar ve 1940'lar) ve yerler-şehir, köy, doğu, batı, iktidar merkezine yakın (Ankara) ya da uzak (Rize, Van, Diyarbakır) göz önünde bulundurulduğunda farklılık arz ediyor mu? Proje sonunda ortaya çıkacak veri havuzu ile inşallah tüm bu soruların cevapları bulunacaktır.

Mevcut tarih yazımına özgün ve yenilikçi bir alternatif

Ramazan Aras, Cumhuriyetin ilk yıllarından bugüne yürürlükte olan tarih yazım anlayışımıza kıyasla bu projenin ne gibi yenilikler ve özgünlükler taşıdığına değinerek şunları kaydetti:

Modern Türkiye tarihi siyasal iktidarın ideolojik yapı ve söylemi doğrultusunda şekillendi ve devlet-merkezli bir tarih yazımı geleneği süregeldi. Bunun yanında, tarih yazımı ve eğitimi daha çok siyasal sistemin yapısı, kuruluşu, gelişimi ve Kemalist öğretileri doğrultusunda şekillendi. Tam bu noktada, Türkiye'de sözlü tarih alanında yapılacak olan çalışmalar bu devlet merkezli egemen tarih yazımı geleneği ve anlayışının dışına çıkarak ötekileştirilmiş ve yok sayılmış olan toplumların, grupların, cemaatlerin tarihini gün yüzüne çıkaracaktır.

M. Fatih Çalışır

Çevre Tarihi Üzerine Notlar (1)

➤ Sadece insanların değil, insanların da içinde yer aldığı doğadaki canlı-cansız tüm varlıkların ve bu varlıklar arasındaki etkileşimin yazılması gereken bir tarihi olduğu düşüncesini savunan çevre tarihi, insan ve toplumbilim çalışmalarına getirilmiş en yenilikçi ve en kapsayıcı yorum/izah tarzlarından biridir. İnsanın, çevre; çevrenin de insan üzerindeki etkilerine vurgu yapan bu alan; siyasi, askerî, sosyal, iktisadî ve kültürel tarih gibi geleneksel tarih yazım tarzlarına ilave edilecek ve bunlar üzerinde yeniden düşünmemizi sağlayacak devrimci bir niteliğe sahiptir. Antik döneme uzanan öncüleri olmakla birlikte 1960'lar ve 70'lerden bu yana kapsamı ve hedefleri belirli bir alan olarak dünyanın farklı coğrafyalarında icra edilen bu yeni tarihçilik biçimi ülkemizde de bilinir ve uygulanır hâle gelmiştir. Mukaddime yazarı İbn Haldun (öl. 808/1406), çevre tarihi alanının da kurucu isimlerinden biri sayılmaktadır. 749/1348'de Afrika ve Avrupa kıtalarını kasıp kavuran büyük veba salgınında annesini, babasını ve hocalarının bir kısmını kaybeden bu ünlü âlim; Tunus, Cezayir, Fas, Endülüs ve Mısır'da geçen hayatı sırasında sık sık kabileler arasında dolaşmış ve bedevi hayat tarzını yakinen incelemiştir. Çevrenin ve çevresel faktörlerin birey ve toplum hayatına etkilerini bizatihi tecrübe eden İbn Haldun, beşerî umran ilmi adını verdiği özgün ilim dalını kurarken çevrenin tarihin akışına etkisini ön planda tutmuştur. İbn Haldun, özellikle çölün bedeviler üzerindeki etkilerine değinmiş ve bedeviler ile "hadarî" adını verdiği kentli toplumlar arasındaki temel farklara dikkat çekmiştir.

İslam dünyasında çevrenin tarih ve toplum üzerindeki etkilerine vurgu yapan ve çevreyi başlı başına bir araştırma nesnesi hâline getiren tek yazar elbette sadece İbn Haldun değildir. Meşhur tarihçi, coğrafyacı ve kitabiyât âlimi Kâtip Çelebi (öl. 1067/1657), muhtemelen bu alana olan özel ilgisinin de etkisiyle, Keşfü'z-zunûn adlı önemli eserinde çevre tarihi ile ilgili konular kategorisine dâhil edebileceğimiz aşağıdaki ilimleri ve bu ilimler kapsamında eser yazan onlarca müellifi tarihe not düşmüştür:

- Belediyecilik İlmi
- Madenleri ve Suları Çıkarma İlmi
- Steplerde ve Çöllerde Yol Bulma İlmi
- Doğançılık İlmi
- Veterinerlik İlmi
- Coğrafya İlmi
- Cevherler İlmi
- Canlılar İlmi
- Tıp İlmi
- Yiyeceklerin, İçeceklerin ve Macunların Pişirilmesi İlmi
- Doğa İlmi
- Çiftçilik İlmi
- Dünya İlmi
- Kadastro İlmi
- Ülkelerin Yolları İlmi
- Madenler İlmi
- Denizcilik İlmi
- Mevsimler İlmi
- Bitki İlmi
- Yağmurun Yağması İlmi

Kâtip Çelebi'nin hazırladığı bu kapsamlı ilimler listesindeki eserlerin bir kısmı ne yazık ki günümüze ulaşmamıştır. Ulaşabilen eserlerin çoğu ise bugün başta Süleymaniye Yazma Eser Kütüphanesi olmak üzere çeşitli yazma eser kütüphanelerinde muhafaza edilmekte ve araştırmacıların ilgisini beklemektedir.

Qatar Youth and Sports Minister pays a visit to Ibn Haldun University

➤ Youth and Sports Minister of Qatar Salah bin Ghanem Al-Ali who had already been in Turkey for an international panel titled "State of Muslim Youth" that was organized by Islamic Conference of Youth -an affiliated foundation of the Organization of Islamic Cooperation- paid a visit of courtesy to Turkey's Ibn Haldun University with his entourage the previous day. President of Ibn Haldun University Prof. Dr. Recep Şentürk, Board of Trustee Chairman Prof. Dr. İrfan Gündüz and Vice Chairman Necmeddin Bilal Erdoğan were also present. Cooperation in the fields of education, culture and science was discussed in details as well as joint projects that are planned to be carried out in the near future during the visit. "We all agree that we are facing big challenges for our youth. Also we all agree that the change must start from inside." Al-Ali cited after his visit, also stressing out the importance of raising scientists who are committed to their cultural values. "We need our own scholars who understand our history, our culture, our challenges and who also share our hopes for the future. Because not only technology, we also have been importing social sciences from the West for a long time. Which is also we need to do. But we need our own product brought by our scholars. Hence we need social study universities that understand exactly our societies. Ibn Haldun University came at the right time, also maybe a little late, but it came. Alhamdulillah. Also at the right place, which is Turkey. Which is now Alhamdulillah an Islamic nation that is leading in many

many areas. I think we have a big opportunity to be successful inshallah in the near future with the implementation of programs we agree. I'm very honored to be here today," he said. President of Ibn Haldun University, Prof. Dr. Recep Şentürk reminded the growing friendship between Qatar and Turkey, pointing out the collaboration which two countries have enjoyed in business, defense, construction and under many other topics so far. "But the collaboration in the fields of culture, education and science is underdeveloped," he said, "so we believe that, as Ibn Haldun University, we can play a key role in promoting and developing collaboration between Qatar and Turkey in the areas of education, culture and science as well as youth activities, sports... And being as an international research university with a trilingual education program – Arabic, English and Turkish- our university is the best candidate for this role." The visit of Qatar Ministry seems to bloom a brand new course of action already, as Şentürk announces also several new projects, including a students exchange program between Turkey and Qatar and establishing a civilizations research center in both countries. "We made very important decisions today," Prof. Dr. Şentürk says, "We decided to start a New Ibn Haldun project, publishing Ibn Haldun's works, translating them into Turkish and Arabic with modern commentaries, producing a documentary on Ibn Haldun. We also decided to collaborate in our upcoming Civilizations Forum as well as next year in Social Sciences Olympics.

The woman who survived hiroshima: “I want all nuclear weapons to be eradicated!”

» Sadae Kasaoka, a 84 year old still-alive witness of Hiroshima nuclear attack, attended a panel discussion organized by Ibn Haldun University, in order to share her bitter experiences after the incident and thus create public awareness about consequences of nuclear attacks during her first visit to Turkey at the invitation of Turkish Red Crescent. After deciding to dedicate her rest of life striving for elimination of nuclear bombs and telling what kind of damages nuclear bombs did cause, Sadae Kasaoka has been brave enough to reveal old scars and share her painful life story in different countries of the world. “It has been 72 years” she says, “I was only 12 when I lost both my mother and my father in this nuclear disaster. And they were just two of 140.000

people died in this incident. Somehow I survived. Today, a nuclear war would probably bring the end of the world. I want all nuclear weapons to be eradicated.” President of Ibn Haldun University, Prof. Dr. Recep Şentürk, expressed his pleasure of hosting such a guest at the university and stressed that drawing out lessons from the past is also an education itself. “Informing younger generations about damages that wars cause is of utmost importance. I hope the experiences and life story of our guest will be a lesson for us and for youngsters. For people can easily turn into war if they to forget its consequences. We must pay close attention to experiences and sufferings of war witnesses if we don’t want these painful incidents to happen again,” he said.

Sadae Kasaoka

Önder Küçükural

“Dünya, böyle gidersek bizi sırtından atacaktır”

» Yürütücülüğünü ülkemizden Prof. Dr. Recep Şentürk’ün yaptığı ve TÜBİTAK’ın desteklediği ve Portekiz’den Prof. Dr. João de Deus Santos Sâagua’nın yaptığı ve Portekiz Bilim ve Teknoloji Vakfı’nın (FCT9) desteklediği “Değişen Değerler ve Öncelikler: Portekiz ve Türkiye’deki Sanayicilerde Ekolojik Akıl Yürütme ve Karar Verme” adlı projemiz Şubat 2017’de başladı. İki yıl sürecek olan projede Medeniyetler İttifakı Enstitüsü’nden Yrd. Doç. Dr. Karim Sadek, Dr. Feyzullah Yılmaz ve doktora öğrencileri Rahmi Oruç ve Mehmet Aktaş, Portekiz’den Danish Naeem, Leoanrd Faytre ve bendeniz görev alıyoruz.

İki ülke arasında iş birliğini amaçlayan araştırmada Portekiz ve Türkiye’de faaliyet gösteren sanayi aktörlerinin, düşük karbonlu ve sürdürülebilir bir ekonomiye geçiş konusundaki iletişim stratejileri ve akıl yürütme biçimleri karşılaştırılıyor. Başka bir deyişle proje Portekiz ve Türkiye’nin önemli ekonomi ve teknoloji aktörlerinin “ekolojik akıl yürütme”lerini karşılaştırmalı olarak incelemeye odaklanıyor. Çevre duyarlılığının ve daha özel olarak düşük karbon ekonomisine geçişin gerekçeleri, öncelikle ulus üstü ölçekte bilim ve siyaset çevrelerinde tartışılmakta ve buna dönük uygulamalar tasarlanmaktadır. Ancak söz konusu geçişin asıl aktörleri olması gereken yerel düzeydeki sanayi ve teknoloji sektörlerinde bu konuda ciddi

sıkıntılar yaşanmaktadır. Zira düşük karbon ekonomisine geçiş, öncelikle sanayicilerin, bu köklü ve radikal dönüşüme ikna olmalarını, bu doğrultuda belirli kararlar almalarını ve gerekli adımları atmalarını gerektirmektedir. Oysa, sanayi aktörlerinin hem söylemlerinde hem de davranışlarında bu konuda ciddi çelişkiler, ikilemeler, değer ve çıkar çatışmaları, öncelik belirlemede zorluklar ve kararsızlıklar belirlemekte; farklı öncelik ve değerler arasında geçişlilik ve stratejik manevralar gözlemlenmektedir. Bu bağlamda proje, karbon ekonomisine geçişle ilgili olarak gündemde bulunan yeni fikir ve önerilerin pratik uygulamasında yaşanan bu dar boğazları anlamaya ve bu konuda sosyal politika geliştirilmesi için gerekli iletişimsel verileri ortaya koymayı amaçlamaktadır. Projenin ilk tanışma toplantısı 25 Mart-31 Mart tarihleri arasında Karim Sadek, Anders Herlizt (Danışman), Rahmi Oruç ve benim katılımıyla Lizbon’da gerçekleştirildi. Projede alan araştırmasına Haziran ayında başlanmış ve her iki ülkede de toplam 50’den fazla işletme yetkilisi ile görüşmeler yapılmıştır. Proje kapsamında yapılacak ikinci ziyaret 6-7-8 Kasım tarihlerinde bu kez Portekiz tarafının üniversitemize ziyareti şeklinde olacaktır. Bu tarihlerde MEDİT’te ahlaki akıl yürütme (ethical reasoning) ve ekoloji konularında dersler ve seminerler yapılacaktır. İkili iş birliğini hedef alan proje-

miz daha ilk altı ayında beklentilerin ötesinde bir başarıya ulaşmıştır. Proje ekibimiz, ortak kuruluşumuz olan İfil Nova’nın düzenlediği “Values in Argumentation-Values of Argumentation, 28-29 June 2017” adlı konferansta bir tebliğ sunmuş, alanın önde gelen araştırmacıları ile fikir teatisi yapma fırsatı yakalamıştır. Ayrıca, ekibimiz yine İfil Nova Enstitüsü’nce başvurusu yapılmış olan Avrupa Birliği destekli bir projenin hazırlanmasına katkı sağlamış ve projenin başvuru aşamasında ortak kuruluş olarak yer almıştır. Kabul edildiği takdirde 7 ülkenin yer alacağı proje “COST Action” programı kapsamında gerçekleştirilecektir. Projenin başlığı “European network for argumentation and public policy analysis”dır. Proje kapsamında gerçekleştirilen görüşmelerde katılımcıların dünyanın gidişatı konusundaki görüşleri büyük farklılıklar arz etmektedir. Kimisi insanlığın hâlini 180 km. hızla duvara doğru giden bir araca benzetmektedir. Arabayı durdurmak için Paris protokolünde olduğu gibi ayağın gazdan ne kadar çekileceği pazarlıkları yapılmamalı, bir an önce frene basılmalıdır. Böyle giderse dünya insanları sırtından atacaktır. Kimisine göre ise ekoloji üzerinden kapitalizm kendisine yeni marketler aramaktadır. Ekoloji üzerinden şirketlerin büyümeye devam edebilmesi için yeni imkânlar yaratılmaktadır.

Kendi dilinden 10 cümlede Prof. Dr. Medaim Yanık

1 Tıp mı sosyal bilimler mi?

Elazığ'dan İstanbul Tıp Fakültesi'ne gelişimim özel bir nedeni yoktu. Ama bildiğim, şey çocukluğumdan itibaren varoluşsal konulara yönelik bir düşünme hâlim vardı. Zihnim erken dönemden itibaren düşünce akımları ile tanıştı. Tıbbın ilk yıllarında en büyük gerilimimin özeti şuydu, "Ben, hayatın anlamını anlamaya çalışıyordum, benden mikropların çaplarını öğrenmem bekleniyordu." Tıptaki ilk üç yılım, "Ben tıbbı bırakacağım, sosyolojiye gideceğim." şeklinde geçti. Yemedi. Kaldım.

2 Yerimi ve işimi buldum!

Tıp fakültesi yıllarım, tıp kitaplarından daha fazla düşünce kitapları okumakla geçti. Bu arada dersleri de arada halletmeyi hep başardım. Gerilim 5. sınıfta psikiyatri stajında son buldu. Aradığım çıkış yolunu buldum. Diğer stajlardan kaçmanın yollarını arayan ben, psikiyatri stajında klinikten ayrılmaz oldum. Psikiyatr olmaya karar vermiştim. Tıpta Uzmanlık Sınavı'nda sadece psikiyatri yazdım. Hayatta hem yeteneklerinize uygun hem de sevdiğiniz bir işi yapmak büyük bir ayrıcalık. Nitekim öğrenciliğindeki tıptan uzak ben, psikiyatri asistanlığında öğrenme canavarına döndüm. Dünyadan elimi ayağımı çekip meslek öğrenmeye yöneldim.

3 Anadolu'nun ücra bir köyünde mecburi hizmet

Mezun olunca Sivas'ın Kangal ilçesinin Kuşka-yası Köyüne mecburi hizmete gittim. Benden önceki 9 doktorun yalnızlıktan köy kahvesine sığıp okey oynamasından dolayı TUS kazanamadığı yerde, 10. doktor olarak TUS sınavı kazandım. Hayatımın en iyi metinlerini "Köy Mektupları" başlığı altında burada yazdım. Anlatacak sahici anılar biriktirdim.

4 Akademisyen olmak istiyorsan Urfa'ya git!

Cerrahpaşa'dan psikiyatri uzmanlığımı aldığım 2000 yılında 28 Şubat rüzgârları esmeye devam ediyordu. Akademisyen olmak ancak Urfa'ya gitmekle mümkün oldu. Mesleki kariyerin siyasal alanla etkileşim hâlinde ilerlemesinin tipik örneklerini yaşadım. Üniversitede meslek açısından itibarlı, siyasal olarak sakıncalıydım.

5 Laboratuvar çalışması mı kültürel çalışmalar mı?

Bilimsel çalışmalarına biyokimya alanında deha olan Özcan Erel ile çalışmaya başladım. Sonra Urfa'nın muhteşem kültürel hazinelerini keşfettim. Laboratuvar çalışmalarından kültürel çalışmalara döndüm. Taziye evleri, sıra gecesi, şark çıbanı, sarma tütün kullanımı, depresyonun ifade biçimleri üzerine bilimsel yazılar yazdım. Hatta "hafirgan" adıyla Türkiye'nin ilk kültüre bağlı psikiyatrik sendromunu tanımladım.

6 35 yaşında Bakırköy'e başhekim olma cesareti

35 yaşında yeni doçent olmuşken bir telefon geldi. Bakırköy Ruh Sinir Hastanesi'ne başhekim olma teklifi aldım. Bu beklenmedik teklif üzerine iki gün eve kapandım. Ana sorum basitti: Başarabilir miyim? Onlarca sayfa başhekim olursam ne yapabileceğimi hissettim ve evet dedim. 4 yıl başhekimlik yaptım. Elektrokonvulsif terapiyi anestezi modeli dönüştürme, ruh sağlığı hastanelerinde reform, toplum temelli ruh sağlığı modeline geçiş, psikiyatri kliniği mimarisi, Ruh Sağlığı Eylem Planı'nı yazma gibi işler yaptım. Bakırköy başhekimliğinden kendi isteği ile ilk ayrılan biri olarak bir şeyler yapmışım ki, arkamdan hem yergiler hem övgüler geldi.

7 Psikiyatr adamın psikoloji bölümünde işi ne?

Yine teklif geldi. Psikoloji bölümü kuruculuğu. Şimdilerde İbn Haldun ile ikinci psikoloji bölümü kurma işi yaptım. Galiba hâlâ tıpçılarla birlikte olmaktan çok sosyal bilimcilerle birlikte olmaktan hoşlanıyorum!

8 Siyasal alan mesleki alan gerilimi

Kariyerim renkli. 5 yılda bir yeni bir alanı keşfe çıkıyorum. Öğrendim dersem başka bir alana kayıyorum. Psikoloji bölümünde kendi kendime beş yıl "siyaset psikolojisi" öğrendim. SETA gibi bir düşünce kuruluşunda da çalıştım. Televizyonda güncel siyaset yorumculuğu da yaptım. Sonunda meslek alanında inşa işine karar kıldım. Beş yıl doldu.

9 Dissosiyatif Kimlik Bozukluğu terapisi olmak

Şimdilerde eski adıyla Çoğul Kişilik Bozukluğu şimdiki adıyla Dissosiyatif Kimlik Bozukluğu terapisi ve eğitimi ile çalışıyorum. Asistanlığa başladığım 1994 yılından beri bir şekilde hep ilgilendiğim bu rahatsızlığa, son 8 yıldır iyice yoğunlaştım. İlk günden beni büyüleyen bu rahatsızlık hâlâ beni her gün büyülüyor! Yine sevdiğin işi yap meselesi. Şimdilerde bu alanda bir kitap yazımını tamamlamak üzereyim.

10 Evlilik terapileri ve eğitimleri

Aynı zamanda eş terapileri ve eğitimleri alanında da ilerliyorum. Zihnim sosyal çıktıları güçlü olmayan meselelerle uzun süreli ilgilenemiyor. Eş ilişkileri sosyal çıktıları yoğun olan bir mesele. Bu alanda "Dest-i İzdivaç" ve "Mutlu Evliliklerin 7 Özelliği" adlı iki kitap yazdım. Şimdilerde Mutlu Evlilik Atölyesi başlığıyla "Evlilik Güçlendirme Eğitimi" vermeye hazırım.

Ahmet Murat Özel

Avarelik görgüsü

» Anlayışına göre bir üniversite, öğrencilerine dersler ve müfredat, diploma ve ümit kadar avarelik hakkında bir görgü, bir terbiye, bir zenginlik de vadedmelidir. Öğrencilerini mensup oldukları eğitim programından olduğu kadar, yönetmeyi bildikleri, bilgilerine oylum ve revnak kazandıracak bir avarelik görgüsünden de mezun etmelidir.

Hemen biraz açalım: Şayet bir öğrenci eğitim çağlarında bu avarelik görgüsünü edinmemişse, vaktini ziyan etme alışkanlığını edinmiş demektir. Biraz garip kaçıyor farkındayım ama şunu demek istiyorum: İstikameti, siyaseti ve kendine dönük bir bilinci olan avarelik, vakti boşa harcamaktan alıkoyan bir şeydir.

Lisede toy bir okuryazarken, Murat Belgénin bir denemesinde tesadüf ettiğim bir okuma tercihi, benim de kitap okuma alışkanlığımı etkilemişti. Yoğun teorik okumalarından bir kaçamak yapmak istediğinde yine kitaba ama bu kez polisiye kitaplarına yöneldiğini söylüyordu. Ve böylece içerdiği özel matematiği, sahadan verdiği psikoloji dersi ve hukuku tartışma biçimiyle polisiyenin kendisi, teorik donanuma sahip bir okur için bizzat teorik müfredatı derinleştiren bir laboratuvar imkânına kavuşuyordu.

Son cümledeki "teorik donanuma sahip bir okur" ifadeleri, benim bu yazıdaki gardımı oluşturuyor. Çünkü ben, o donanuma sahip olmayanın, aynı polisyeleri, aynı Beyoğlu gezmelerini, aynı Wagner konserlerini, aynı Kara Orman yürüyüşlerini, kendi donanımına teyelleme imkânı bulamayacağını, muhtevalı bir avarelik yaratamayacağını da söylemek istiyorum.

Ahmet Hamdi Tanpınar, Narmanlı Han'da ikamet ederken, İstiklal Caddesi üzerindeki bu adrese yine bu caddeyi kullanarak gidip geliyordu. Tanpınar'ın bu avarelik caddesini, bu piyasa yapma yolunu temaşa, alımlama ve tartışma biçimi, aynı yolun milyonlarca öteki yolcusundan farklılaşıyor, hususileşiyor ve Huzur'un yazarının müstesna bakışını yontuyorsa, bunun sebebi sahip olduğu o teorik donanımdı.

Osmanlı maliye tarihi alanında eşine az rastlanır bir müktesebata sahip olan Mehmet Genç hoca bir konuşmasında, kimi zor teorik konuları zihninde oturtmak ve

tartışmak için saatlerce Wagner dinlediğini anlatmıştı. Demek ki neymiş: Birini koltuğuna oturmuş saatlerce müzik dinlerken gözlemleyip, kendisinin teorik bir çabayla değil, avarelikle iştigal ettiğini tespit etmeye yeltendiğimizde, dinleyenin Mehmet Genç olup olmadığına bakmamız gerekmekte. Ya da kunt yüzü, enikonu hantal bedeniy-le Kara Orman'da saatlerce yürüyen bir Heidegger'in veya Walden Gölü çevresinde biteviye turlar atan, yaban mersini atıştırıp, kurbağa seyreden bir Thoreau'nun bu yaptıklarını vakti ziyan etmek olarak adlandırmak mümkün mü? Bedenlerini gezdirerek ya da tersine durgunlaştırarak zihinlerini havalandırmaya her başvuruşlarında, bunun onların zihinlerindeki durulma ve mayalanma sürecinin gerçekleştiği bir evre, belki de teorik çaba bakımından da en yoğun evre olduğunu söylemek bile mümkündür.

Kütüphane, çalışma masası, amfi çok kıymetli vasatlardır. Eğitimin esasını buralar oluşturur. Kitap, laboratuvar, ders; olmazsa, olmazdır. Bunların değerini tartışmak bile abestir. Ama bu imkânlar ve vasatların tamamına, bir avarelik görgüsü de eşlik etmelidir, demek istiyorum. Oralarda edinilmiş teorik müktesebatı doyma noktalarına kadar taşıdığımızda, bedeninin de zihninde ihtiyaç duyacağı kaçış planları olacaktır. Eğer biz bize katkıda bulunacak bir avarelik görgüsünü edinebilirsek, bu kaçışlar, teorik olanı heba eden değil, besleyen imkânlara dönüşecektir.

Çünkü okuma ve öğrenmeyle akla ilk gelen biçimde (yani masada, sınıfta vb) meşguliyetin dışında kalan zamanları, ilham veren gezmeyle, yaratıcı uğraşıyla, doğru zamanda doğru sohbet halkasının içinde bulunmakla zenginleştirdiğimiz takdirde, bu zamanlar da o süreçlere dâhil edilmiş olacaktır.

İstanbul'un geçen yüzyılının kültür mahfillerini incelemek bize, çay içip gevezelik yapıyor görünen o zevatin, Küllük'te, Baylan'da ya da Marmara Kiraathanesinde okul dışında bir sivil okulu nasıl inşa ettiklerini, nice deve dişi gibi mühim şahsiyetin o kahvehanelerden mezun olduğunu gösterecektir.

KISA KISA

teoman durralı

Çocukluk kahramanınız?
Battal Gaazi

Ne sizi heyecanlandırır?
Karadeniz manzaraları

Heyecanınızı ne öldürür?
Ankara'yı görmek

Başarı nedir?
Ödevini gerektiği biçimde yerine getirmek

Sizce üniversite?
Türkiye'ye uymayan yüksek öğretim kurumu

Talebe deyince...
Felsefe-bilim öğrenimi gören

Akademisyen olmasaydınız ne olurduunuz?
Kaptan

Sizi sarsan kitap?
Tolstoy'un "Tanrı'yı Ararken"

Hangi romanda olmak isterdiniz?
Doktor Jivago'da

Hangi şiirin şairi olmak isterdiniz?
Kendi yazdığım şiirin

Mutlaka görmemiz gereken film?
Bu sorunun cevabını bilmiyorum

En sevdiğiniz kelime?
Hicran

Hangi şehir?
İstanbul

Bir müzik enstrümanı?
Ney ile org

Bize bir şarkı önerin?
Keyfine göre doldur

En sevdiğiniz atasözü?
Sev seni seveni, hâk ile yeksan ise; sevme seni sevmeyeni, Mısır'a sultan ise

Hangi renk?
Yeşil ile mavi

Neye rağmen ne?
Zulme rağmen adalet

En önemli kusurunuz?
Çabuk inanmak, kanmak

Nasıl ölmek isterdiniz?
Vuruşarak, muharebe meydanında

TURKISH AVIATION ACADEMY

MASTERS PROGRAM IN
**AIR TRANSPORT
MANAGEMENT**

*Trains executives who will shape
the future of World Aviation*

AIRBUS

FOR MORE INFORMATION

 akademi.thy.com

 +90 212 463 63 63
Ext: 12360 - 13101

 aviationacademy@thy.com